

พฤติกรรมการณ์อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารกิจการทางทะเล (สหสาขาวิชา)
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Coastal Resource Conservation Behaviors of Undergraduate Students in the Eastern
Seaboard Area, Thailand

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Maritime Administration
(Interdisciplinary Program)
Graduate School
Chulalongkorn University
Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

หัวข้อวิทยานิพนธ์

พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษา
ระดับปริญญาตรีบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของ
ประเทศไทย

โดย

นางสาวณัชชารีย์ ชัยศิริจิรสิน

สาขาวิชา

การบริหารกิจการทางทะเล

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร. กัลยา วัฒนยากร

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. ธรรมนุญ หนูจักร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ ไชจิศุภกร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร. กัลยา วัฒนยากร)

..... กรรมการ
(นางสาวเอกหญิง ดร. อรัญญา ศรีชัย)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. วิพร เกตุแก้ว)

ณัชชารีย์ ชัยศิริจิรสลิน : พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย (Coastal Resource Conservation Behaviors of Undergraduate Students in the Eastern Seaboard Area, Thailand) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รศ. ดร. กัลยา วัฒยากร, หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย โดยการศึกษาดังกล่าวจะศึกษาทัศนคติและความตระหนักทางการอนุรักษ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ศึกษาโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา 800 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนาแสดงผลในรูปแบบอัตราร้อยละ ใช้สถิติการอนุมานในการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor analysis) และหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยอนุรักษ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า (1) นักศึกษาต่างเพศ ต่างชั้นปี และต่างสาขาวิชา มีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่แตกต่างกัน และ (2) พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยอนุรักษ์ เช่น ความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล การรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อเฉพาะกิจ การเห็นแบบอย่าง รวมทั้งทัศนคติและความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สาขาวิชา การบริหารกิจการทางทะเล

ลายมือชื่อนิสิต

ปีการศึกษา 2560

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

5987130520 : MAJOR MARITIME ADMINISTRATION

KEYWORDS: COASTAL RESOURCE CONSERVATION / BEHAVIOR / ATTITUDE / AWARENESS
/ LEARNING MODEL / EASTERN SEABOARD

NATCHAREE CHAISIRIJIRASIN: Coastal Resource Conservation Behaviors of Undergraduate Students in the Eastern Seaboard Area, Thailand. ADVISOR: ASSOC. PROF. GULLAYA WATTAYAKORN, Ph.D., pp.

The purpose of this study was to investigate the behavior of undergraduate students towards coastal resource conservation in the Eastern Seaboard area of Thailand. Conservation attitudes, awareness, and understanding of coastal resource issues were used as the important factors affecting on their conservation behavior. The questionnaire was used as a tool to collect data from 800 questionnaire respondents. Data were analyzed by descriptive statistics, expressed in percentages. The inferential statistics were used to test the hypotheses by factor analysis and the correlation between conservative factors of the undergraduate students on the coastal resource conservation behavior by the multiple regression analysis at the significant level of 0.05.

The study findings revealed that: (1) there was no difference in the students' behavior in coastal resource conservation regardless of sex, class levels and department of study. (2) The coastal resource conservation behavior of the students was positively correlated with conservation factors such as knowledge of coastal resource conservation, receiving information from the mass media and specialized media, as well as attitudes and awareness of coastal resource conservation of the students.

Field of Study: Maritime Administration Student's Signature

Academic Year: 2017

Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นอย่างดีเพราะความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร. กัลยา วัฒยากร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ซึ่งอาจารย์กรุณาชี้แนะแนวทาง ให้คำปรึกษา ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของการวิจัยครั้งนี้มาโดยตลอด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ปราโมทย์ ไชยศิริกร ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วิพร เกตุแก้ว กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยและนางเอก (หญิง) ดร.อรรณญา ศรีชีพ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ที่กรุณาให้คำแนะนำทางด้านสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณาจารย์และเจ้าหน้าที่จากสถาบันการศึกษาทั้ง 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา (วิทยาเขตบางแสนและจันทบุรี) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก (วิทยาเขตบางพระและจันทบุรี) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชาและมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีที่ให้ความอนุเคราะห์บุคลากรและสถานที่ในการแจกแบบสอบถาม ที่สำคัญผู้วิจัยขอขอบคุณนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลสำหรับการศึกษานี้เป็นอย่างดีตลอดระยะเวลาที่เก็บข้อมูล

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดาและครอบครัวเจริญแก้ว ครอบครัวที่เป็นกำลังใจ ให้ความรักและความอบอุ่นมาโดยตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ประธานกรรมการบริษัท เอส เอส เอ็ม แอนด์ แมชชีนเนอรี จำกัด ผู้ให้การสนับสนุนด้านเวลาตลอดระยะเวลาที่เก็บข้อมูล

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณนางสาวจิณณ์ภักธนา อัครเตชาวงศ์ ผู้ให้การเอื้ออำนวยความสะดวกที่อยู่อาศัยตลอดระยะเวลาที่เก็บข้อมูล

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณสำหรับกำลังใจจากคุณโสภิต สร้อยสอดศรี เพื่อนพี่และน้องสาขาการบริหารกิจการทางทะเล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของทุกท่านที่กล่าวมาและมีได้กล่าวมาในนี้ จึงขอขอบพระคุณมาในที่นี้ด้วย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	1
สารบัญตาราง.....	2
บทที่ 1 บทนำ	4
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	4
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	9
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	9
1.4 ขอบเขตการศึกษา.....	9
1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะ	10
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการอนุรักษัทรพยากรชายฝั่งทะเล	12
2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยการอนุรักษั.....	17
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
2.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	32
2.5 นิยามปฏิบัติการของตัวแปร	33
2.6 สมมติฐานการวิจัย	33
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	34
3.1 ประชากร.....	34
3.2 กลุ่มตัวอย่าง	35

3.3 การสุ่มตัวอย่าง.....	36
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	38
3.5 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	42
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	43
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	45
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์.....	46
4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์และพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	48
4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย	66
4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย	69
4.5 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย.....	72
บทที่ 5 สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	81
5.1 สรุปผลการศึกษา	81
5.2 ข้อเสนอแนะ.....	88
5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป.....	88
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	89
ภาคผนวก ข ตาราง	101
รายการอ้างอิง	106
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	113

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 2.1 แนวคิดเรื่องหลักสำนักรับผิดชอบ	16
ภาพที่ 2.2 ขั้นตอนและกระบวนการเกิดความตระหนัก	21
ภาพที่ 2.3 ขั้นตอนลำดับการเกิดความตระหนัก.....	21
ภาพที่ 2.4 แผนภูมิกระบวนการเกิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม	24
ภาพที่ 2.5 แบบจำลองการสื่อสารของวิลเบอร์ ชแรมม์	25
ภาพที่ 2.6 ทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนอง	26
ภาพที่ 2.7 กรอบแนวคิดงานวิจัย (Conceptual Framework)	33

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1.1	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดชลบุรี ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2555 – 2557.....	8
ตารางที่ 1.2	จำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2559.....	9
ตารางที่ 3.1	จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย ปีการศึกษา 2559.....	34
ตารางที่ 3.2	การแบ่งกลุ่มตัวอย่างในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาพื้นที่ชายฝั่งทะเล ตะวันออกของประเทศไทย จำแนกตามประเภทของสถาบันอุดมศึกษา	36
ตารางที่ 3.3	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบัน พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของ ประเทศไทยจำแนกตามสถาบันอุดมศึกษา.....	37
ตารางที่ 3.4	ช่วงคะแนนเฉลี่ยปัจจัยการอนุรักษ์.....	39
ตารางที่ 3.5	ช่วงคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	40
ตารางที่ 3.6	แสดงตัวชี้วัดพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล.....	41
ตารางที่ 3.7	แบบสัมภาษณ์เชิงลึก	42
ตารางที่ 4.1	แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์.....	46
ตารางที่ 4.2	ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัจจัยการอนุรักษ์.....	48
ตารางที่ 4.3	ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	55
ตารางที่ 4.4	ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์.....	66
ตารางที่ 4.5	ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลและปัจจัยการอนุรักษ์ของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย.....	68
ตารางที่ 4.6	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของ นักศึกษาต่างประเทศ.....	69

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของ นักศึกษาต่างกลุ่มสาขาวิชา	69
ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของ นักศึกษาต่างชั้นปีการศึกษา	70
ตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression Coefficient) ของพฤติกรรมกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	70
ตารางที่ 4.10 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกความหมายทรัพยากรชายฝั่งทะเล	72
ตารางที่ 4.11 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรมและ มลพิษจากชายฝั่งทะเล พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย	74
ตารางที่ 4.12 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของ นักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของ ประเทศไทย	76
ตารางที่ 4.13 สรุปประเด็นปัจจัย SWOT การอนุรักษ์ทรัพยากรทางชายฝั่งทะเล ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย	78
ตารางที่ 4.14 การลำดับความสำคัญปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย	80

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากทรัพยากรชายฝั่งทะเลเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมทางทะเลของมนุษย์ ซึ่งมาตรา 3 พระราชบัญญัติทรัพยากรชายฝั่งทะเล พ.ศ. 2558 กล่าวว่าทรัพยากรชายฝั่งทะเล หมายถึงสิ่งที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นตามธรรมชาติในบริเวณทะเลและชายฝั่งรวมถึงพฤษชาติ พืชที่ชุ่มน้ำ ชายฝั่ง คลอง คูแพรก ทะเลสาบและบริเวณพื้นที่ปากแม่น้ำที่มีพื้นที่ติดต่อกับทะเลหรือ อิทธิพลของน้ำทะเลเข้าถึง เช่น ป่าชายเลน ป่าชายหาด หาด ที่ชายทะเล เกาะ หมู่เกาะ ปะการัง ดอนหอย ฟัน และสัตว์ทะเลหรือสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ระบบนิเวศชายฝั่งทะเล เช่น ปะการังเทียมหรือแนวลดแรงคลื่น (กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2558) และ หมายถึงทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ที่มีสภาพแวดล้อมที่สัมพันธ์กันหรือ ได้รับ อิทธิพลจากทะเลและมีบทบาทสำคัญในระบบนิเวศทะเล เช่น ทรัพยากรที่ดินชายทะเล ทรัพยากรป่า ชายเลน ทรัพยากรปะการัง ทรัพยากรหญ้าทะเลและทรัพยากรสัตว์ทะเล เป็นต้น โดยมนุษย์ใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเลในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การใช้ประโยชน์ จากทรัพยากร ชายฝั่งทะเลเพื่อการท่องเที่ยว การอุตสาหกรรม การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหรือ การแปรรูปอาหาร แหล่งป่าชายเลนเพื่อการตั้งถิ่นฐานของชุมชนชายฝั่ง ฯลฯ จังหวัดชลบุรีตั้งอยู่ ทิศตะวันออก ของประเทศไทยและมีส่วนที่ติดกับทะเลอยู่ทางด้านทิศตะวันตกตั้งแต่อำเภอเมือง จนถึงอำเภอ สัตหีบซึ่งมีความยาวประมาณ 160 กิโลเมตร มีป่าชายเลนหรือโกงกางขึ้นตั้งแต่ เขตอำเภอ เมืองชลบุรีถัดลงไปอำเภอศรีราชาซึ่งลักษณะภูมิประเทศเอื้ออำนวยต่อการดำเนินกิจกรรมทางทะเล ต่าง ๆ ของประชาชนในพื้นที่ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี, 2560) โดยอัตรา การเปลี่ยนแปลงของประชากรปี พ.ศ.2559 มีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 9.7 เมื่อ เปรียบเทียบกับปี พ.ศ.2554 (กระทรวงมหาดไทย, 2560) จึงเป็นสาเหตุการแปรสภาพ แหล่ง ป่าชายเลนเพื่อการตั้งถิ่นฐานของชุมชนส่งผลต่อการนำแหล่งป่าชายเลนมาเป็นที่อยู่อาศัย เพื่อ แสวงหารายได้ ทั้งนี้ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดชลบุรีเป็นตัวชี้วัดความเจริญทางเศรษฐกิจ ตาม ตารางที่ 1.1 และพบว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดชลบุรีมีจำนวนเพิ่มขึ้นตามลำดับจาก พ.ศ. 2555 โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 63,0075.49 ล้านบาท พ.ศ. 2556 ผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ

69,3025.23 ล้านบาทและพ.ศ. 2557 ผลิตภัณฑ์มวลรวมเท่ากับ 71,6051.12 ล้านบาท (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560) และพบว่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมของสาขาการผลิตอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวถูกนำมาพิจารณาเพื่อวัดความเจริญและการเติบโตของประเทศด้วยตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) เช่นเดียวกับการผลิตอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว

เปิดเผยข้อมูลว่าในปีพ.ศ. 2558 ภาคการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศค่อนข้างมากโดยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 16.57 ของ GDP ซึ่งตัวเลขของนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นตัวชี้วัดที่นำมาอธิบายการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยกรมการท่องเที่ยวได้จัดทำและเผยแพร่สถิตินักท่องเที่ยวชาวต่างชาติระหว่าง เดือนมกราคมถึง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2559 ตามตารางที่ 1.2 สรุปและเผยแพร่ว่าระหว่าง เดือนมกราคม

จนกระทั่งเดือนธันวาคม ปีพ.ศ. 2559 มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติขยายตัวจาก ปี พ.ศ. 2558 เป็นจำนวนร้อยละ 8.91 โดยนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ออกขยายตัวร้อยละ 8.82 นักท่องเที่ยวจากทวีปยุโรปขยายตัวร้อยละ 9.57 นักท่องเที่ยวจากทวีปอเมริกาขยายตัวร้อยละ 13.77 นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียใต้ขยายตัวร้อยละ 8.45 นักท่องเที่ยวจากตะวันออกกลางขยายตัว 13.50 นักท่องเที่ยวจากทวีปแอฟริกาขยายตัวร้อยละ 6.17 ในขณะที่นักท่องเที่ยว จาก ประเทศออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ลดลงร้อยละ 1.86 (กรมการท่องเที่ยว, 2560)

จากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเลเพื่อการดำรงชีวิตในเขตชุมชนส่งผลต่อทะเลกลายเป็นแหล่งรองรับของเสียต่าง ๆ กรมควบคุมมลพิษได้ตรวจเฝ้าระวังและพบว่าชุมชนมีการปล่อยสารเคมีที่มีการผสมของฟอสฟอรัสลงสู่ทะเล โดยการประเมินสถานการณ์คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่ง บริเวณจังหวัดชลบุรีพบว่าคุณภาพน้ำค่อนข้างมีปัญหา โดยเฉพาะบริเวณเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี และท่าเรือแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรีพบค่าฟอสฟอรัสไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานฯและพบแบคทีเรียกลุ่มโคลิฟอร์มมีค่าไม่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานเช่นกัน ทั้งนี้พบการปนเปื้อนของโลหะหนัก ในตะกอนดินที่เกิดจากการสะสมระยะยาวจากอุตสาหกรรมประเภทการผลิตเหล็ก หลอมเหล็ก ต่อเรือ ขอมเรือ ทาสีเรือ เคมีภัณฑ์และโรงงานเยื่อกระดาษ (กรมควบคุมมลพิษ, 2559) ปัญหาเหล่านี้จึงส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศชายฝั่งทะเลพบการสะสมปริมาณโลหะหนักในตัวของสัตว์ทะเลหายาก 6 ชนิด ได้แก่ เต่าทะเล เต่ากระ โลมา โลมาอิรวดีและโลมาปากยาวซึ่งโลหะหนัก 4 ชนิดที่พบได้แก่ สารหนู แคดเมียม ตะกั่วและปรอทสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานส่งผลให้เกิดปัจจัยที่เกิดการอ่อนแอ

และตายของสัตว์ทะเล โดยแหล่งที่มาของมลพิษโลหะหนักบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก คือ นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด นิคมอุตสาหกรรมปลวกแดง จังหวัดระยองและนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง จังหวัดชลบุรี (สุเทพ เจือละออง, 2557) พบแนวโน้มประชากรเต่าทะเลและจำนวนไข่เต่าทะเลบริเวณเกาะครามลดลง รวมถึงคุณภาพในการปฏิสนธิของไข่ลดน้อยลงเนื่องจากปัจจัยทางธรรมชาติ เช่น ปัจจัยด้านอุณหภูมิที่เพิ่มสูงขึ้นและส่งผลต่อการตายของเต่าทะเล (ชลาทิพ จันท์ชมภูและคณะ, 2559) ทั้งนี้พบผู้บริโภคอาหารทะเลมีอาการเจ็บป่วยจากการได้รับสารชีวพิษประเภท Ciguatera fish poisoning ซึ่งพิษดังกล่าวออกฤทธิ์ต่อระบบทางเดินอาหารและทางเดินประสาท (โสภา สมบูรณ์และคณะ, 2559) ทั้งนี้การพัฒนาเส้นทางไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาถนน เพื่อการขนส่งทางบกหรือการพัฒนาท่าเรือน้ำลึกรวมถึงคลังสินค้าต่าง ๆ เป็นสาเหตุสำคัญต่อการทำให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อทรัพยากรชายฝั่งทะเล เพราะการสร้างท่าเรือน้ำลึกนั้นจำเป็นต้องมีการขุดทรายเพื่อถมทะเล สร้างท่าเรือที่มีพื้นที่ยื่นออกไปในทะเลเป็นพื้นที่หลายร้อยไร่ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบต่อระบบนิเวศทางทะเลเช่นกัน โดยมีแนวโน้มทำให้พื้นที่แนวชายฝั่งเกิดการเปลี่ยนแปลงและทำให้กระแสน้ำเปลี่ยนทิศ ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ (มัทนา ลัดดาสิริพร, 2555)

จังหวัดจันทบุรีเป็นจังหวัดทางชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกซึ่งมีลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศเอื้ออำนวยต่อการปลูกผลไม้และเป็นจังหวัดที่ได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยสำนักงานสถิติจังหวัดจันทบุรีมีการรายงานจำนวนห้องพักที่จดทะเบียนแล้วพบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น 4,718 ห้องในปี พ.ศ.2559 แสดงให้เห็นถึงศักยภาพของจังหวัดจันทบุรีที่สามารถรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวได้มากเช่นกัน (สำนักงานสถิติจังหวัดจันทบุรี, 2560) และจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างปี พ.ศ. 2558 ถึง พ.ศ. 2559 พบว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นร้อยละ 11.9 เนื่องจากถนนเฉลิมบูรพาชลทิตเป็นถนนที่สวยงามที่สุดทอดยาวตลอดชายฝั่งบริเวณชายหาดแหลมสิงห์ไปยังเขตจังหวัดระยองซึ่งบริเวณดังกล่าวมีแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ เช่น ชายหาดเจ้าหลาว บริเวณแหลมเสด็จ ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบนอันเนื่องมาจากพระราชดำริคู้วิมานและจุดชมวิวนางพญา ทั้งนี้จังหวัดจันทบุรีมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจำนวนมาก มีกิจกรรมการให้อาหารเลี้ยงกุ้ง การขับถ่ายของกุ้ง การย่อยสลายของอาหารกุ้งทำให้บ่อเลี้ยงกลายเป็นแหล่งสะสมสารอินทรีย์และสารอนินทรีย์ที่มีปริมาณสูง ปัญหาข้างต้นจึงเป็นสาเหตุหลักที่ทำให้แหล่งน้ำธรรมชาติเสื่อมโทรม (วิวรรธน์ สิงห์วีศักดิ์, 2560)

จากปัญหาดังกล่าวมนุษย์คือตัวการสำคัญที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรชายฝั่งทะเลซึ่งทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและรุนแรงเมื่อได้รับผลกระทบจากการดำเนินกิจกรรมทางทะเล โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมีภารกิจหลักด้วยการบูรณาการวางแผนร่วมกันกับองค์กรต่าง ๆ ที่ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเล เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน ดังนั้นการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างเหมาะสมจึงเป็นกรอบแนวคิดสำคัญที่ต้องศึกษาและเข้าใจพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของมนุษย์ โดยกลวิธีที่สำคัญที่ทำให้ทุกภาคส่วนเกิดความเข้าใจตรงกันและทุกหน่วยงานมีความรับผิดชอบบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลร่วมกันคือ การสร้างจิตสำนึกให้ประชากรบริเวณพื้นที่ดังกล่าวมีส่วนร่วมและจิตสำนึกรับผิดชอบต่อชุมชน ทั้งนี้เมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2554 ประเทศไทยให้สัตยาบันในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 โดยอนุสัญญาฉบับนี้มีผลบังคับใช้กับประเทศไทย วันที่ 14 มิถุนายน พ.ศ. 2554 โดยอนุสัญญาฉบับนี้ระบุชัดเจนว่ารัฐมีพันธกรณีที่จะต้องคุ้มครองและรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล (กระทรวงการต่างประเทศ., 2548) จึงนำมาสู่การวิจัยครั้งนี้โดยนักศึกษาถูกนำมาเป็นกลุ่มตัวอย่างการศึกษาเพราะนักศึกษาคือกลุ่มสำคัญลำดับแรกที่ต้องได้รับการพัฒนาแนวคิดเพื่อสอดคล้องกับนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ประกอบกับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีซึ่งมีช่วงอายุตั้งแต่ 17-22 ปี มีลักษณะนิสัยตามช่วงอายุที่โดดเด่นคือ มีความมุ่งมั่นและเต็มเปี่ยมไปด้วยความพยายามเป็นผู้ต้องการแสวงหาความรู้ ผู้ต้องการแสวงหาความมั่นคงทางสังคม ผู้มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ มีเหตุผลและมีความรับผิดชอบต่อ (ทองเรียน อมรัชกุล, 2525) ทั้งนี้นักศึกษาผู้เข้ารับการศึกษานในมหาวิทยาลัยตลอดระยะเวลา 4 ปี ได้รับการพิจารณาแล้วว่าเป็นกลุ่มที่มีความพร้อมทั้งด้านเวลาและด้านสติปัญญา จึงสมควรได้รับการพัฒนาสติปัญญาให้มีความเฉลียวฉลาดยิ่งขึ้น (วัลลภา เทพหัสติน ณ อยุธยา, 2524) จากกระบวนการบ่มเพาะต่าง ๆ ภายในรั้วมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นและส่งเสริมการพัฒนาทั้งทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อเป็นการริเริ่มและปลูกฝังให้นักศึกษามีความคิดเป็นนักพัฒนาประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมซึ่งประโยชน์ที่จะได้รับของผลการวิจัยนี้คือ ตัวแบบพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ผลการศึกษานำมาซึ่งแผนพัฒนาพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาหรือประชาชนพื้นที่ทะเลชายฝั่งต่าง ๆ ของประเทศไทยต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยนโยบายดังกล่าวสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

และประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นอันจะส่งผลไปสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อทรัพยากรชายฝั่งทะเลต่อไป

ตารางที่ 1.1 ผลិតภัณฑ์มวลรวมจังหวัดชลบุรี ณ ราคาประจำปี พ.ศ. 2555 – 2557

สาขาการผลิต	2555	2556	2557
ภาคเกษตร	17,185.02	19,170.63	19,397.57
เกษตรกรรม การล่าสัตว์และการป่าไม้	16,063.23	18,059.21	18,288.96
การประมง	1,121.79	1,111.41	1,108.61
ภาคนอกภาคเกษตร	61,2890.47	67,3854.60	69,6653.54
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	2,609.78	2,862.88	3,028.51
การผลิตอุตสาหกรรม	311,384.29	334,549.00	346,679.28
การไฟฟ้า ก๊าซและการประปา	42,050.10	55,805.23	59,073.45
การก่อสร้าง	14,724.76	20,550.75	20,740.74
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ จักรยานยนต์	65,724.76	68,730.28	73,706.02
โรงแรมและภัตตาคาร	22,913.41	28,422.75	27,193.31
การขนส่ง สถานที่เก็บสินค้าและการคมนาคม	49,580.23	53,281.28	50,875.68
ตัวกลางทางการเงิน	15,469.45	18,984.02	22,183.64
บริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทาง ธุรกิจ	32,910.20	31,535.51	36,394.83
การบริหารราชการแผ่นดินและการป้องกันประเทศ	37,161.94	39,771.34	36,360.87
การศึกษา	7,570.73	8,038.02	8,678.32
การบริการด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	7,754.57	8,039.00	8,144.74
การให้บริการชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่นๆ	2,727.16	2,971.47	3,020.91
ลูกจ้างในครัวเรือนส่วนบุคคล	309.02	313.00	573.16
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดชลบุรี	630,075.49	693,025.23	716,051.12

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2560)

ตารางที่ 1.2 จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2559

ประเทศแบ่งตามสัญชาติ (Country of Nationality)	จำนวน (Number)		อัตราร้อยละการเปลี่ยนแปลง (% Change 2016/2015)
	พ.ศ. 2559 (2016P)	พ.ศ. 2558 (2015)	
เอเชียตะวันออก (East Asia)	21,664,430	19,908,785	+ 8.82
ยุโรป (Europe)	6,170,481	5,631,438	+ 9.57
สหรัฐอเมริกา (The Americas)	1,405,611	1,235,468	+ 13.77
เอเชียใต้ (South Asia)	1,522,873	1,404,271	+ 8.45
ออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ (Oceania)	905,811	922,977	-1.86
รวม (Grand Total)	32,588,303	2,9923,185	+8.91

ที่มา: กรมการท่องเที่ยว (2560)

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย
- (2) เพื่อศึกษาปัจจัยการอนุรักษ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- (1) ตัวแบบพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษา
- (2) ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติของพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษ บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องฯ

1.4 ขอบเขตการศึกษา

- (1) ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยเรื่องนี้มุ่งศึกษาพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย โดยทำการศึกษาดังแต่เดือนมกราคม พ.ศ.2560 ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2560 ผู้วิจัยได้แบ่งหัวข้อในการทบทวนงานวิจัยไว้

2 หัวข้อ คือ (1) พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล และ (2) ปัจจัยการอนุรักษ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

(2) ขอบเขตด้านประชากร

กลุ่มประชากรที่เป็นเป้าหมายในงานวิจัยเรื่องนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทยจำนวน 60,144 คน ซึ่งประกอบด้วยสถาบันอุดมศึกษาจำนวน 6 สถาบันดังนี้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา จังหวัดชลบุรี, มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน จังหวัดชลบุรี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ จังหวัดชลบุรี, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี, มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี จังหวัดจันทบุรีและมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี

(3) ขอบเขตด้านพื้นที่

ผู้วิจัยได้ศึกษาและเก็บข้อมูลจากนักศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย ได้แก่ จังหวัดชลบุรีและจันทบุรี จำนวน 800 คน

1.5 นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ทรัพยากรชายฝั่งทะเล หมายถึง สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นหรือเกิดขึ้นตามธรรมชาติในบริเวณชายฝั่งทะเลรวมถึงพรุชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่งและบริเวณพื้นที่ปากแม่น้ำที่มีพื้นที่ติดต่อกับทะเล เช่น ป่าชายเลน ป่าชายหาด หาด ที่ชายทะเล เกาะ ภูเขาทะเล ปะการัง ดอนหอย ฟีชและสัตว์ทะเล

พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล หมายถึง การกระทำของนักศึกษาที่แสดงออกทางวาจา ทางร่างกายและความรู้สึกภายในใจ เพื่อตอบสนองให้เห็นว่านักศึกษามีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมและมีสำนึกรับผิดชอบต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

ด้านทัศนคติและความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล หมายถึง ความสามารถประเมินค่าทรัพยากรชายฝั่งทะเลว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีขีดจำกัดและสามารถใช้ทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างเหมาะสมและมีความตระหนักต่อการฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรม

ด้านการเห็นแบบอย่าง หมายถึง นักศึกษามีตนเอง, บุคคลรอบข้างและภาคเอกชนเป็นตัวแบบในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

ด้านการรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเล หมายถึง นักศึกษามีการรับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลผ่านช่องทางสื่อเฉพาะกิจและสื่อมวลชน

ด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล หมายถึง นักศึกษามีการศึกษาค้นคว้าความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยคำนึงเขตการใช้ประโยชน์เสมอและการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม

บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย ” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยการอนุรักษ์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา
5. นิยามปฏิบัติการของตัวแปร
6. สมมติฐานการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

2.1.1 ความหมายของพฤติกรรม

จินดา เมืองสมุทร (2546) ให้ความหมายของพฤติกรรมหมายความว่า การกระทำของมนุษย์ หรือสิ่งมีชีวิตที่แสดงออกมา โดยการกระทำเพื่อตอบสนองต่อสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการกระทำที่มีจุดมุ่งหมายและเป็นไปอย่างใคร่ครวญหรือไม่ใคร่ครวญก็ได้ สอดคล้องกับ จันทรวีภา อ่อนพึ้ง (2545) กล่าวว่า การกระทำของมนุษย์สามารถสังเกตเห็นหรือไม่สามารถสังเกตเห็น เช่น การพูด การเดิน การกระพริบตา การได้ยิน การเข้าใจ ความรู้สึก ความโกรธและความคิดซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้ต่างเป็นการกระทำที่มนุษย์แสดงออกมาทั้งนี้ สมจิตต์ สุพรรณทัศน์ (2526) กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ (1) พฤติกรรมปกปิด หมายถึง การกระทำที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล โดยมีสมองทำหน้าที่รวบรวมและสั่งการ ได้แก่ ความรู้สึก ความคิด ทศนคติ ความเชื่อ และค่านิยมซึ่งการกระทำเหล่านี้ไม่สามารถสังเกตเห็นได้ด้วยตาและ (2) พฤติกรรมเปิดเผย หมายถึง การกระทำของบุคคลที่ปรากฏออกมาให้บุคคลอื่นเห็นด้วยทางวาจาหรือท่าทางต่าง ๆ เช่น การพูด การหัวเราะ การกินอาหาร หรือ การรักษาความสะอาด เป็นต้น และ นิวัติ เรืองพานิช (2539) กล่าวว่า

พฤติกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม หมายถึง พฤติกรรมประเภทหนึ่งซึ่งบุคคลใดบุคคลหนึ่งแสดงออกทางกายหรือทางวาจาในบริบทของการใช้ทรัพยากรอย่างเหมาะสมเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณชนและใช้ได้เป็นเวลายาวนานที่สุด

ดังนั้นสรุปว่าพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล หมายถึง การกระทำของบุคคลที่แสดงออกทางวาจา ทางร่างกาย หรือ ความรู้สึกภายในใจ เพื่อตอบสนองต่อการใช้ทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างรู้จักคุณค่าและเหมาะสม

2.1.2 ลักษณะของพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

ลักษณะของพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ประกอบด้วย 2 ลักษณะ ได้แก่ (1) การมีส่วนร่วม และ (2) สำนักรับผิดชอบ โดยการมีส่วนร่วมและสำนักรับผิดชอบเป็นองค์ประกอบของพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยมีแนวคิดและทฤษฎี ดังนี้

2.1.2.1 การมีส่วนร่วม

ชัยสิทธิ์ ศรีระดา (2551) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม คือ กระบวนการที่ประชาชนกระทำเพื่อแสดงความคิดเห็น ร่วมกำหนดปัญหา ร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ และจัดการแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ทั้งนี้ วันชัย วัฒนศัพท์และคณะ (2551) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมยังให้ความหมายอีกนัยว่า การทำข้อมูลไปถึงสาธารณชนด้วยการเปิดโอกาสให้สาธารณชนได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องที่ประสงค์จะดำเนินการนั่นเอง

กระบวนการของการมีส่วนร่วม

มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงกระบวนการของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

Cohen and Uphoff (1977) ศึกษาพบว่ากระบวนการการมีส่วนร่วมสามารถจำแนกลักษณะการมีส่วนร่วมได้ 4 ขั้นตอนดังนี้

- (1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Participation in decision making) หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดปัญหาหรือหาสาเหตุของการเกิดปัญหาเพื่อกำหนดทางเลือกกว่าวิธีการ กิจกรรมหรือโครงการใดมีส่วนช่วยบรรเทาปัญหาที่เกิดขึ้น

(2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ (Participation in implementation) หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมโดยการลงมือปฏิบัติด้วยการสนับสนุนด้านทรัพยากรเช่น แรงงาน เงิน วัสดุอุปกรณ์หรือการมีส่วนร่วมในการบริหารงานต่าง ๆ

(3) การมีส่วนร่วมในการร่วมรับผลประโยชน์ (Participation in benefits) หมายถึง การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการร่วมรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดขึ้นจากผลประโยชน์ด้านวัตถุ คือ การมีรายได้และทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นหรือการมีสาธารณูปโภคที่เพียงพอ ผลประโยชน์ด้านสังคมคือสาธารณูปโภคที่ช่วยส่งเสริมให้ชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นเช่น โรงเรียน สถานือนามัย ระบบไฟฟ้าและน้ำประปา ฯลฯ และผลประโยชน์ส่วนบุคคล เช่น ความต้องการมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Participation in Evaluation) หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการติดตามควบคุมและตรวจสอบ การดำเนินกิจกรรมหรือโครงการต่าง ๆ

สถาบันวิจัยสังคมและสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2545) กล่าวว่า กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนประกอบด้วยภารกิจสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

ภารกิจที่ 1 การมีส่วนร่วมในการวางแผน (Participation in Planning) ได้แก่ การที่ประชาชนมีบทบาทและริเริ่มกระบวนการวางแผน โดยการวิเคราะห์ปัญหาและ ลำดับความสำคัญของปัญหาเพื่อกำหนดแนวทางในการแก้ปัญหา การกำหนดแนวทางในการติดตาม และประเมินผล

ภารกิจที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม (Participation in Implementation) ได้แก่ การประสานความร่วมมือแก่กิจกรรมหรือโครงการด้วยการสนับสนุนด้านทรัพยากรต่าง ๆ เช่น ด้านทรัพยากรแรงงาน เงิน องค์ความรู้

ภารกิจที่ 3 การมีส่วนร่วมในการใช้ประโยชน์ (Participation in Utilization) ได้แก่ การนำเอากิจกรรมต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์

ภารกิจที่ 4 การมีส่วนร่วมในการได้รับประโยชน์ (Participation in Benefit-Sharing) ได้แก่ การได้รับผลประโยชน์จากการร่วมดำเนินกิจกรรม

ภารกิจที่ 5 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Participation in Evaluation) ได้แก่ การให้ประชาชนทราบถึงสภาพปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อร่วมกันหาทางแก้ไข

จากการทบทวนเอกสารแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม ผู้วิจัยสรุปว่ากระบวนการหรือขั้นตอนการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

- (1) การมีส่วนร่วมด้านการรวบรวมหรือค้นพบปัญหา
- (2) การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน
- (3) การมีส่วนร่วมด้านการดำเนินกิจกรรม
- (4) การมีส่วนร่วมด้านการรับผลประโยชน์
- (5) การมีส่วนร่วมด้านการประเมินผล

2.1.2.2 หลักสำนักรับผิดชอบ

สถาบันพระปกเกล้า (2560) ให้ความหมายของหลักสำนักรับผิดชอบ (Accountability) หมายถึง การตระหนักในสิทธิหน้าที่ สำนักรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจต่อปัญหาสาธารณะ ความกระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาสาธารณะ การเคารพในความคิดเห็นที่แตกต่างและมีความรับผิดชอบต่อผลกระทบของตนซึ่งสอดคล้องกับ Paul (1991) กล่าวว่า Accountability หมายถึง แนวทาง กลไกและข้อปฏิบัติซึ่งผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการบริการสาธารณะใช้เพื่อประกันว่าผลการปฏิบัติงานอยู่ในระดับที่พึงปรารถนา ทั้งนี้ อมรา พงศาพิชญ์ (2543) กล่าวว่า หลักสำนักรับผิดชอบเป็นแนวทางในการทำงานอย่างมีหลักการและรับผิดชอบ

Jabbara and Dwivedi (1989) กล่าวว่า หากนำหลักสำนักรับผิดชอบมาใช้ในการปฏิบัติงาน จะสามารถอธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมการทำงานหรือภาระหน้าที่ว่าผู้มีส่วนได้เสียปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุตามเป้าหมายได้มากน้อยเพียงใด

องค์ประกอบของหลักสำนักับผิดชอบ

สถาบันพระปกเกล้า (2547) จำแนกลักษณะของระบบหลักสำนักับผิดชอบมีลักษณะสำคัญ 6 ประการ ดังนี้

ภาพที่ 2.1 แนวคิดเรื่องหลักสำนักับผิดชอบ

ที่มา: สถาบันพระปกเกล้า (2547)

(1) การมีเป้าหมายที่ชัดเจน

การมีเป้าหมายชัดเจนเป็นสิ่งสำคัญสิ่งแรกของระบบสำนักับผิดชอบกล่าวคือ องค์การจะต้องทำการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของการปฏิบัติการสร้างวัฒนธรรมใหม่ให้ชัดเจน ว่าต้องการบรรลุอะไรและเมื่อไรที่ต้องการเห็นผลลัพธ์นั้น

(2) ทุกคนเป็นเจ้าของร่วมกัน

จากเป้าหมายที่ได้กำหนดเอาไว้ ต้องประกาศให้ทุกคนได้รับรู้และเกิดความเข้าใจถึงสิ่งที่ต้องการบรรลุและเงื่อนไขเวลาที่ต้องการให้เห็นผลงาน เปิดโอกาสให้ทุกคนได้เป็นเจ้าของโครงการสร้างวัฒนธรรมนี้ร่วมกันเพื่อให้เกิดการประสานกำลังคนร่วมใจกันทำงาน

(3) การปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำเร็จของการสร้างวัฒนธรรมสำนักับผิดชอบอยู่ที่ความสามารถของหน่วยงานในการสื่อสารสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นในองค์การ ผู้บริหารให้ความสนับสนุน แนะนำ ทำการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพและมีการประสานงานร่วมมือกันทำงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในองค์การ

(4) การจัดการพฤติกรรมที่ไม่เอื้อการทำงานอย่างไม่หยุดยั้ง

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงนับว่าเป็นเรื่องปกติและทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงมักจะมีการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเสมอ หน่วยงานต้องมีมาตรการในการจัดการกับพฤติกรรมต่อต้านการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเพื่อให้ทุกคนเกิดการยอมรับแนวความคิดและเทคโนโลยีใหม่ ๆ

(5) การมีแผนการสำรอง

ส่วนประกอบสำคัญขององค์การที่มีลักษณะวัฒนธรรมสำนึกรับผิดชอบ ต้องมีการวางแผนฟื้นฟู ที่สามารถสื่อสารให้ทุกคนในองค์การได้ทราบและเข้าใจถึงแผนและนโยบายขององค์การ และที่สำคัญคือต้องมีการกระจายข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องสมบูรณ์อย่างเปิดเผย

(6) การติดตามและประเมินผลการทำงาน

องค์การจำเป็นต้องมีการติดตามและประเมินผลการทำงานเป็นระยะอย่างสม่ำเสมอ เพื่อตรวจสอบดูว่าผลงานนั้นเป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพงานที่กำหนดไว้หรือไม่ ผลงานที่พบว่ายังไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดต้องมีการดำเนินการแก้ไขในทันที ในขณะที่ผลงานที่ได้มาตรฐานต้องได้รับการยอมรับยกย่องในองค์การ

จากการทบทวนเอกสารแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับหลักสำนึกรับผิดชอบ ผู้วิจัยสรุปว่าหลักสำนึกรับผิดชอบหมายถึงความตระหนักในหน้าที่และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ประกอบด้วย 6 ขั้นตอนดังนี้ การมีเป้าหมายที่ชัดเจน การเป็นเจ้าของร่วมกัน การปฏิบัติการอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการพฤติกรรมที่ไม่เอื้อต่อการทำงาน การติดตามและประเมินผลการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการมีส่วนร่วมและหลักสำนึกรับผิดชอบมาเป็นตัวชี้วัดพฤติกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลอธิบายไว้ในบทที่ 3

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยการอนุรักษ์

ปัจจัยการอนุรักษ์ในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ดังนี้

2.2.1 ด้านทัศนคติ

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2560) กล่าวว่า ทัศนคติมีรากศัพท์มาจากคำว่า “ทัศน” มีหมายความว่า ความคิด กับคำว่า “คติ” หมายความว่า แบบอย่างหรือแนวด้วยเหตุนี้ทัศนคติ

จึงมีความหมายว่า แนวความคิดที่เกิดจากบุคคลประเมินค่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าสิ่งนั้นมีประโยชน์หรือมีโทษมากน้อยเพียงใด

Good (1973) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึง ความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่เป็น การสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่างในขณะที่ Allport (1976) ให้ความหมายของทศนคติ หมายถึง สภาวะความพร้อมทางด้านจิตใจประสาทซึ่งเกิดจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นตัวกำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลนั้น

องค์ประกอบของทศนคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) กล่าวว่า ทศนคติสามารถพิจารณาองค์ประกอบได้ 3 ดังนี้

- (1) องค์ประกอบด้านความรู้ (The Cognitive Component) หมายความว่า ความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ทั่วไปทั้งที่ชอบและไม่ชอบ หากบุคคลมีความรู้หรือคิดว่าสิ่งใดดี มักจะมีทศนคติที่ดีต่อสิ่งนั้นแต่หากมีความรู้มาก่อนว่าสิ่งใดไม่ดีก็จะมีทศนคติที่ไม่ดีต่อสิ่งนั้น
- (2) องค์ประกอบด้านความรู้สึก (The Affective Component) หมายความว่า อารมณ์หรือส่วนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ซึ่งมีผลแตกต่างกันไปตามบุคลิกลักษณะของผู้นั้นเป็นลักษณะที่เป็นค่านิยมของแต่ละบุคคล
- (3) องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) หมายความว่า การแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งหรือบุคคลหนึ่งอันเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านความรู้ ความคิดและความรู้สึกนั่นเอง

ดวงเดือน พันธมนาวิน (2541) กล่าวว่า ทศนคติ แบ่งได้เป็น 3 องค์ประกอบ

- (1) องค์ประกอบทางการรู้เชิงประเมินคุณค่า (Cognitive Component) คือ ความสามารถของบุคคลในการประเมินค่าว่าสิ่งนั้นดีหรือเลวและมีประโยชน์หรือมีโทษอย่างไร
- (2) องค์ประกอบทางความรู้สึก (Affective Component) คือ อารมณ์ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะบ่งบอกทิศทางที่ชัดเจนเช่นความชอบ ความไม่ชอบสิ่งหนึ่งหรือความพอใจหรือไม่พอใจ โดยองค์ประกอบทางความรู้สึกนี้จะสอดคล้องกับองค์ประกอบทางการรู้เชิงประเมินคุณค่าซึ่งหากบุคคลมีความเชื่อว่าสิ่งใดดีมีประโยชน์แล้วบุคคลนั้นก็ชอบและพอใจ

ในสิ่งนั้น ซึ่งในทางตรงกันข้ามหากบุคคลมีความเชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดโทษบุคคลนั้นก็จะไม่ชอบไม่พอใจในสิ่งนั้น

- (3) องค์ประกอบทางการมุ่งการกระทำ (Tendency Component) คือ การลงมือกระทำเมื่อตนสามารถประเมินคุณค่าและความรู้สึกว่าสิ่งที่กำลังจะกระทำ กระทำแล้วเกิดผลลัพธ์ที่ส่งเสริมตนและสังคม

จากที่กล่าวมาข้างต้นองค์ประกอบพื้นฐานของทัศนคติที่สำคัญคือส่วนประกอบทางด้านความคิดหรือความรู้และความเข้าใจ เนื่องจากจะเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับความรู้สึกของบุคคลที่ออกมาในรูปแบบแตกต่างกันทั้งทัศนคติเชิงบวกและเชิงลบซึ่งจะส่งผลทำให้บุคคลเกิดแนวโน้มในการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่อไป

กระบวนการเกิดทัศนคติ (Attitude Formation)

Allport (1976) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเกิดทัศนคติ ดังนี้

- (1) ทัศนคติเกิดจากการเรียนรู้ โดยเด็กเกิดใหม่จะได้รับการอบรมสั่งสอนเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประเพณีจากบิดามารดาโดยตรงและทางอ้อมตลอดจนได้เห็นแนวการปฏิบัติของพ่อแม่แล้วรับมาปฏิบัติตาม
- (2) ทัศนคติเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกันออกไปเช่น บางคนมีทัศนคติไม่ดีต่อครูเพราะเคยตำหนิตนแต่บางคนมีทัศนคติที่ดีต่อครูเพราะตนเคยถูกครูคนเดียวกันชมตุน

ในขณะที่ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) ระบุว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้จากแหล่งทัศนคติต่าง ๆ ที่มีอยู่มากมายและแหล่งที่ทำให้เกิดทัศนคติที่สำคัญ คือ

- (1) ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดในทางที่ดีหรือไม่ดีจะทำให้เกิดทัศนคติต่อสิ่งนั้นไปในทิศทางที่เขาเคยมีประสบการณ์มาก่อน
- (2) การติดต่อสื่อสารจากบุคคลอื่น (Communication from others) จะทำให้เกิดทัศนคติจากการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ จากผู้อื่นได้

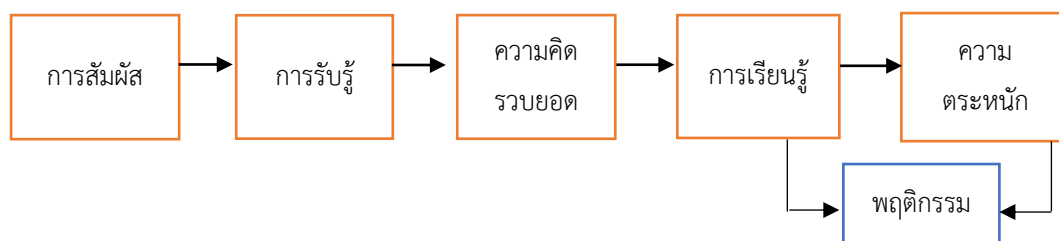
- (3) สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Models) การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้ เช่น เด็กที่เคารพ
 เชื้อฟิงพ่อแม่จะเลียนแบบการแสดงว่าชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งหนึ่งตามไปด้วย
 จากแนวคิดทฤษฎีด้านทัศนคติสามารถสรุปว่า ทัศนคติ คือความรู้สึกนึกคิดที่เกิดจากบุคคล
 ใดบุคคลหนึ่งมีรากฐานมาจากความรู้ ข้อมูลข่าวสารและความเชื่อเดิมที่มีอยู่ของบุคคลนั้นซึ่งทำ
 ให้บุคคลเกิดการประเมินค่าและมีผลต่อแนวโน้มของการเกิดพฤติกรรม

2.2.2 ด้านความตระหนัก

มนัส สุวรรณ (2537) กล่าวว่า ความตระหนัก คือ อุบนิสัยสืบเนื่องจากบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
 มีความซาบซึ้ง รู้ว่าการกระทำใดผิดหรือการกระทำใดถูก ความรู้สึกห่วงหาในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อ
 ตนเองหรือส่วนรวมความวิตกกังวลว่าเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งจะส่งผลกระทบต่อตนเองและ
 ส่วนรวม ความรู้สึกเห็นคุณค่าหรือเห็นความสำคัญและ Good (1973) กล่าวว่าความตระหนัก คือ
 การกระทำที่แสดงว่าทำได้และมีการรับรู้หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าความสำนึกซึ่งสอดคล้องกับนิยาม
 Bloom (1971) ซึ่งกล่าวว่าความตระหนักคล้ายกับความรู้ตรงที่ความรู้และความตระหนักไม่เน้น
 ลักษณะของสิ่งเร้าแต่ความตระหนักต่างจากความรู้ตรงที่ความตระหนักไม่จำเป็นต้องเน้น
 ประสบการณ์ในขณะที่ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526) กล่าวว่าความตระหนักคือการที่บุคคลนึกคิดได้
 หรือการเกิดขึ้นของความรู้สึกแต่ไม่ได้แสดงว่าบุคคลนั้นสามารถทำได้หรือระลึกได้ถึงลักษณะบางอย่าง
 ของสิ่งนั้น

ขั้นตอนและกระบวนการเกิดความตระหนัก

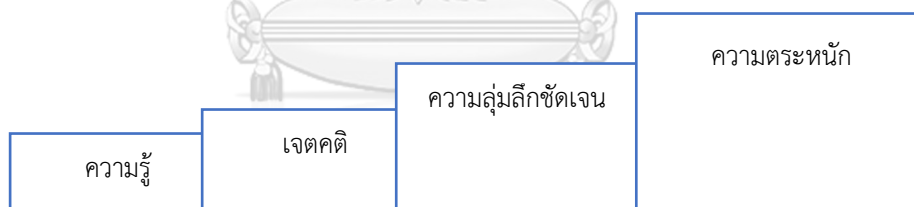
Good (1973) กล่าวว่า การเกิดขึ้นของความตระหนักเป็นผลมาจากกระบวนการทางปัญญา
 (Cognitive Process) เมื่อบุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าหรือสัมผัสสิ่งเร้าแล้วจะเกิดการรับรู้
 เมื่อเกิดการรับรู้ขั้นต่อไปก็จะเข้าใจสิ่งนั้นซึ่งหมายความว่าบุคคลดังกล่าวจะเกิดความคิดรวบยอดและ
 นำไปสู่การเรียนรู้มีความรู้และนำไปสู่การเกิดความตระหนักในที่สุดซึ่งความรู้และความตระหนักก็จะ
 นำไปสู่การกระทำหรือการแสดงพฤติกรรมของบุคคลต่อสิ่งเร้านั้นตามภาพที่ 2.2 ขั้นตอนและ
 กระบวนการเกิดความตระหนัก

ภาพที่ 2.2 ขั้นตอนและกระบวนการเกิดความตระหนัก

ที่มา: Good (1973)

ทั้งนี้การแสดงขั้นตอนตามลำดับของการสะสมความรู้และเจตคติ เพื่อให้เกิดเป็นความตระหนักในการบริหารจัดการความเสี่ยงซึ่งในความตระหนักนั้นจะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ (knowledge) หรือ แนวคิดด้านบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างถูกต้องและต้องมีความรู้อย่างถ่องแท้ในแต่ละขั้นตอนการบริหารจัดการความเสี่ยงจึงจะนำไปสู่ขั้นลุ่มลึกชัดเจน (Intelligibility) แล้วจึงเกิดความตระหนักในที่สุดซึ่งอธิบายดังภาพที่ 2.3

ภาพที่ 2.3 ขั้นตอนลำดับการเกิดความตระหนัก

ที่มา: Good (1973)

องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความตระหนัก

ความตระหนักจะเกิดได้จะต้องมีทัศนคติเป็นพื้นฐานซึ่งทัศนคตินี้จะทำให้เกิดความตระหนักได้จะต้องมีการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งเราได้แก่ บุคคล สถานการณ์ กลุ่มสังคมและสิ่งต่าง ๆ ที่โน้มเอียงหรือที่จะตอบสนองในทางบวกหรือทางล เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ โดยองค์ประกอบสำคัญที่ก่อให้เกิดความตระหนักมีอยู่ด้วยกัน 3 ประการ ดังนี้

- (1) ความรู้ความเข้าใจ (Cognitive Component) เริ่มต้นจากระดับง่ายและมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ
- (2) อารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกด้านทัศนคติ ค่านิยม ความตระหนักชอบหรือไม่ชอบและดีหรือไม่ดีเป็นองค์ประกอบในการประเมินสิ่งเร้าต่าง ๆ
- (3) พฤติกรรม (Behavioral Component) เป็นการแสดงออกทั้งทางวาจา กิริยาและท่าทาง ที่มีต่อสิ่งเร้าหรือแนวโน้มที่บุคคลจะกระทำ

จากแนวคิดและทฤษฎีของความตระหนักข้างต้นสรุปว่า ความตระหนัก คือ สภาวะการณ์ที่มีผลทำให้เกิดความรู้สึกและการรับรู้มุ่งสู่สภาวะจิตแห่งตนคือทัศนคติ ความคิด ความเชื่อและความสนใจอันจะก่อให้เกิดความตระหนักและจิตสำนึก

2.2.3 ด้านการเห็นแบบอย่าง

ดวงเดือน พันธุมนาวินและคณะ (2528) กล่าวว่า การเห็นแบบอย่างที่ดีจากบุคคลรอบข้าง หมายความว่า การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเห็นและรับรู้การประพฤติปฏิบัติของบุคคลที่ตนคิดว่า เป็นบุคคลสำคัญ ได้แก่ บิดามารดา ครูอาจารย์ ดาราหรือคนสำคัญในสังคมซึ่งบุคคลสำคัญข้างต้น มักจะมีอิทธิพลต่อการกระตุ้นให้บุคคลเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าว ทั้งนี้ A Bandura (1971) ระบุว่า พฤติกรรมของมนุษย์อาจเกิดจากการเลียนแบบการกระทำที่เอาแบบอย่างจากคนอื่นซึ่งเกิดจากการสังเกตพฤติกรรมที่เห็นจากคนหรือสัตว์อื่น ดังนั้นการเลียนแบบหรือการเห็นแบบอย่างจากบุคคลรอบข้างจึงสรุปว่าเป็นพฤติกรรมที่มนุษย์ปฏิบัติตามแบบอย่างจากผู้อื่นภายใต้กระบวนการที่เกิดจากการสังเกตพฤติกรรมที่เห็นจากบุคคลรอบข้างหรือสิ่งแวดล้อม

ทฤษฎีการเรียนรู้โดยตัวแบบ (Learning through modeling)

สิทธิโชค วรรณสุนติกุล (2546) กล่าวว่า ทฤษฎีการเรียนรู้โดยตัวแบบเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีตัวอย่างให้เลียนแบบ

กาญจนา แก้วเทพ (2545) กล่าวว่า การเลียนแบบในทางจิตวิทยาสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

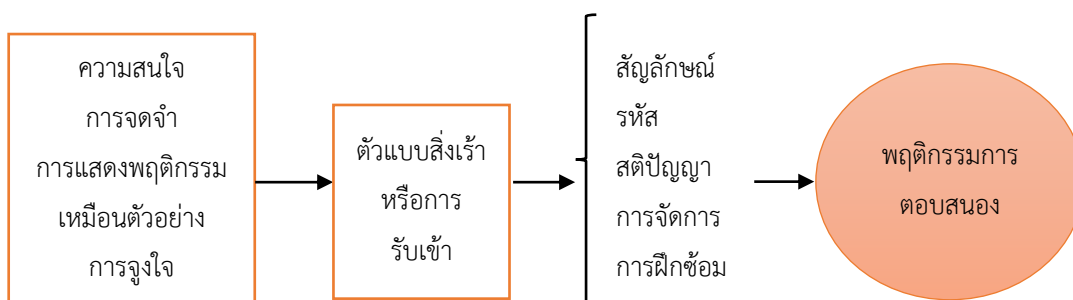
- (1) การแสดงปฏิกิริยาที่ออกมาเป็นกิริยาท่าทางซึ่งเป็นการเลียนแบบจากภายนอก ได้แก่ การเลียนแบบการแต่งตัวหรือการเลียนแบบท่าทาง

- (2) การเลียนแบบทางด้านจิตใจเป็นการเลียนแบบที่ผู้เลียนแบบต้องการบางอย่างทางจิตใจเหมือนต้นแบบโดยจะเลือกกระทำตามลักษณะบางประการของต้นแบบ ได้แก่ นักกีฬาที่มีชื่อเสียง เก่ง ผู้เลียนแบบเลยอยากเป็นเหมือนนักกีฬา

กระบวนการเรียนรู้จากตัวแบบ (Learning through modeling)

Bandura (1971) กล่าวว่า มนุษย์จะเกิดพฤติกรรมการเลียนแบบได้นั้นจะต้องประกอบด้วยกระบวนการสังเกต 4 กระบวนการ ดังนี้

- (1) กระบวนการความสนใจ (attentional process) คือมนุษย์สามารถเรียนรู้ รับรู้และเลียนแบบจากการสังเกตได้เมื่อมนุษย์มีความใส่ใจและตั้งใจที่จะสังเกตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับตัวแบบจึงจะสามารถเกิดแบบแผนในการเลียนแบบตัวแบบได้ โดยสิ่งที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการความตั้งใจมีลักษณะของตัวแบบคือตัวแบบจะต้องมีความเด่นชัดจดจำได้ง่าย มีความดึงดูดใจสูงและมีความซับซ้อนของพฤติกรรมน้อยจึงทำให้ผู้สังเกตใส่ใจได้มากและพฤติกรรมที่ตัวแบบแสดงออกมามีประโยชน์ต่อผู้สังเกตจะโน้มน้าวจิตใจผู้สังเกตให้ใส่ใจได้มากขึ้น ทั้งนี้ลักษณะของผู้สังเกตต้องมีประสาทรับรู้การกระทำของตัวแบบที่ดีและมีระดับความตื่นตัวในการใส่ใจพฤติกรรมของตัวแบบนั้นในขณะสังเกตจึงเกิดการรับรู้ที่ถูกต้องแม่นยำตรงจากตัวแบบ
- (2) กระบวนการจดจำ (retention process) คือการรวบรวมรูปแบบพฤติกรรมของตัวแบบที่ได้สังเกตด้วยการวาดภาพในใจหรือการจำในรูปแบบของสัญลักษณ์และภาษา โดยผู้สังเกตจะต้องทบทวน ผึกฝนและดูแบบอย่างพฤติกรรมของตัวแบบอย่างมีระบบแล้วจึงลอกเลียนพฤติกรรมให้ถูกต้องจึงจะเกิดการเรียนรู้
- (3) กระบวนการการแสดงพฤติกรรมเหมือนตัวอย่าง (reproduction process) คือกระบวนการที่ผู้สังเกตแปรสภาพพฤติกรรมของตัวแบบหรือดัดแปลงสัญลักษณ์จากการจำมาเป็นการกระทำของตน
- (4) กระบวนการจูงใจ (motivational process) คือการจูงใจให้ผู้เลียนแบบเกิดการเรียนรู้จากการสังเกต โดยมนุษย์จะเลียนแบบพฤติกรรมที่ให้ผลดีกับเขามากกว่าพฤติกรรมที่ให้โทษกับเขาและเขามีแนวโน้มจะเลียนแบบพฤติกรรมที่เขาพอใจ

ภาพที่ 2.4 แผนภูมิกะบวนการเกิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม
ที่มา: Bandura (1971)

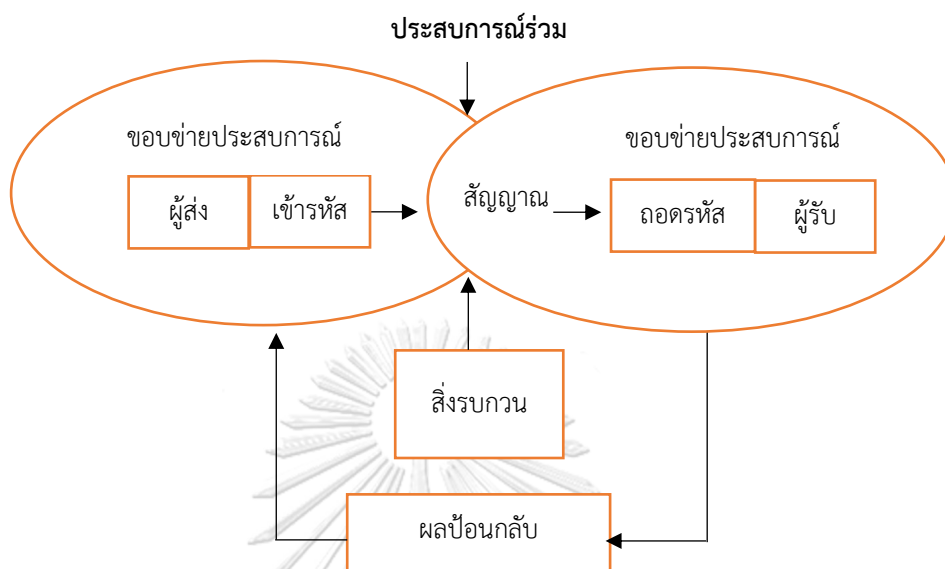
ภาพที่ 2.4 อธิบายว่ากระบวนการเกิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมหรือพฤติกรรม การเลียนแบบจะต้องเริ่มต้นโดยมนุษย์มีความสนใจในตัวแบบ จดจำและแปรสภาพจากการจดจำมา เป็นการกระทำตามตัวแบบโดยการจูงใจว่าการกระทำตามแบบจะต้องส่งผลดีต่อตน เมื่อมนุษย์เรียนรู้ หรือรับตัวแบบเข้าจะกระตุ้นให้มนุษย์สร้างสัญลักษณ์ รหัส สติปัญญา การจัดการหรือการฝึกซ้อมซึ่ง กิจกรรมเหล่านี้จะถ่ายทอดออกมาเป็นพฤติกรรมการตอบสนองจากการเลียนแบบ

2.2.4 ด้านการรับข่าว

ปรมะ สตะเวทิน (2541) กล่าวว่า การรับรู้ข่าวหมายถึงการรับรู้ข้อมูล เหตุการณ์หรือ ข่าวต่าง ๆ จากบุคคลรอบข้างหรือสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ สื่อสังคมออนไลน์ซึ่ง การรับข่าวสารหรือการสื่อสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ในการใช้ข่าวสารเป็นเครื่องมือ ประกอบการตัดสินใจเป็นข้อมูลในการวางแผนรวมทั้งเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความรู้หรือ ความคิดเห็นซึ่งกันและกันเช่นนั้นสังคมปัจจุบันจึงเป็นสังคมข่าวสาร โดยมีเทคโนโลยีการสื่อสาร ทำหน้าที่ในการขยายสายตาของเราให้กว้างไกลซึ่งกระบวนการสื่อสารหรือขั้นตอนการรับรู้ข่าวสาร มีองค์ประกอบที่สำคัญตามทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการรับข่าว

แบบจำลองของวิลเบอร์ ชแรมม์ (Wilbur Schramm)

ภาพที่ 2.5 แบบจำลองการสื่อสารของวิลเบอร์ ชแรมม์

ที่มา: Schramm (1954)

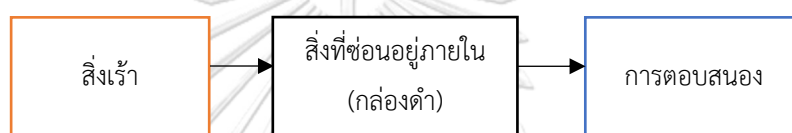
Schramm (1954) อธิบายว่าในการสื่อสารนั้นผู้ส่งสารทำหน้าที่ในการส่งข่าวสารไปสู่ผู้รับสาร ในการที่ผู้ส่งสารจะส่งข่าวสารออกไปนั้นจะต้องผ่านกระบวนการต่าง ๆ โดยเริ่มต้นจากบุคคลมีหน้าที่เป็นผู้ถอดรหัสสิ่งที่ได้รับเข้ามาจากแหล่งต่าง ๆ จากนั้นจึงตีความหมายสิ่งที่ได้รับเข้ามา โดยบุคคลเป็นผู้ตีความหมายแล้วจึงเข้ารหัสเพื่อส่งข่าวสารออกไปเป็นสารไปยังผู้รับสาร เมื่อผู้รับสารได้ทำการรับสารก็จะทำการถอดรหัสและทำการตีความหมายแล้วจึงทำการเข้ารหัส (encoding) สารที่ได้รับ

การรับข่าวสารนั้นสามารถเลือกรับข่าวสารได้จากสื่อต่าง ๆ ดังนี้

- (1) สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์ทั้งรายวันและนิตยสารทั้งรายสัปดาห์และรายปักษ์ สื่อกระจายเสียงและแพร่ภาพนอกจากวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แล้วยังมีภาพยนตร์เป็นสื่อที่ได้จัดทำเป็นรายการภาพยนตร์เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

- (2) สื่อบุคคลได้แก่ การถ่ายทอดข่าวสารระหว่าง 2 บุคคลขึ้นไปซึ่งสื่อบุคคลเป็นวิธีการสื่อสารที่เก่าแก่ที่สุด โดยเครื่องมือของสื่อบุคคลมีทั้งที่เป็นคำพูด กริยาท่าทาง และการแสดงออกทางอากัปกิริยาซึ่งวิธีการสื่อสารด้วยบุคคลจะเป็นการใช้คำพูดเป็นหลัก ด้วยวิธีการสนทนา อภิปราย บรรยาย สาธิต ประชุมและคำพูด เป็นต้น
- (3) สื่อเฉพาะกิจ หมายถึงสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในกิจการใดกิจการหนึ่งโดยเฉพาะเป็นสิ่งพิมพ์เฉพาะ ทั้งนี้เมื่อผู้รับสารได้รับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้รับสารจะถูกกระตุ้นด้วยสิ่งเร้าที่เรียกว่าปัจจัยการรับข่าวแล้วเกิดการตอบสนองซึ่งกระบวนการการเกิดการตอบสนองอธิบายได้จากทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนองมีกระบวนการดังนี้

ทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนอง (S-R theory)

ภาพที่ 2.6 ทฤษฎีสิ่งเร้าและการตอบสนอง

ที่มา: Kotler (2001)

Kotler (2001) กล่าวว่า สิ่งเร้าที่เกิดจากการรับข่าวสารหรือการสังเกตจะถูกนำเข้าและกระตุ้นสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายใน (กล่องดำ) ซึ่งกล่องดำเป็นกล่องที่รวมเอาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกิดจากมนุษย์ที่ได้รับอิทธิพลจากครอบครัวสังคมและวัฒนธรรมทำให้เกิดเป็นลักษณะบุคคลและลักษณะทางจิตวิทยาที่ซ่อนอยู่ภายในของบุคคลนั้น สิ่งเร้าเมื่อมาถึงกล่องดำจะถูกวิเคราะห์และตัดสินใจด้วยปัจจัยภายในกล่องดำที่กล่าวมาข้างต้นตามภาพที่ 2.6 แล้วจึงแปรรูปออกมาเป็นการตอบสนองในลักษณะพฤติกรรมของมนุษย์

2.2.5 ด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2550) ให้ความหมายว่า ความรู้ หมายถึงสาระ ข้อมูล แนวคิด และหลักการที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งได้รับจากการปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สังคมและเทคโนโลยีด้วยประสบการณ์ การศึกษา การอบรม การรับถ่ายทอดทางวัฒนธรรม การรับรู้ การคิด และการฝึกปฏิบัติจนสามารถสรุปสาระความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือพัฒนาไปสู่ระดับที่สูงขึ้น

ทั้งนี้ ไพศาล หวังพานิช (2546) กล่าวว่าจำเป็นต้องมีวิธีการวัดความรู้เพื่อการสังเกตเห็นหรือสามารถนับจำนวนปริมาณจากบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ถูกทำการวัดความรู้ด้วยแบบวัดหรือแบบทดสอบ

วิจารณ์ พานิช (2547) กล่าวว่าระดับของความรู้สามารถแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

ระดับที่ 1: รู้ว่าคืออะไร (Know-what) หมายถึง ความรู้เชิงรับรู้หรือความรู้ที่ได้รับมาจากการเรียน การสังเกตหรือการจดจำซึ่งมีลักษณะเป็นความรู้ในภาคทฤษฎีว่าสิ่งนั้นคืออะไร

ระดับที่ 2: รู้วิธีการ (Know-how) หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้ในเชิงทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ

ระดับที่ 3: รู้เหตุผล (Know-why) หมายถึงความเข้าใจที่ลึกซึ้งซึ่งเชิงเหตุผลที่สลับซับซ้อนขึ้นภายใต้เหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้ในระดับนี้สามารถพัฒนาได้บนพื้นฐานของประสบการณ์ในการแก้ไขปัญหาและการอภิปรายร่วมกับผู้อื่น

ระดับที่ 4: ใส่ใจกับเหตุผล (Care-why) หมายถึงความรู้ในระดับที่ให้คุณค่าและความเชื่อที่เป็นเป้าหมายและการจูงใจที่ทำให้เกิดแรงขับเคลื่อนที่มาจาก การตัดสินใจเพื่อจะต้องกระทำสิ่งนั้น ๆ และก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่จะนำไปประยุกต์ใช้กับการทำงาน

ทั้งนี้ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลนั้นได้มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวและให้ความหมายที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ไว้ว่า

จุฑามาศ อ่อนวงศ์ (2554) กล่าวว่า ความรู้ด้านการอนุรักษ์ป่าชายเลนคือความรู้ของชาวบ้านเกี่ยวกับป่าชายเลนและการอนุรักษ์ป่าชายเลนและพฤติกรรมที่แสดงออกโดยการระลึกรักษาถึงข้อเท็จจริง ความหมายหรือกฎเกณฑ์ที่ผู้เรียนสามารถจำได้เพราะได้ผ่านการรวบรวมและสะสมไว้สำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ต่อชุมชนท้องถิ่น ทั้งนี้ คณางค์ จิรภัตตานนท์ (2549) กล่าวว่า ความรู้ด้านการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวคือความรู้ในเนื้อหาที่ถูกต้องเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการใช้ประโยชน์และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อตนเองและส่วนรวม

จากแนวคิดและทฤษฎีสรุปได้ว่าความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลคือ ข้อมูลและสารสนเทศด้านทรัพยากรทางทะเลที่ผสมผสานกับประสบการณ์ ความรอบรู้ การแสดงความคิดเห็น และพร้อมจะนำไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจเพื่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลจัดได้ว่าเป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมส่วนหนึ่งของงานวิจัยที่ผ่านมาที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติดังนี้

สุเทพ เสงจินดา (2557) ศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงเหตุในสถานศึกษาและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดขยะของนักศึกษาปริญญาตรีพบผลการศึกษาว่าทัศนคติต่อการไม่ทิ้งขยะในสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกบวกกับพฤติกรรมการยับยั้งไม่ทิ้งขยะซึ่งทัศนคติต่อการไม่ทิ้งขยะคือการเห็นประโยชน์ของพฤติกรรมการป้องกันการเกิดขยะ

นิภาพร โชติสุดเสนห์ (2545) ศึกษาเรื่องปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย จำนวน 400 ตัวอย่างพบผลการศึกษาว่านักศึกษาที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากเป็นผู้มีพฤติกรรมการอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวและนักศึกษาที่มีแบบอย่างที่ดีจากบิดามารดาเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการอนุรักษ์สถานที่ท่องเที่ยวและพฤติกรรมการรักษาระเบียบมากกว่านักศึกษาที่มีแบบอย่างที่ดีจากคนรอบข้างน้อย

ภิญญาภรณ์เพ็ญภินันท์ (2544) ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนัก ทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 413 ตัวอย่างพบผลการศึกษาว่าทัศนคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมซึ่งหมายความว่าประชาชนที่มีทัศนคติต่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในเชิงบวกจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากและพบผลการศึกษาอีกว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมซึ่งหมายความว่าประชาชนที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากซึ่งประชาชนที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจมากจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมสูงกว่าประชาชนที่เปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจากสื่อดังกล่าวน้อย

จุฑามาศ อ่อนวงศ์ (2554) ศึกษาเรื่องความรู้ความตระหนักและการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ป่าชายเลน กรณีศึกษาบ้านธารน้ำร้อน ตำบลเขาถ่าน อำเภอบางฉวาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำนวน 213 ตัวอย่างพบผลการศึกษาว่าชาวบ้านมีความตระหนักและมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ป่าชายเลนในระดับมาก โดยชาวบ้านมีความเห็นในด้านการตัดไม้มาทำประโยชน์ควรปลูกต้นไม้ทดแทนซึ่งจากผลการวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่าบุคคลที่มีความตระหนักในการอนุรักษ์ป่าชายเลนจะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมปลูกป่าชายเลนทดแทนเมื่อนำไม้ป่าชายเลนมาใช้ประโยชน์เพื่อทดแทนทรัพยากรทางทะเลที่ได้ถูกใช้ไปแล้วและพบผลการศึกษาว่าชาวบ้านมีความรู้เกี่ยวกับป่าชายเลนในระดับมาก โดยความรู้เกี่ยวกับป่าชายเลนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ป่าชายเลนด้วยการริเริ่ม การวางแผนนั้นหมายความว่าชาวบ้านมีความรู้การใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์มากที่สุดและยาวนานที่สุด

วีระศักดิ์ จรินทร์รัตนกร (2544) ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความตระหนักและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์หอยหลอดของประชาชนในเขตอำเภอมือง จังหวัดสมุทรสงคราม จำนวน 440 ตัวอย่างพบผลการศึกษาว่าความตระหนักในการอนุรักษ์หอยหลอดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์หอยหลอด หากประชาชนมีความตระหนักในการอนุรักษ์หอยหลอดมาก การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ก็จะมีมากตามไปด้วยและพบผลการศึกษาว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์หอยหลอดจากสื่อทั้ง 3 ประเภทคือ สื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์หอยหลอด หากประชาชนมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์หอยหลอดมากส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์หอยหลอดก็จะมีมากตามไปด้วย

ณัฐธนิชา วรวรรณเศรษฐ์ (2546) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์โครงการอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล ความตระหนักและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เต่าทะเลของประชาชนในเขตอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี จำนวน 400 ตัวอย่าง พบผลการศึกษาว่าความตระหนักในการอนุรักษ์เต่าทะเลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เต่าทะเล หากประชาชนมีความตระหนักในการอนุรักษ์เต่าทะเลมากส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เต่าทะเลมากตาม แต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำและพบผลการศึกษาว่าการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์เต่าทะเลจากสื่อทั้ง 3 ประเภท คือ สื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะกิจ

มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เต่าทะเล หากประชาชนมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์เต่าทะเลมาก การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เต่าทะเลก็จะมีมากตามไปด้วย อย่างไรก็ตามก็ตีความสัมพันธ์ที่พบนั้นมีค่าในระดับต่ำ

ภัทรกร อิศระภาคย์ (2550) ศึกษาพฤติกรรมการด้านสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมัธยมศึกษาจำนวน 365 ตัวอย่าง พบผลการศึกษานักเรียนที่เห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวจะเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมกาาทั้งขยะถูกที่และมีพฤติกรรมกาายับยั้งการทั้งขยะ

นพวรรณ ทองกำเหนิด (2554) ศึกษาเรื่องปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโครงการประชารวมใจคืนความสดใสให้คลองแสนแสบพบผลการศึกษานักเรียนที่มีการเห็นแบบอย่างที่ดีจากครอบครัวจะมีพฤติกรรมสนับสนุนให้ผู้อื่นรักษาความสะอาดแม่น้ำลำคลอง

ธรม์ธันย์ อำภานุกิจ (2551) ศึกษาเรื่องลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานของพนักงานธนาคารกรุงไทยจำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ จำนวน 327 ตัวอย่าง พบผลการศึกษานักพนักงานธนาคารที่รับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมมากเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการในการประหยัดพลังงานไฟฟ้า

สุกมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546) ศึกษาเรื่องปัจจัยทางจิตสังคมและลักษณะทางพุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักษ์สัตว์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในชนบท พบผลการศึกษานักเรียนที่รายงานว่าตนรับรู้ข่าวสารด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากจะเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อพฤติกรรมอนุรักษ์สัตว์มากและมีพฤติกรรมอนุรักษ์สัตว์มากด้วย

คนางค์ จิรภัตตานนท์ (2549) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษาป่าชายเลนเขตบางขุนเทียน จังหวัดกรุงเทพมหานคร ศึกษาผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 390 ตัวอย่าง พบผลการศึกษานักการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประชาชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติป่าชายเลนโดยประชาชนที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติป่าชายเลนมากกว่าประชาชนที่มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติน้อยและพบผลการศึกษานักความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอนุรักษ์

แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประชาชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติป่าชายเลน เขตบางขุนเทียน โดยประชาชนที่มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติป่าชายเลนในระดับสูงจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากกว่าประชาชนที่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับที่ต่ำกว่า

วิลาศ พร้อมเพรียง (2543) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำในการอนุรักษ์ป่าชายเลน เขตพื้นที่อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด จำนวน 73 ตัวอย่าง พบผลการศึกษาว่าข่าวสารที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวกับความรู้และกิจกรรมอนุรักษ์ป่าชายเลนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมอนุรักษ์ป่าชายเลน

พิศศิลป์ จิตนาวสาร (2536) ศึกษาเรื่องการศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนของประชาชนในเขตอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี พบผลการศึกษาว่าการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคลและสื่อเฉพาะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

สุรศักดิ์ วรรณบุญญา (2547) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 294 ตัวอย่าง พบผลการศึกษาว่าความรู้ความเข้าใจในด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนมีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

พงศกร ชุมเปีย (2550) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชายเลน ตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา จำนวน 292 ตัวอย่าง พบผลการศึกษาว่ากลุ่มของประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์มากจะมีสวบรวมมากกว่ากลุ่มประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจด้านการอนุรักษ์น้อย สาเหตุเนื่องจากประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจในการอนุรักษ์มากนั้นทราบถึงวิธีการและประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการอนุรักษ์ป่าชายเลนจึงทำให้ตระหนักถึงความสำคัญของการอนุรักษ์จึงเข้ามามีสวบรวมในการอนุรักษ์มากกว่าประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจในด้านการอนุรักษ์

จากการทบทวนงานวิจัยข้างต้นสรุปว่าปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ได้แก่ ทศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ความตระหนักใน

การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง การเห็นแบบอย่าง การรับข่าวสารด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลและ
ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

2.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวแปรเพื่อการศึกษาเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

2.4.1 ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

- (1) การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
- (2) การมีสำนึกรับผิดชอบการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

2.4.2 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

กลุ่มปัจจัยการอนุรักษ์

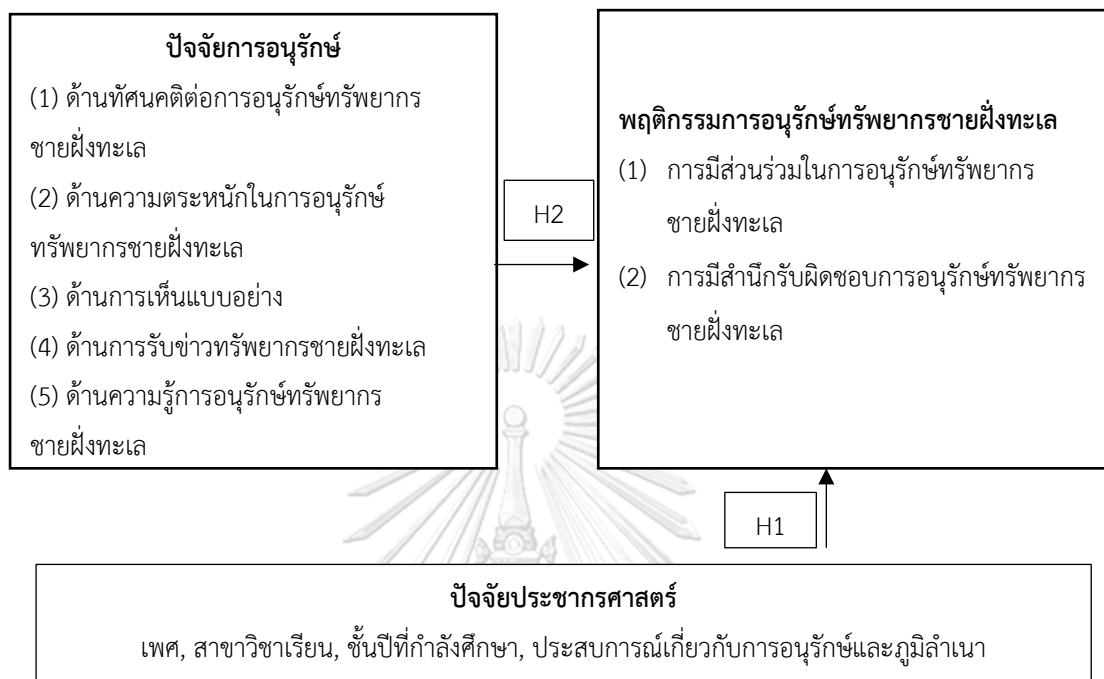
- (1) ทักษะติดต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
- (2) ความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
- (3) การเห็นแบบอย่าง
- (4) การรับข่าวสารด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเล
- (5) ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

2.4.3 ตัวแปรทางประชากรศาสตร์ (Demographic Variables)

ปัจจัยประชากรศาสตร์ได้แก่ เพศ, สาขาวิชาที่เรียน, ชั้นปีที่กำลังศึกษา, ประสบการณ์
เกี่ยวกับการอนุรักษ์ฯ, มหาวิทยาลัยที่ศึกษาและภูมิภาคอื่น

2.5 นิยามปฏิบัติการของตัวแปร

ตัวแปรในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่

ภาพที่ 2.7 กรอบแนวคิดงานวิจัย (Conceptual Framework)

2.6 สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1: นักศึกษาที่มีเพศแตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

สมมติฐานที่ 2: นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

สมมติฐานที่ 3: นักศึกษาที่มีชั้นปีศึกษาแตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

สมมติฐานที่ 4: ปัจจัยการอนุรักษ์ได้แก่ ด้านทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ด้านความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ด้านการเห็นแบบอย่างและด้านการรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีผลต่อพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเป็นเครื่องมือในการวิจัย

3.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทยได้แก่ จังหวัดชลบุรี และ จังหวัดจันทบุรีซึ่งตามรายงานจำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2559 มีจำนวน 60,144 คน (สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา, 2559) ตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรี พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย ปีการศึกษา 2559

จังหวัด	สถาบันอุดมศึกษา	ปริญญาตรี		จำนวน
		ชาย	หญิง	
ชลบุรี	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา	4,150	6,135	10,285
	มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน	11,115	21,383	32,498
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ	1,378	2,101	3,479
จันทบุรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี	849	1,070	1,919
	มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี	640	1,382	2,022
	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	3,568	6,373	9,941
จำนวนทั้งหมด		21,700	38,444	60,144

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2559)

3.2 กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนนักศึกษาทั้งหมดในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย จำนวน 60,144 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มประชากรด้วยการใช้สูตรการคำนวณตัวอย่างของ Yamane อ้างถึงใน (ศิริพงษ์ พุทธิพันธุ์, 2553) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 มีสูตรคำนวณขนาดตัวอย่าง ดังนี้

สูตรคำนวณขนาดตัวอย่าง

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดย

n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (กำหนดให้เท่ากับ 0.05)

แทนค่าสูตรดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY
60,144

$$\begin{aligned} n &= \frac{60,144}{1 + 60,144 (0.0025)} \\ &= \frac{60,144}{151.36} \\ &= 397 \end{aligned}$$

ผู้วิจัยได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 ตัวอย่างเพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ใกล้เคียงกับจำนวนประชากรจริง ผู้วิจัยจึงเก็บแบบสอบถามจำนวน 800 ตัวอย่าง

3.3 การสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้การเลือกตัวอย่างโดยใช้ความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ที่เปิดโอกาสให้ทุกหน่วยของนักศึกษามีสิทธิที่จะถูกเลือกขึ้นมาเป็นตัวอย่างในการศึกษา โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยการแบ่งนักศึกษาออกเป็นชั้นภูมิ และกำหนดสัดส่วน (Quota) ในแต่ละชั้นภูมิตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 จำนวนนักศึกษาระดับปริญญาตรีทั้งหมดในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทยจำนวน 60,144 คน ทั้งหมด 6 สถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยแบ่งจำนวนนักศึกษาออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ (2) กลุ่มมหาวิทยาลัยในสังกัดของรัฐ โดยแต่ละกลุ่มเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทยและมีลักษณะหลักสูตรหรือสาขาวิชาที่เรียนใกล้เคียงกัน ตามตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 การแบ่งกลุ่มตัวอย่างในระดับปริญญาตรีของสถาบันอุดมศึกษาพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย จำแนกตามประเภทของสถาบันอุดมศึกษา

ประเภทสถาบัน	สถาบันอุดมศึกษา	ปริญญาตรี		จำนวน
		ชาย	หญิง	
กลุ่มมหาวิทยาลัย ในกำกับของรัฐ	มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน	11,115	21,383	32,498
	มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี	640	1,382	2,022
กลุ่มมหาวิทยาลัย ในสังกัดของรัฐ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา	4,150	6,135	10,285
	มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี	3,568	6,373	9,941
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ	1,378	2,101	3,479
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี	849	1,070	1,919
จำนวนทั้งหมด		21,700	38,444	60,144

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (2559)

ขั้นที่ 2 กำหนดสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่มด้วยสูตรการคำนวณจำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มดังนี้ (กรรณิกา ตีบุญทอง, 2555)

$$\text{จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่ม} = \frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนนักศึกษาในแต่ละสถาบัน}}{\text{จำนวนนักศึกษาทั้งหมดในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก}}$$

ตารางที่ 3.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสถาบัน พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทยจำแนกตามสถาบันอุดมศึกษา

ประเภทสถาบัน	สถาบันอุดมศึกษา	แทนค่าในสูตร	จำนวนตัวอย่าง (คน)	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (คน)	จำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์เชิงลึก
กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ	มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน	400 x 32,498/ 60,144	216	250	5
	มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี	400 x 2,022/ 60,144	14	100	5
กลุ่มมหาวิทยาลัยในสังกัดของรัฐ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา	400 x 10,285/ 60,144	68	125	5
	มหาวิทยาลัยราชภัฏ รำไพพรรณี	400 x 9,941/ 60,144	66	125	5
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ	400 x 3,479/ 60,144	23	100	5
	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี	400 x 1,919/ 60,144	13	100	5
			400	800	30

ตารางที่ 3.3 ผู้วิจัยเพิ่มขนาดตัวอย่างเป็นจำนวน 800 ตัวอย่างและจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 800 ตัวอย่าง จะถูกเลือกมา 30 ตัวอย่าง เพื่อสัมภาษณ์เชิงลึกประเด็นพฤติกรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (Nastasi, 2005)

3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

งานวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวัดพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา โดยแบบสอบถามเป็นคำถามแบบปลายปิดเพื่อให้นักศึกษาเลือกตอบเพียง 1 คำตอบซึ่งประกอบด้วยคำถาม 6 คำถามได้แก่ เพศ, มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา, ชั้นปีที่กำลังศึกษา, สาขาวิชาที่เรียน, ประสบการณ์เกี่ยวกับการอนุรักษ์ และภูมิลำเนาเดิม

ตอนที่ 2 ปัจจัยการอนุรักษ์

ตอนที่ 2 แบบสอบถามปัจจัยการอนุรักษ์ประกอบด้วยคำถาม 25 ข้อ แบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ ด้านทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ด้านความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ด้านการเห็นแบบอย่าง ด้านการรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเลและด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยแบบสอบถามเป็นคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบ่งระดับความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนทั้ง 5 ปัจจัยดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= (\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น} \\ &= (5-1) / 5 \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

และแสดงช่วงคะแนนเฉลี่ยปัจจัยการอนุรักษ์ดังตารางที่ 3.4

ตารางที่ 3.4 ช่วงคะแนนเฉลี่ยปัจจัยการอนุรักษ์

ปัจจัยการอนุรักษ์	ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
1. ด้านทัศนคติใน การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	4.21 - 5.00	มีทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากที่สุด
	3.41 - 4.20	มีทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมาก
	2.61 - 3.40	มีทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลปานกลาง
	1.81 - 2.60	มีทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อย
	1.00 - 1.80	มีทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อยที่สุด
2. ด้านความตระหนัก ในการอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	4.21 - 5.00	มีความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากที่สุด
	3.41 - 4.20	มีความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมาก
	2.61 - 3.40	มีความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลปานกลาง
	1.81 - 2.60	มีความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อย
	1.00 - 1.80	มีความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อยที่สุด
3. ด้านการเห็น แบบอย่าง	4.21 - 5.00	มีการเห็นแบบอย่างในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากที่สุด
	3.41 - 4.20	มีการเห็นแบบอย่างในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมาก
	2.61 - 3.40	มีการเห็นแบบอย่างในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลปานกลาง
	1.81 - 2.60	มีการเห็นแบบอย่างในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อย
	1.00 - 1.80	มีการเห็นแบบอย่างในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อยที่สุด
4. ด้านการรับข่าว ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	4.21 - 5.00	มีการรับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากที่สุด
	3.41 - 4.20	มีการรับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลมาก
	2.61 - 3.40	มีการรับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลปานกลาง
	1.81 - 2.60	มีการรับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อย
	1.00 - 1.80	ไม่เคยมีการรับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเล
5. ด้านความรู้ การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	4.21 - 5.00	มีความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากที่สุด
	3.41 - 4.20	มีความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมาก
	2.61 - 3.40	มีความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลปานกลาง
	1.81 - 2.60	มีความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อย
	1.00 - 1.80	มีความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

ตอนที่ 3 แบบวัดกลุ่มพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลประกอบด้วยคำถาม 33 ข้อแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือการมีส่วนร่วมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลจำนวน 15 คำถามและการมีสำนึกรับผิดชอบด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลจำนวน 18 คำถาม โดยลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนทั้ง 5 ปัจจัยมี ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= (\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น} \\ &= (5-1) / 5 \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ตารางที่ 3.5 ช่วงคะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับความสำคัญ
1. ด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	4.21 - 5.00	มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากที่สุด
	3.41 - 4.20	มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมาก
	2.61 - 3.40	มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลปานกลาง
	1.81 - 2.60	มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อย
	1.00 - 1.80	มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อยที่สุด
2. ด้านการมีสำนึกรับผิดชอบการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	4.21 - 5.00	มีสำนึกรับผิดชอบด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากที่สุด
	3.41 - 4.20	มีสำนึกรับผิดชอบด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมาก
	2.61 - 3.40	มีสำนึกรับผิดชอบด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลปานกลาง
	1.81 - 2.60	มีสำนึกรับผิดชอบด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อย
	1.00 - 1.80	มีสำนึกรับผิดชอบด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลน้อยที่สุด

ทั้งนี้แบบสอบถามพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลถูกพัฒนามาจากแนวคิดการมีส่วนร่วมและหลักสำนึกรับผิดชอบ โดยมีการสร้างตัวชี้วัดจากหลักการมีส่วนร่วมและการมีสำนึกรับผิดชอบดังตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6 แสดงตัวชี้วัดพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

หลักการ แนวคิดและทฤษฎี	ตัวชี้วัดพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
หลักการมีส่วนร่วม	
ด้านการรวบรวม/ค้นพบปัญหา	นักศึกษามีส่วนร่วมในการสังเกต วิเคราะห์หรือแจ้งปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรม
ด้านการวางแผน	นักศึกษามีส่วนร่วมในการเสนอแนวทาง วางแผนและตัดสินใจการจัดการทรัพยากรชายฝั่งทะเล
ด้านการดำเนินกิจกรรม	นักศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
ด้านการรับผลประโยชน์	นักศึกษาได้รับผลประโยชน์จากการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
ด้านการประเมินผล	นักศึกษามีส่วนร่วมในการสังเกตการณ์ ประเมินความพึงพอใจและติดตามผลการร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
หลักสำนึกรับผิดชอบ	
ด้านเป้าหมายเพื่อการอนุรักษ์	นักศึกษากำหนดเป้าหมาย/วัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลไว้ชัดเจนว่าอนุรักษ์เพื่ออะไรเช่น มีเป้าหมายการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเพื่อแสวงหารายได้
ด้านจิตสำนึกความเป็นเจ้าของ	นักศึกษารับรู้และเข้าใจว่าตนเป็นเจ้าของในทรัพยากรมากน้อยเพียงใด หากมีความรู้สึกเป็นเจ้าของทรัพยากรชายฝั่งทะเลจะเกิดความหวงแหนและพร้อมที่จะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
ด้านวิธีการอนุรักษ์	นักศึกษามีวิธีการในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลถูกต้องและวิธีการจะต้องสร้างความยั่งยืนให้กับทรัพยากรชายฝั่งทะเล
ด้านแนวทาง/แผนสำรอง	ประชาชนมีการวางแผนสำรองเพื่อรับมือกับความล้มเหลวของแผนหลักเสมอ
ด้านการติดตามประเมินผล	การติดตามและประเมินผลการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างสม่ำเสมอ
ด้านการจัดการกับผู้กระทำผิด	มาตรการการจัดการผู้ที่มีพฤติกรรมสร้างความเสื่อมโทรมกับทรัพยากรชายฝั่ง

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เชิงลึกประกอบด้วยคำถาม 7 ข้อ โดยลักษณะคำถามเป็นแบบคำถามนำ 1 คำถาม คำถามหลัก 4 คำถาม และคำถามแบบปลายเปิด 2 คำถาม ดังนี้

ตารางที่ 3.7 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

คำถาม	ข้อความคำถาม
คำถามนำ (Introduction Question)	1.จงนิยามความหมายคำว่า “ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง”
คำถามหลัก (Main Question)	2.ปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรมใดที่ท่านพบเห็นในชุมชนของท่าน 3.มลพิษจากชายฝั่งทะเลใดที่เป็นสาเหตุก่อให้เกิดทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรมในชุมชน 4.กิจกรรมใดที่ท่านเข้าร่วมเพื่อแก้ไขปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรม 5.จงเรียงลำดับความสำคัญปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการณ์อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
คำถามเปิด (Open ended Question)	6.1ท่านมีข้อเสนอแนะหรือแนวทางแก้ไขอย่างไรต่อปัญหาทรัพยากร ชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรม 6.2อธิบาย จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค(SWOT) ของการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลพื้นที่ของท่าน

3.5 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

- ผู้วิจัยนำแบบสอบถามฉบับร่างพร้อมกับรายละเอียดของโครงร่างงานวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย กรอบแนวคิดในการวิจัย นิยามปฏิบัติการของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยและตารางวิเคราะห์เนื้อหาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหาให้ตรงตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยผู้วิจัยคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับทรัพยากรชายฝั่งทะเลจำนวน 1 ท่าน อาจารย์ในระดับอุดมศึกษาที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการวิจัยจำนวน 1 ท่านและอาจารย์ในระดับอุดมศึกษาที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมและสังคมศาสตร์จำนวน 1 ท่าน
- ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยวัดค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งค่าความสอดคล้องระหว่างข้อความคำถามกับวัตถุประสงค์ที่คำนวณได้ต้องมากกว่า 0.50

จึงจะถือว่าข้อคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์งานวิจัย ทั้งนี้กำหนดให้เนื้อหาที่มีค่า 1 มีความตรงกับเนื้อหา ส่วนค่าที่ต่ำกว่า 0.5 จะต้องปรับปรุงข้อคำถาม (ศิริชัย พงษ์วิชัย, 2558) ในงานวิจัยนี้ผลการวิเคราะห์ค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.00

- (3) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบภาษาที่ใช้ในแบบสอบถามว่านักศึกษามีความเข้าใจในข้อคำถามหรือไม่ จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้เทคนิคการวัดความสอดคล้องภายในชุดเดียวกัน ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha) เพื่อคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นได้ค่าเท่ากับ 0.949 มากกว่า 0.7 ตามเกณฑ์ที่ยอมรับ

$$\alpha = \frac{k(1 - \sum s_i^2)}{(k-1)\sum s_i^2}$$

α = ค่าความเชื่อมั่น

K = จำนวนข้อ

$\sum s_i^2$ = ผลรวมความแปรปรวนแต่ละข้อ

$\sum s_i^2$ = ความแปรปรวนของคะแนนรวม

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลที่ได้จากตัวอย่างจะถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

- (1) ข้อมูลเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน โดยใช้ในการแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์และพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์ โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) และหาค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) และวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

(2) ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 5 การสัมภาษณ์เชิงลึกพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของ นักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย วิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการจัดกลุ่มตามเนื้อหาและแสดงจำนวนผู้สัมภาษณ์

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย โดยเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 800 คน ได้นำเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

ผลการวิจัยที่ได้จากการนำข้อมูลทั้งหมดในแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างสามารถแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์และพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์ โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) และหาค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) และวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 5 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย โดยแสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม จัดกลุ่มตามเนื้อหา นำมาสรุป วิเคราะห์และนำเสนอเป็นรายข้อ ซึ่งนักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นจำนวน 30 คน

และได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
sig	แทน	นัยสำคัญทางสถิติ
R ²	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของนักศึกษาได้แก่ เพศ, สาขาวิชาที่เรียน, ชั้นปีที่กำลังศึกษา, ประสบการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลและภูมิลำเนา ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยด้านประชากรศาสตร์

ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	219	27.37
	หญิง	581	72.63
	รวม	800	100.00
ชั้นปีที่กำลังศึกษา	ปีที่1	181	22.62
	ปีที่2	229	28.63
	ปีที่3	231	28.88
	ปีที่4	159	19.87
	รวม	800	100.00
สาขาวิชาที่เรียน	กลุ่มการศึกษา	3	0.38
	กลุ่มมนุษยและศิลปกรรมศาสตร์	57	7.12
	กลุ่มสังคมศาสตร์ ธุรกิจและกฎหมาย	156	19.50
	กลุ่มวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์	379	47.37
	กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์ การผลิตและก่อสร้าง	74	9.25
	กลุ่มการเกษตรศาสตร์	125	15.63
	กลุ่มสุขภาพและสวัสดิการ	4	0.50
	กลุ่มบริการ	2	0.25
รวม	800	100.00	
ประสบการณ์การอนุรักษ์	มี	513	64.12
	ไม่มี	287	35.88
	รวม	800	100.00
ภูมิลำเนา	อยู่ในพื้นที่ตั้งแต่กำเนิด	246	30.75
	มาจากที่อื่น	554	69.25
	รวม	800	100.00

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ, สาขาวิชาที่เรียน, ชั้นปีที่กำลังศึกษา, ประสบการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลและภูมิสำเนา อธิบายดังนี้

เพศ

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 581 คน คิดเป็นร้อยละ 72.63 และเป็นเพศชายจำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 27.37

ชั้นปีที่กำลังศึกษา

นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 28.88 รองลงมากำลังศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 28.63 ชั้นปีที่ 1 จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 22.62 และส่วนน้อยคือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 19.87

สาขาวิชาที่เรียน

นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาในกลุ่มสาขาวิชากลุ่มวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ จำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 47.37 รองลงมาคือ กลุ่มสังคมศาสตร์ ธุรกิจและกฎหมาย จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 กลุ่มการเกษตรศาสตร์ จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 15.63 กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์ การผลิตและการก่อสร้าง จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 กลุ่มมนุษยศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 7.12 กลุ่มสุขภาพและสวัสดิการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 กลุ่มการศึกษาจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.38 และนักศึกษส่วนน้อยกำลังศึกษาในกลุ่มสาขาวิชากลุ่มบริการจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

ประสบการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

นักศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล จำนวน 513 คน คิดเป็นร้อยละ 64.12 และไม่มีประสบการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลจำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 35.88

ภูมิสำเนา

นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากที่อื่น จำนวน 554 คน คิดเป็นร้อยละ 69.25 และอยู่ในบริเวณพื้นที่ตั้งแต่กำเนิด จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 30.75

4.2 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์และพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยการอนุรักษ์และพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (Frequency) หาค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยการอนุรักษ์

ปัจจัยการอนุรักษ์	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
ด้านทัศนคติในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						4.29	0.39	มากที่สุด
การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเลควรมีขีดจำกัดและใช้อย่างเหมาะสม	503 (62.88)	290 (36.25)	7 (0.88)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.62	0.50	มากที่สุด
การร่วมปลูกป่าชายเลนมีความสำคัญต่อท่าน แม้ท่านไม่ได้อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่ง	491 (61.38)	96 (37.00)	13 (1.63)	0 (0.00)	0 (0.00)	4.60	0.52	มากที่สุด

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ปัจจัยการอนุรักษ์ (ต่อ)

ปัจจัย การอนุรักษ์	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
ด้านทัศนคติในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						4.29	0.39	มากที่สุด
ท่านร่วมกิจกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่ง ทะเล เมื่อมีการ รณรงค์เท่านั้น	125 (15.63)	236 (29.50)	213 (26.63)	180 (22.50)	46 (5.75)	2.73	1.14	ปาน กลาง
การทิ้งหรือปล่อย ของเสียลงทะเล เป็นการทำลาย ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	628 (78.50)	141 (17.63)	8 (1.00)	4 (0.50)	19 (2.38)	4.69	0.74	มากที่สุด
ทรัพยากรชายฝั่ง ทะเลเป็นสิ่งมี คุณค่าจึงจำเป็นต้อง ร่วมกัน อนุรักษ์	664 (83.00)	133 (16.63)	3 (0.38)	0 0.00	0 0.00	4.83	0.39	มากที่สุด
ด้านความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						4.23	0.42	มากที่สุด
เมื่อมีการนำไม้ ปาชายเลนมา ใช้ประโยชน์ ควรมีการปลูก ทดแทน	582 (72.75)	203 (25.37)	11 (1.38)	0 (0.00)	4 (0.50)	4.70	0.55	มากที่สุด

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ ปัจจัยการอนุรักษ์ (ต่อ)

ปัจจัยการอนุรักษ์	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
ด้านความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						4.23	0.42	มากที่สุด
ผู้ลักลอบจำหน่ายสัตว์น้ำสงวนเป็นผู้ที่ควรได้รับโทษ	630 (78.75)	157 (19.63)	8 (1.00)	2 (0.25)	3 0.38	4.76	0.51	มากที่สุด
การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น	193 (24.13)	165 (20.63)	111 (13.88)	246 (30.75)	85 (10.63)	2.83	1.37	ปานกลาง
มหาวิทยาลัยควรจัดสัปดาห์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	343 (42.88)	377 (47.13)	75 (9.38)	2 (0.25)	3 (0.38)	4.32	0.68	มากที่สุด
หน่วยงานควรส่งเสริมพ่อค้าแม่ค้าให้เห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากขึ้น	459 (57.38)	311 (38.88)	28 (3.50)	2 (0.25)	0 (0.00)	4.53	0.58	มากที่สุด

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ปัจจัยการอนุรักษ์ (ต่อ)

ปัจจัย การอนุรักษ์	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
ด้านการเห็นแบบอย่างจากบุคคลรอบข้าง						3.88	0.62	มาก
ท่านร่วมกิจกรรม ปลูกป่าชายเลน เมื่อท่านเห็น ศิลปินร่วม กิจกรรม ดังกล่าวเท่านั้น	113 (14.12)	141 (17.63)	139 (17.38)	268 (33.50)	139 (17.38)	2.78	1.31	ปาน กลาง
ท่านปฏิบัติตาม เมื่อท่านเห็น นักท่องเที่ยว แยกประเภทขยะ ก่อนทิ้งลงถัง	266 (33.25)	320 (40.0)	81 (10.13)	79 (9.88)	54 (6.75)	3.83	1.19	มาก
สนับสนุนให้ รางวัลร้านค้า ที่ร่วมกิจกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	291 (36.38)	377 (47.13)	115 (14.37)	11 (1.38)	6 (0.75)	4.17	0.78	มาก
ภาคเอกชน ในพื้นที่เป็น ตัวแบบที่ดีใน การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	327 (40.88)	328 (41.00)	133 (16.63)	8 (1.00)	4 (0.50)	4.21	0.79	มาก ที่สุด

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ปัจจัยการอนุรักษ์ (ต่อ)

ปัจจัยการอนุรักษ์	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
ด้านการเห็นแบบอย่างจากบุคคลรอบข้าง						3.88	0.62	มาก
ท่านเคยเก็บขยะที่พบเห็นบริเวณชายหาด	395 (49.38)	343 (42.88)	54 (6.75)	4 (0.50)	4 (0.50)	4.40	0.68	มากที่สุด
ด้านการรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเล						3.16	0.72	ปานกลาง
ท่านอ่านวารสารสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับป่าชายเลนเต่าทะเลหรือทรัพยากรชายฝั่งทะเล	116 (14.50)	229 (28.63)	274 (34.25)	135 (16.88)	46 (5.75)	3.29	1.09	ปานกลาง
ท่านรับชมและฟังสารคดีเกี่ยวกับทรัพยากรชายฝั่งทะเลทางโทรทัศน์	160 (20.00)	199 (24.88)	358 (44.75)	69 (8.63)	14 (1.75)	3.53	0.96	มาก
ท่านติดตามเฟสบุ๊กแฟนเพจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	146 (18.25)	185 (23.13)	212 (26.50)	88 (11.00)	169 (21.13)	3.06	1.38	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ปัจจัยการอนุรักษ์ (ต่อ)

ปัจจัยการอนุรักษ์	ระดับความถี่ในการรับสาร (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
	ตลอดเวลา	4-6 ครั้ง/เดือน	2-3 ครั้ง/เดือน	1 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเลย			
ด้านการรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเล						3.16	0.72	ปานกลาง
ท่านอ่านป้ายประกาศโปสเตอร์บิลบอร์ดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	127 (15.88)	212 (26.50)	282 (35.25)	115 (14.37)	64 (8.00)	3.28	1.13	ปานกลาง
ท่านสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง	41 (5.13)	216 (27.00)	175 (21.88)	167 (20.88)	201 (25.12)	2.66	1.26	ปานกลาง
ด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						3.38	0.45	ปานกลาง
ท่านศึกษาทรัพยากรชายฝั่งทะเลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นประจำ	122 (15.25)	318 (39.75)	302 (37.75)	37 (4.63)	21 (2.63)	3.60	0.89	มาก

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
ปัจจัยการอนุรักษ์ (ต่อ)

ปัจจัยการอนุรักษ์	ระดับความถี่ในการรับสาร (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความสำคัญ
	ตลอดเวลา	4-6 ครั้ง/เดือน	2-3 ครั้ง/เดือน	1 ครั้ง/เดือน	ไม่เคยเลย			
ด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						3.38	0.45	ปานกลาง
หากท่านใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเล ท่านคำนึงถึงเขตการใช้ประโยชน์เสมอ	269 (33.63)	427 (53.37)	86 (10.75)	14 (1.75)	4 (0.50)	4.18	0.73	มาก
การปลูกมะพร้าวหรือปาล์มริมชายหาดช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งได้	187 (23.38)	362 (45.25)	194 (24.25)	44 (5.50)	13 (1.63)	2.17	0.90	น้อย
ท่านให้อาหารปลาหรือสัตว์น้ำทะเลทุกครั้งที่คุณไปชายทะเล	75 (9.38)	178 (22.25)	198 (24.75)	182 (22.75)	167 (20.88)	3.24	1.27	ปานกลาง
ผลิตภัณฑ์ฉลากเขียวเป็นผลิตภัณฑ์เขียวไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม	179 (22.38)	301 (37.63)	260 (32.50)	38 (4.75)	22 (2.75)	3.72	0.95	มาก

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
พฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

พฤติกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	ระดับปฏิบัติการ (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เป็น ประจำ >10 ครั้ง	บ่อย ครั้ง 7-9ครั้ง	บาง ครั้ง 4-6ครั้ง	นาน ครั้ง 1-3ครั้ง	ไม่ เคย เลย			
ด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						2.93	0.85	ปาน กลาง
ด้านการรวบรวม/ค้นพบปัญหา						2.78	1.11	ปาน กลาง
ท่านมีส่วนร่วม ในการสังเกต ปัญหาที่เกิดขึ้น ในพื้นที่ เช่น ปัญหาขยะทะเล การปล่อยน้ำทิ้ง ลงสู่ทะเล การบุกรุก ป่าชายเลน	85 (10.63)	190 (23.75)	234 (29.25)	204 (25.50)	87 (10.88)	2.98	1.16	ปาน กลาง
ท่านมีส่วนร่วม ในการวิเคราะห์ สาเหตุของปัญหา ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น ปัญหา ขยะทะเล การปล่อย น้ำทิ้งลงสู่ทะเล การบุกรุก ป่าชายเลน	68 (8.50)	150 (18.75)	219 (27.38)	230 (28.75)	133 (16.63)	2.74	1.19	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

พฤติกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	ระดับปฏิบัติการ (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เป็น ประจำ >10 ครั้ง	บ่อย ครั้ง 7-9ครั้ง	บาง ครั้ง 4-6ครั้ง	นาน ครั้ง 1-3 ครั้ง	ไม่ เคย เลย			
ด้านการรวบรวม/ค้นพบปัญหา						2.78	1.11	ปาน กลาง
ท่านมีส่วนร่วม ในการแจ้งปัญหา ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ แก่เจ้าหน้าที่ เช่น ปัญหาขยะทะเล การปล่อยน้ำทิ้ง ลงสู่ทะเล	72 (9.00)	142 (17.75)	188 (23.50)	205 (25.62)	193 (24.13)	2.62	1.27	ปาน กลาง
ด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						2.93	0.85	ปาน กลาง
ด้านการวางแผน						2.48	1.16	น้อย
ท่านมีส่วนร่วม ในการเสนอแนว ทางแก้ไขปัญหา แก่ชมรมหรือ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องใน การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	50 (6.25)	148 (18.50)	175 (21.88)	220 (27.50)	207 (25.87)	2.52	1.23	น้อย

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
พฤติกรรมกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

พฤติกรรม	ระดับปฏิบัติการ (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เป็น ประจำ >10 ครั้ง	บ่อย ครั้ง 7-9ครั้ง	บาง ครั้ง 4-6ครั้ง	นาน ครั้ง 1-3 ครั้ง	ไม่ เคย เลย			
ด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						2.93	0.85	ปาน กลาง
ด้านการวางแผน						2.48	1.16	น้อย
ท่านมีส่วนร่วม ในการวางแผน เพื่อจัดกิจกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล เช่น กิจกรรม ปลูกป่าชายเลน กิจกรรมปล่อย เต่าทะเล	56 (7.00)	142 (17.75)	179 (22.38)	224 (28.00)	199 (24.88)	2.54	1.23	น้อย
ท่านมีส่วนร่วม ในการตัดสินใจ ในการจัดการ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	47 (5.88)	130 (16.25)	168 (21.00)	197 (24.63)	258 (32.25)	2.39	1.25	น้อย
ด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						2.93	0.85	ปานกลาง
ด้านการดำเนินกิจกรรม						3.28	0.88	ปานกลาง
ท่านมีส่วนร่วม ในการการคัด แยกขยะ ก่อนทิ้งลงถัง	233 (29.13)	297 (37.13)	161 (20.13)	88 (11.00)	21 (2.63)	3.79	1.06	มาก

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

พฤติกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	ระดับปฏิบัติการ (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เป็น ประจำ >10 ครั้ง	บ่อย ครั้ง 7-9ครั้ง	บาง ครั้ง 4-6ครั้ง	นาน ครั้ง 1-3 ครั้ง	ไม่ เคย เลย			
ด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						2.93	0.85	ปาน กลาง
ด้านการดำเนินกิจกรรม						3.28	0.88	ปาน กลาง
ท่านมีส่วนร่วม ในกิจกรรม อนุรักษ์ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล เช่น กิจกรรมปลูก ป่าชายเลน กิจกรรมปล่อยเต่า ทะเล ฯลฯ	154 (19.25)	209 (26.13)	207 (25.87)	162 (20.25)	68 (8.50)	3.27	1.23	ปาน กลาง
ท่านมีส่วนร่วม บริจาคเงิน เพื่อสนับสนุน โครงการ อนุรักษ์ทรัพยากร ชายฝั่งทะเลต่าง	70 (8.75)	163 (20.38)	190 (23.75)	278 (34.75)	99 (12.38)	2.78	1.16	ปาน กลาง
ด้านการรับผลประโยชน์						3.47	0.95	มาก
ท่านมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีขึ้นจาก การมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	117 (14.63)	213 (26.63)	236 (29.50)	179 (22.38)	55 (6.88)	3.20	1.15	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

พฤติกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	ระดับปฏิบัติการ (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เป็น ประจำ >10 ครั้ง	บ่อย ครั้ง 7-9ครั้ง	บาง ครั้ง 4-6ครั้ง	นาน ครั้ง 1-3 ครั้ง	ไม่ เคย เลย			
ด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						2.93	0.85	ปาน กลาง
ด้านการรับผลประโยชน์						3.47	0.95	มาก
ท่านได้รับความรู้ จากการมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	145 (18.13)	250 (31.25)	242 (30.25)	136 (17.00)	27 (3.38)	3.44	1.07	มาก
ท่านได้ชื่นชม ทัศนียภาพและ ความงามของ ระบบนิเวศ	240 (30.00)	2 (32.50)	190 (23.75)	93 (11.63)	17 (2.13)	3.77	1.07	มาก
ด้านการประเมินผล						2.65	1.13	ปาน กลาง
ท่านมีส่วนร่วม สังเกตการณ์ การทำงานของ เจ้าหน้าที่ใน การปฏิบัติงาน ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	61 (7.63)	160 (20.00)	214 (26.75)	205 (25.62)	160 (20.00)	2.70	1.21	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ
พฤติกรรมกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

พฤติกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	ระดับปฏิบัติการ (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เป็น ประจำ >10 ครั้ง	บ่อย ครั้ง 7-9ครั้ง	บาง ครั้ง 4-6ครั้ง	นาน ครั้ง 1-3 ครั้ง	ไม่ เคย เลย			
ด้านการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						2.93	0.85	ปาน กลาง
ด้านการประเมินผล						2.65	1.13	ปาน กลาง
ท่านมีส่วนร่วม ในการประเมิน ความพึงพอใจ ในการปฏิบัติงาน ด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเลของ เจ้าหน้าที่	67 (8.38)	158 (19.75)	202 (25.25)	215 (26.88)	158 (19.75)	2.70	1.23	ปาน กลาง
ท่านมีส่วนร่วม ในการเสนอแนะ แนวทางใน การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	44 (5.50)	151 (18.88)	194 (24.25)	214 (26.75)	197 (24.63)	2.54	1.20	น้อย

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

พฤติกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่ง ทะเล	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
ด้านหลักสำนึกรับผิดชอบการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						3.79	0.47	มาก
ด้านการมีเป้าหมายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						3.81	0.87	มาก
ท่านอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล เพื่อสร้าง ความ สมบูรณ์ให้ แก่ ระบบนิเวศ ทางทะเล	290 (36.25)	399 (49.88)	88 (11.00)	18 (2.25)	5 (0.63)	4.19	0.76	มาก
ท่านอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล เพื่อแสวงหา รายได้จาก ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	60 (7.50)	165 (20.63)	131 (16.38)	185 (23.13)	259 (32.38)	3.52	1.33	มาก
ท่านอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล เพื่อท่านได้รับ การยกย่อง ทางสังคม	50 (6.25)	147 (18.38)	106 (13.25)	173 (21.63)	324 (40.50)	3.72	1.33	มาก
ด้านการมีจิตสำนึกความเป็นเจ้าของทรัพยากรชายฝั่งทะเล						4.20	0.59	มาก
ท่านรู้สึกหวงแหน ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	347 (43.38)	395 (49.38)	55 (6.88)	2 (0.25)	1 (1.13)	4.36	0.63	มากที่สุด

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

พฤติกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
ด้านหลักสำนึกรับผิดชอบการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						3.79	0.47	มาก
ด้านการมีจิตสำนึกความเป็นเจ้าของทรัพยากรชายฝั่งทะเล						4.20	0.59	มาก
ท่านเต็มใจอุทิศ ตนเพื่อฟื้นฟู ทรัพยากรชายฝั่ง ทะเลเสื่อมโทรม	263 (32.88)	406 (50.75)	125 (15.63)	6 (0.75)	0 (0.00)	4.16	0.70	มาก
ท่านมีความ ผูกพันกับ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล ในพื้นที่ของท่าน	267 (33.38)	364 (45.50)	147 (18.38)	18 (2.25)	4 (0.50)	4.09	0.80	มาก
ด้านวิธีการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						4.11	0.66	มาก
ท่านงด การบริโภค ไข่เต่าทะเล	558 (69.75)	161 (20.13)	57 (7.12)	7 (0.88)	17 (2.13)	4.55	0.84	มากที่สุด
ท่านส่งเสริม เผยแพร่ความรู้ เกี่ยวกับ ทรัพยากรชายฝั่ง ทะเลแก่ชุมชน ของท่าน	287 (35.88)	338 (42.25)	146 (18.25)	22 (2.75)	7 (0.88)	4.10	0.85	มาก
ท่านสมัคร สมาชิกชมรม อนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	209 (26.13)	258 (32.25)	250 (31.25)	40 (5.00)	43 (5.38)	3.69	1.08	มาก

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

พฤติกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่ง ทะเล	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
ด้านหลักสำนักรับผิดชอบการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						3.79	0.47	มาก
ด้านแนวทางสำหรับการอนุรักษ์						3.46	0.94	มาก
ท่านเตรียม แนวทางการ อนุรักษ์ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล ไว้หลายรูปแบบ	110 (13.75)	268 (33.50)	300 (37.50)	73 (9.13)	49 (6.13)	3.40	1.03	ปาน กลาง
ท่านจะแสวงหา การสนับสนุน จากบุคคลรอบ ข้าง หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง	115 (14.37)	310 (38.75)	251 (31.37)	71 (8.88)	53 (6.63)	3.45	1.05	มาก
แนวทางอนุรักษ์ ที่ท่านวางแผนไว้ สามารถปรับปรุง เปลี่ยนแปลงได้ ตามสถานการณ์ เสมอ	131 (16.38)	311 (38.88)	258 (32.25)	54 (6.75)	46 (5.75)	3.53	1.03	มาก

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

พฤติกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
ด้านหลักสำนักรับผิดชอบการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						3.79	0.47	มาก
ด้านการติดตามผลการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						3.37	0.95	ปาน กลาง
ท่านติดตาม ผลหลังจาก การเข้าร่วม กิจกรรมการ อนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	112 (14.00)	340 (42.50)	231 (28.88)	66 (8.25)	51 (6.38)	3.50	1.04	มาก
ท่านนำผล การ เข้าร่วมกิจกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล มาวิเคราะห์ เพื่อนำเสนอ แนวทางแก้ไข	98 (12.25)	327 (40.88)	254 (31.75)	68 (8.50)	53 (6.63)	3.44	1.03	มาก
ท่านมีการติดตาม และประเมินผล การทำงาน ของเจ้าหน้าที่	76 (9.50)	263 (32.88)	277 (34.63)	98 (12.25)	86 (10.75)	3.18	1.11	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

พฤติกรรม การอนุรักษ์ ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
ด้านหลักสำนักรับผิดชอบการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล						3.79	0.47	มาก
ด้านการจัดการกับผู้กระทำผิด						3.18	0.88	มาก
ท่านร้องเรียน เมื่อพบเห็นคน ในพื้นที่ของท่าน ปล่อยน้ำเสีย/ทิ้ง สิ่งปฏิกูลลงทะเล	168 (21.00)	351 (43.88)	210 (26.25)	34 (4.25)	37 (4.63)	3.72	0.99	มาก
ท่านร้องเรียน หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง เมื่อพบเห็น คราบน้ำมัน บริเวณ ชายหาดทะเล	185 (23.13)	342 (42.75)	194 (24.25)	39 (4.88)	40 (5.00)	3.74	1.03	มาก
ท่านว่ากล่าว ตักเตือน เมื่อพบเห็น คนใกล้ชิด กระทำผิด เช่นทิ้งขยะ ถุงพลาสติก	265 (33.13)	330 (41.25)	147 (18.38)	32 (4.00)	26 (3.25)	3.97	0.98	มาก

** ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 800 คนได้ค่าเท่ากับ 0.89 **

4.3 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

ผู้วิจัยนำข้อคำถามปัจจัยการอนุรักษ์มาวิเคราะห์ด้วยวิธีการวิเคราะห์ปัจจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและจำแนกออกเป็นปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลดังนี้

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์

ปัจจัยการอนุรักษ์	ค่าน้ำหนักปัจจัย
(ATAW) ด้านทัศนคติและความตระหนัก	
(AT5) ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญจำเป็นต้องร่วมกันอนุรักษ์	0.74
(AT2) การร่วมปลูกป่าชายเลนมีความสำคัญต่อท่าน แม้ท่านไม่ได้อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่ง	0.66
(AT1) การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเลควรมีขีดจำกัดและใช้อย่างเหมาะสม	0.65
(AW2) ผู้ที่ลักลอบจำหน่ายสัตว์น้ำสงวนเป็นผู้ที่ควรได้รับโทษ	0.63
(AW1) เมื่อมีการนำไม้ป่าชายเลนมาใช้ประโยชน์ควรมีการปลูกทดแทน	0.61
(AW5) หน่วยงานควรส่งเสริมพ่อค้าแม่ค้าให้เห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากขึ้น	0.58
(AT4) การทิ้งหรือปล่อยของเสียลงทะเลเป็นการทำลายทรัพยากรชายฝั่งทะเล	0.53
(AW9) มหาวิทยาลัยควรจัดสัปดาห์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	0.42
(ACT) ด้านกิจกรรมการอนุรักษ์	
(AT3) ท่านร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล เมื่อมีการรณรงค์เท่านั้น	0.78
(AW8) การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น	0.78
(KNOWL4) ท่านให้อาหารปลาทุกครั้งไปชายหาด	0.55
(MODEL) ด้านการเห็นแบบอย่าง	
(MODEL1) ท่านร่วมกิจกรรมปลูกป่าชายเลนเมื่อท่านเห็นศิลปินร่วมกิจกรรม	0.36
(MODEL4) ภาคเอกชนในพื้นที่เป็นตัวแบบที่ดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	0.75
(MODEL3) ท่านสนับสนุนให้รางวัลร้านค้าที่ร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	0.74
(MODEL2) ท่านปฏิบัติตามเมื่อท่านเห็นนักท่องเที่ยวแยกประเภทขยะก่อนทิ้งลงถัง	0.44
(MODEL5) ท่านเคยเก็บขยะที่พบเห็นตามชายหาด	0.43
(SMEDIA) ด้านการรับข่าวสารเฉพาะกิจ	
(NEWS4) ท่านอ่านป้ายประกาศ โปสเตอร์ บิลบอร์ดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	0.76
(NEWS5) ท่านสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง	0.74
(NEWS3) ท่านติดตามเฟซบุ๊กแฟนเพจเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	0.68

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์ (ต่อ)

ปัจจัยการอนุรักษ์	ค่าน้ำหนักปัจจัย
(KNOWL) ด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	
(KNOWL5) ผลิตภัณฑ์ฉลากเขียวเป็นผลิตภัณฑ์เขียวไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม	0.73
(KNOWL1) ท่านศึกษาทรัพยากรชายฝั่งทะเลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นประจำ	0.59
(KNOWL2) หากท่านทำกิจกรรมหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเล ท่านคำนึงถึงเขตการใช้ประโยชน์เสมอ เช่น เขตอนุรักษ์, เขตสงวน, เขตการใช้งาน	0.56
(NEWS) ด้านการรับข่าวสารสื่อมวลชน	
(NEWS1) ท่านอ่านวารสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับป่าชายเลน เต่าทะเลหรือทรัพยากรทางทะเลอื่น ๆ	0.70
(NEWS2) ท่านรับชมและฟังสารคดีเกี่ยวกับทรัพยากรชายฝั่งทะเลทางโทรทัศน์	0.64
(KNOWL3) การปลูกมะพร้าวหรือปาล์มริมชายหาดช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลได้	0.50

ตารางที่ 4.4 สรุปการวิเคราะห์ข้อคำถามเพื่อจัดกลุ่มตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อยู่ในปัจจัยเดียวกัน โดยพบผลการศึกษาว่าปัจจัยการอนุรักษ์ประกอบด้วยข้อคำถาม ดังนี้

- (1) ด้านทัศนคติและความตระหนัก

$$(ATAW) = (AT5+AT2+AT1+AW2+AW1+AW5+AT4+AW9)$$

- (2) ด้านกิจกรรมการอนุรักษ์

$$(ACT) = (AT3+AW8+KNOWL4)$$

- (3) ด้านการเห็นแบบอย่าง

$$(MODEL) = (MODEL1+MODEL4+MODEL3+MODEL2+MODEL5)$$

- (4) ด้านการรับข่าวสารเฉพาะกิจ

$$(SMEDIA) = (NEWS4+NEWS5+NEWS3)$$

- (5) ด้านความรู้การอนุรักษ์

$$(KNOWL) = (KNOWL5+KNOWL1+KNOWL2)$$

- (6) ด้านการรับข่าวสารสื่อมวลชน

$$(NEWS) = (NEWS1+NEWS2+KNOWL3)$$

ตารางที่ 4. 5 ผลการวิเคราะห์ค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลและปัจจัยการอนุรักษ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

การอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	ค่า เฉลี่ย	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับ ความ สำคัญ
พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล			
(MAR-COAST-BEHV) พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	3.58	0.46	มาก
ปัจจัยการอนุรักษ์			
(ATAW) ด้านทัศนคติและความตระหนัก	4.63	0.34	มากที่สุด
(ACT) ด้านกิจกรรมการอนุรักษ์	2.93	0.97	ปานกลาง
(MODEL) ด้านการเห็นแบบอย่าง	3.88	0.62	มาก
(SMEDIA) ด้านการรับข่าวสารเฉพาะกิจ	3.00	0.98	ปานกลาง
(KNOWL) ด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	3.83	0.64	มาก
(NEWS) ด้านการรับข่าวสารมวลชน	3.00	0.66	ปานกลาง

ตารางที่ 4. 5 พบผลการศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี มีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.58) ทั้งนี้พบผลการศึกษาปัจจัยการอนุรักษ์ว่านักศึกษามีทัศนคติและความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย=4.63) นักศึกษามีส่วนร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=2.93) นักศึกษามีการเห็นแบบอย่างระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.88) นักศึกษามีการรับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลผ่านสื่อเฉพาะกิจระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=3.00) นักศึกษามีความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลระดับดี (ค่าเฉลี่ย=3.83) และนักศึกษามีการรับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลผ่านสื่อมวลชนระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=3.00)

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย

งานวิจัยนี้มีการทดสอบสมมติฐาน 4 สมมติฐานดังนี้

4.4.1 สมมติฐานที่ 1: นักศึกษาต่างเพศมีผลพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลแตกต่างกัน

ตารางที่ 4. 6 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาต่างเพศ

เพศ	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	F	Sig.
ชาย	3.60	1.04	0.31
หญิง	3.57		

ตารางที่ 4.6 พบผลการศึกษาค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาเพศชายและหญิงมีค่าเฉลี่ย 3.60 และ 3.57 ค่า F เท่ากับ 1.04 และค่า Sig เท่ากับ 0.31 แสดงว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.4.2 สมมติฐานที่ 2: นักศึกษาต่างกลุ่มสาขาวิชา มีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาต่างกลุ่มสาขาวิชา

กลุ่มสาขาวิชา	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	F	Sig.
กลุ่มการศึกษา	3.59	1.93	0.06
กลุ่มมนุษยศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์	3.49		
กลุ่มสังคมศาสตร์ ธุรกิจและกฎหมาย	3.67		
กลุ่มวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์	3.55		
กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์ การผลิตและการก่อสร้าง	3.50		
กลุ่มการเกษตรศาสตร์	3.63		
กลุ่มสุขภาพและสวัสดิการ	3.61		
กลุ่มบริการ	3.48		

ตารางที่ 4.7 พบผลการศึกษาค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการอนุรักษัรพยาบาลรชายฝั่งทะเลของนักศึกษากลุ่มสาขาวิชามีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.48 ถึง 3.67 ค่า F เท่ากับ 1.93 และค่า Sig เท่ากับ 0.06 ซึ่ง นักศึกษาทั้ง 8 กลุ่มสาขาวิชามีพฤติกรรมกรรมการอนุรักษัรพยาบาลรชายฝั่งทะเลไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.4.3 สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาต่างชั้นปีการศึกษามีผลพฤติกรรมกรรมการอนุรักษัรพยาบาลรชายฝั่งทะเลแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพฤติกรรมกรรมการอนุรักษัรพยาบาลรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาต่างชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	ค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการอนุรักษัรพยาบาลรชายฝั่งทะเล	F	Sig.
ปีที่ 1	3.57	1.74	0.16
ปีที่ 2	3.59		
ปีที่ 3	3.61		
ปีที่ 4	3.51		

ตารางที่ 4.8 พบผลการศึกษาค่าเฉลี่ยพฤติกรรมกรรมการอนุรักษัรพยาบาลรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาต่างชั้นปีการศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.51 ถึง 3.61 ค่า F เท่ากับ 1.74 และค่า Sig เท่ากับ 0.16 ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีพฤติกรรมกรรมการอนุรักษัรพยาบาลรชายฝั่งทะเลไม่แตกต่างกัน ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05

4.4.4 สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยการอนุรักษัรมีผลต่อพฤติกรรมกรรมการอนุรักษัรพยาบาลรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

ตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression Coefficient) ของพฤติกรรมกรรมการอนุรักษัรพยาบาลรชายฝั่งทะเล

ปัจจัยการอนุรักษัรเพื่อศึกษาความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการอนุรักษัรพยาบาลรชายฝั่งทะเล	ค่าสัมประสิทธิ์	t-value	t-prob
	b_0, b_5		
ค่าคงที่	3.58	258.80	0.00
(SMEDIA) ด้านการรับข่าวสื่อเฉพาะกิจ	0.13	9.36	0.00
(KNOWL) ด้านความรู้การอนุรักษัรพยาบาลรชายฝั่งทะเล	0.13	9.29	0.00

ตารางที่ 4.9 ผลการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ถดถอย (Regression Coefficient) ของพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

ปัจจัยการอนุรักษ์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	ค่าสัมประสิทธิ์		t-value	t-prob
	b ₀ , b ₅			
ค่าคงที่	3.58		258.80	0.00
(NEWS) ด้านการรับข่าวสารสื่อมวลชน	0.10		7.30	0.00
(MODEL) ด้านการเห็นแบบอย่าง	0.09		6.60	0.00
(ATAW) ด้านทัศนคติและความตระหนัก	0.09		6.36	0.00
F-Value, F Prob	62.22	0.00		
R, R Square, R Square Adjusted	0.53	0.28	0.28	
Std. err of estimate	0.39			

ตารางที่ 4.9 พบผลการศึกษาว่าปัจจัยการอนุรักษ์ที่มีนัยสำคัญต่อพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ได้แก่ ด้านการรับข่าวสารเฉพาะกิจ ด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ด้านการรับข่าวสารสื่อมวลชน ด้านการเห็นแบบอย่างและด้านทัศนคติและความตระหนักซึ่งปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ร้อยละ 28.00 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

โดยสามารถสร้างตัวแบบความสัมพันธ์พฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

$$\text{MAR-COAST-BEHV} = 3.58 + 0.13 * \text{SMEDIA} + 0.13 * \text{KNOWL} + 0.10 * \text{NEWS} + 0.09 * \text{MODEL} + 0.09 * \text{ATAW}$$

4.5 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกพฤติกรรมการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย โดยแสดงจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 30 คน จัดกลุ่มตามเนื้อหา นำมาสรุป วิเคราะห์และนำเสนอเป็นรายข้อดังนี้

4.5.1 ความหมายคำว่า “ทรัพยากรชายฝั่งทะเล”

ตารางที่ 4. 10 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกความหมายทรัพยากรชายฝั่งทะเล

สาขาวิชา	จำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์เชิงลึก (ร้อยละ)	ความหมายคำว่า “ทรัพยากรชายฝั่งทะเล”			
		สิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตที่อาศัยหรือตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งทะเล	ทรัพยากรต่าง ๆ ได้แก่ ป่าชายเลน ป่าชายหาด เกาะ หญ้าทะเล ปะการัง ดอนหอยพิชและสัตว์ทะเล	สิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ระบบนิเวศชายฝั่งทะเล เช่น ปะการังเทียมแนวลดแรงคลื่นและการป้องกัน การกัดเซาะชายฝั่ง	มนุษย์สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเล
สาขาวิทยาศาสตร์เดินเรือ	5 (16.67)	✓	✓		✓
สาขาเทคโนโลยีทางทะเล ประมงและวาริชศาสตร์	17 (56.67)	✓	✓	✓	✓
สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	7 (23.33)	✓	✓	✓	✓
สาขาการจัดการ	1 (3.33)	✓			✓

ตารางที่ 4.10 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกนักศึกษาจำนวน 30 คน จำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การเดินเรือ ร้อยละ 16.67 รายงานว่า ทรัพยากรชายฝั่งทะเล หมายถึงสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตอาศัยอยู่ในทะเลหรือบริเวณชายฝั่ง เช่น สัตว์น้ำ, พืชทะเลและระบบนิเวศชายฝั่งทะเล เป็นต้น ทั้งนี้ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์การเดินเรือรายงานว่า ตนเปรียบเสมือนผู้ใช้ประโยชน์จากทะเลเพื่อการเดินเรือซึ่งการเดินเรือจะต้องคำนึงถึงเขตพื้นที่ทางทะเลประกอบด้วย 6 เขต ได้แก่ น่านน้ำภายใน, ทะเลอาณาเขต, เขตต่อเนื่อง, เขตเศรษฐกิจจำเพาะ, ไหล่ทวีปและทะเลหลวงและ รายงานว่าพื้นที่ทะเลอาณาเขตมีความกว้างของทะเลอาณาเขตไม่เกิน 12 ไมล์ทะเลจากเส้นฐานและพื้นที่บริเวณนี้รัฐชายฝั่งสามารถกระทำการประมง, สงคราม เป็นต้น อาณาเขตถัดมาคือ เขตต่อเนื่อง พื้นที่เขตนี้รัฐชายฝั่งสามารถกระทำการเพื่อป้องกันหรือลงโทษการฝ่าฝืนกฎหมายข้อบังคับเกี่ยวกับศุลกากร, การคลัง, การเข้าเมืองในทะเลอาณาเขตของตนได้และ อาณาเขตถัดมาคือ เขตเศรษฐกิจจำเพาะ นักศึกษารายงานว่ารัฐชายฝั่งสามารถแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลได้ในบริเวณเศรษฐกิจจำเพาะ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางทะเล ประมงและวาริชศาสตร์ร้อยละ 56.67 รายงานว่าทรัพยากรชายฝั่งทะเล หมายถึง ความอุดมสมบูรณ์ของสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตที่อยู่ในทะเล รวมถึงรวมถึงสัตว์น้ำเศรษฐกิจและพืชเศรษฐกิจ เช่น ปลาหู สำหรับ เป็นต้น ซึ่งปัจจุบันสามารถพบเห็นสัตว์น้ำทะเลในบริเวณชายหาดบางแสน ชายหาดบางพระและท่าเรืออ่างศิลา จังหวัดชลบุรี ทั้งนี้ นักศึกษารายงานว่าระบบนิเวศป่าชายเลนเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ เกราะกำบังชายฝั่งทะเลและมีหน่วยงานกองทัพเรือดำเนินการอนุรักษ์เต่าทะเล อนุบาลเต่าทะเล ตั้งแต่ออกจากไข่จนโตและปล่อยลงสู่ทะเล นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ร้อยละ 23.33 รายงานว่า ทรัพยากรชายฝั่งทะเล คือ สิ่งมีชีวิตและสิ่งที่มีมนุษย์สร้างขึ้นซึ่งทรัพยากรชายฝั่งทะเลอาศัยหรือตั้งอยู่ในทะเลและชายฝั่งทะเล มนุษย์สามารถแสวงหาประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเลได้ แต่ในขณะเดียวกันมนุษย์จะต้องปลูก อนุรักษ์หรือเพาะพันธุ์ทรัพยากรทางทะเลกลับคืนสู่ระบบนิเวศทางทะเล นักศึกษาสาขาการจัดการ ร้อยละ 3.33 รายงานว่าทรัพยากรชายฝั่งทะเล หมายถึงสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิตที่อยู่ในบริเวณทะเลและชายฝั่ง มนุษย์สามารถนำทรัพยากรชายฝั่งทะเลมาใช้ในเชิงพาณิชย์ เช่น นำสาหร่ายแบริวทองมาผลิตเป็นยาเพื่อปรับสภาพร่างกายและสร้างภูมิคุ้มกันต้านทานแก่ร่างกาย

4.5.2 ปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรมและมลพิษจากชายฝั่งทะเลบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

ตารางที่ 4. 11 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรมและมลพิษจากชายฝั่งทะเล พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

ปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเล	จำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์เชิงลึก (ร้อยละ)	มลพิษจากชายฝั่งทะเล					
		มลพิษจากชุมชน	มลพิษจากท่าเรือ/สะพานปลา	มลพิษจากเกษตรกรรม	มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม	มลพิษจากการท่องเที่ยว	อื่น ๆ
ปริมาณสัตว์น้ำทะเลลดลง	21 (70.00)	✓	✓	✓	✓	✓	✓
พื้นที่ป่าชายเลนลดลง	12 (40.00)	✓		✓	✓		
ปะการังฟอกขาว	2 (13.33)						✓
การกัดเซาะชายฝั่ง	4 (26.67)						✓

ตารางที่ 4.11 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกปัญหาและมลพิษทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรมบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย พบผลการศึกษาว่าจังหวัดชลบุรีและจันทบุรีพบปัญหามากกว่าหนึ่งสาเหตุ และพบผลรายงานว่านักศึกษา ร้อยละ 70 รายงานว่าปริมาณสัตว์น้ำทะเลลดลง โดยนักศึกษาจังหวัดชลบุรี ร้อยละ 30 ระบุว่ามลพิษจากท่าเรือเป็นสาเหตุของปัญหาปริมาณสัตว์น้ำทะเลลดลง เนื่องจากการดำเนินกิจกรรมบริเวณท่าเรือสร้างปริมาณขยะเพิ่มขึ้น เมื่อสัตว์น้ำกินกินขยะเหล่านี้จะส่งผลให้ขยะอุดทางเดินหายใจและตายมลพิษจากเกษตรกรรมด้วยการทำประมงที่ผิดวิธีซึ่งนักศึกษา รายงานว่าชาวประมงในบริเวณพื้นที่จังหวัดชลบุรีใช้วนลากที่มีขนาดตาถี่มากจับสัตว์น้ำซึ่งวิธีนี้ทำให้ลูกปลา ลูกกุ้งหรือสัตว์น้ำขนาดเล็กอื่น ๆ ถูกจับก่อนที่จะเจริญเติบโตเต็มวัยและ นักศึกษารายงานว่าพบปริมาณแพลงตอนโคพีพอด (Copepod) จำนวนมาก ซึ่งปริมาณแพลงตอนโคพีพอดที่เพิ่มขึ้นสามารถบ่งบอกว่าบริเวณดังกล่าวมีคุณภาพน้ำแย่จากการปล่อยน้ำทิ้งของชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรม

ทั้งนี้ศึกษารายงานว่าหากมีการปล่อยน้ำอับเฉาเรือลงสู่ทะเลบริเวณท่าเรือแห่งใหม่ สิ่งมีชีวิตต่างถิ่นก็จะถูกปล่อยลงสู่บริเวณท่าเรือแห่งนั้นด้วยจึงเป็นสาเหตุการเกิดสิ่งมีชีวิตต่างถิ่นและเชื้อโรคเดินทางมาพร้อมกับเรือซึ่งสิ่งมีชีวิตต่างถิ่นเหล่านี้จะคุกคามสิ่งมีชีวิตท้องถิ่นและกระจายพันธุ์ทำให้ระบบนิเวศทางทะเลบริเวณดังกล่าวเปลี่ยนแปลง ในขณะที่นักศึกษาจังหวัดจันทบุรี ร้อยละ 40 รายงานว่าปริมาณพะยูนหรือหมูดุดในจังหวัดจันทบุรีมีปริมาณลดลง ปริมาณสัตว์น้ำลดลงเนื่องจากมลพิษจากการท่องเที่ยวเช่น การใช้ครีมกันแดดของนักท่องเที่ยวส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตของสัตว์น้ำซึ่งสารที่ใช้ป้องกันแสงแดดทำให้พันธุกรรมของปะการังเกิดการเปลี่ยนแปลงด้วยการทำลายต้นอ่อนของปะการัง ทั้งนี้ น้ำทิ้งจากชุมชนและรีสอร์ทบริเวณหาดเจ้าหลาว จังหวัดจันทบุรี กิจกรรมเรือบานาน่าโบ๊ทปล่อยน้ำมันส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมทางทะเลและ นักศึกษารายงานว่าถังขยะบริเวณหาดเจ้าหลาว จังหวัดจันทบุรีมีจำนวนน้อย ประการสุดท้ายศึกษารายงานว่าพื้นที่อำเภอเขาฉกรรจ์ จังหวัดจันทบุรีเป็นพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมต่อการเลี้ยงปลา เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมีลักษณะภูมิประเทศที่เป็นภูเขาและน้ำตก การเพาะเลี้ยง สัตว์น้ำทะเลจึงเป็นไปได้ยาก น้ำจากน้ำตกมีปริมาณแร่ธาตุที่ต่ำหากจะมีการเพาะเลี้ยงเพื่อ การอนุรักษ์หรือเชิงพาณิชย์จะต้องใช้ต้นทุนในการเพาะเลี้ยงสูง อาทิเช่น ต้นทุนของ แคลเซียม คาร์บอนไดออกไซด์ หรือปริมาณแร่ธาตุอื่น ๆ

ปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเลถัดมา คือ พื้นที่ป่าชายเลนลดลง โดยนักศึกษาร้อยละ 40 รายงานพบพื้นที่ป่าชายเลนลดลงซึ่งนักศึกษาในจังหวัดชลบุรีร้อยละ 26.67 รายงานว่า โรงงานผลิตน้ำปลาที่ตั้งอยู่บริเวณอ่างศิลา จังหวัดชลบุรีมีการปล่อยน้ำทิ้ง เมื่อน้ำทิ้งถูกคลื่น ชัดพาไปยังบริเวณป่าชายเลน เน่าเสียและท่วมขังจึงส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศป่าชายเลน ในขณะที่นักศึกษาในจังหวัดจันทบุรี ร้อยละ 13.33 รายงานพบพื้นที่ป่าชายเลนลดลง ในจังหวัดจันทบุรีเพราะมีการบุกรุกพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อทำนาเกลือ ทำกระชังเลี้ยงปลาซึ่ง การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าชายเลนจากกิจกรรมเหล่านี้ไปเป็นพื้นที่เพื่อแสวงหาผลประโยชน์จะส่งผลต่อ การสูญเสียพืชพันธุ์และพันธุ์สัตว์ นักศึกษาร้อยละ 13.33 รายงานว่าพบอาการฟอกขาวของปะการัง ในพื้นที่แสมสาร อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรีและนักศึกษาร้อยละ 26.67 รายงานพบการกัดเซาะชายฝั่ง บริเวณบ้านแหลมแท่น อำเภอบางแสน จังหวัดชลบุรี โดยอธิบายสาเหตุว่าบริเวณดังกล่าวเผชิญกับ สภาพคลื่นลมแรงในฤดูมรสุมและไม่มีทุนลดความแรงของคลื่นวางในบริเวณดังกล่าวจึงทำให้ ความแรงของคลื่นส่งผลกระทบต่อชายฝั่งทำให้ชายฝั่งสึกกร่อน

4.5.3 การเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

ตารางที่ 4. 12 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกการเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

สาขาวิชา	จำนวนผู้ถูกสัมภาษณ์เชิงลึก (ร้อยละ)	ปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรม			
		การคุกคามของสิ่งมีชีวิตต่างถิ่น	ปริมาณสัตว์น้ำลดลง	พื้นที่ป่าชายเลนลดลง	
		กิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล			
		การจัด การน้ำ อับเฉาเรือ	การทำซั้ง	เพาะพันธุ์ สัตว์น้ำ	เข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ (ปล่อยเต่าทะเล/ ปลูกรักษาชายเลน/ปลูกรักษาป่า)
สาขาวิทยาศาสตร์ เดินเรือ	5 (16.67)	✓			
สาขาเทคโนโลยี ทางทะเล	5 (16.67)		✓	✓	
สาขาประมง	10 (33.33)			✓	
สาขาวิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม/ วาริชศาสตร์/ การจัดการ	10 (33.33)				✓

ตารางที่ 4.12 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่านักศึกษา ร้อยละ 16.67 เป็นกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์การเดินเรือ รายงานว่า การปล่อยน้ำอับเฉาเรือเป็นสาเหตุของสิ่งมีชีวิตต่างถิ่น คุกคามสิ่งมีชีวิตท้องถิ่นด้วยเชื้อโรคและการย้ายถิ่นจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งจึงส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศทางทะเลมีการเปลี่ยนแปลง นักศึกษาจึงนำเสนอแนวทางให้มีการบำบัดน้ำอับเฉาก่อนปล่อยลงสู่ทะเลด้วยการแยกสปีชีส์และสารอันตรายออกจากกันก่อนปล่อยลงสู่ทะเลเพื่อลดและขจัดปัญหาการย้ายถิ่นหรือแพร่ระบาดของสิ่งมีชีวิตทางทะเล

นักศึกษาร้อยละ 16.67 ซึ่งเป็นนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางทะเลเคยเข้าร่วมกิจกรรมการทำซั้งเชือก ซึ่งเป็นภูมิปัญญาชาวบ้านสามารถช่วยเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำทะเล โดยการจำลองซั้งเชือก ให้เปรียบเสมือนหญ้าทะเลเพื่อดึงดูดสัตว์น้ำเข้ามาอาศัยอยู่ในซั้ง นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางทะเล อธิบายขั้นตอนการทำซั้งว่าการทำซั้งสามารถทำได้หลายรูปแบบเช่น ซั้งเชือก ซั้งปูน เป็นต้น สำหรับซั้งเชือกสามารถพบบริเวณอ่าวคุ้งกระเบน จังหวัดจันทบุรีซึ่งชาวบ้านชุมชนชายฝั่งนำเชือกที่มีอายุการย่อยสลายช้าและไม่ใฝ่มาประกอบเข้าด้วยกันแล้วนำไปผูกยึดกับก้อนประการังเทียมหลังจากนั้นก็นำไปวางไว้ในทะเลเพื่อดึงดูดสัตว์น้ำ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางทะเลกล่าวเพิ่มเติมว่าการทำซั้งเป็นวิธีการที่ได้รับการสนับสนุนจากฝ่ายงานส่งเสริมพัฒนาและฝึกอบรมอาชีพทางด้านประมง ศูนย์ศึกษาการพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน ทั้งนี้ นักศึกษาสาขาเทคโนโลยีทางทะเล รายงานว่าตนได้มีส่วนร่วมต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยนักศึกษานำวิธีการเพาะพันธุ์ จากการศึกษาเล่าเรียนในสาขาที่ตนกำลังศึกษา เริ่มต้นด้วยการคัดเลือกพ่อแม่พันธุ์แม่พันธุ์ที่มีคุณลักษณะที่ดี สุขภาพแข็งแรง อวัยวะต่าง ๆ ครบและสามารถผสมข้ามครอบครัวได้ โดยแนวทางดังกล่าวได้รับแบบอย่างจากการส่งเสริมของศูนย์วิจัยและพัฒนาสายพันธุ์กุ้ง อำเภอไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานีซึ่งทางศูนย์วิจัยจะทำการเพาะพันธุ์กุ้งและส่งต่อให้มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เพื่อกักกันโรคและส่งต่อให้มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรีเพื่อทำการเลี้ยงต่อไป ทั้งนี้ นักศึกษาสาขาประมง ร้อยละ 33.33 รายงานว่าตนมีการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำร่วมกับทางหลักสูตรของมหาวิทยาลัยและนำพันธุ์สัตว์น้ำที่ได้จากการเพาะพันธุ์ไปแจกให้กับชาวบ้านที่ประกอบอาชีพประมงเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่ ทั้งนี้ นักศึกษา ร้อยละ 33.33 ได้แก่ นักศึกษาสาขาวาริชศาสตร์ นักศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมและนักศึกษาด้านการจัดการ รายงานว่าตนเป็นผู้กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีไม่สามารถหารายได้ด้วยตนเองและมีเวลาในการร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลค่อนข้างจำกัดแต่ตนมีความสมัครใจ เข้าร่วมโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลที่หน่วยงานหรือมหาวิทยาลัยจัดขึ้น โดยกิจกรรมการอนุรักษ์ที่นักศึกษาเคยเข้าร่วมได้แก่ การร่วมปลูกป่าชายเลน การร่วมปล่อยเต่าทะเล การทำปะการังเทียมและเข้าร่วมโครงการธนาคารปูไข่เพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรปูในบริเวณพื้นที่ศูนย์ศึกษาและพัฒนาอ่าวคุ้งกระเบน จังหวัดจันทบุรีซึ่งเป็นโครงการที่สำคัญ เพราะหน่วยงานจะขอซื้อจับปูไข่ของปูจากชาวประมงแล้วนำมาปิดไข่ปูลงในถังก่อนจะนำไปปล่อยลงสู่ทะเล

4.5.4 จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคจากการอนุรักษ์ทรัพยากรทางชายฝั่งทะเลของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

ตารางที่ 4.13 สรุปประเด็นปัจจัย SWOT การอนุรักษ์ทรัพยากรทางชายฝั่งทะเล
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

ที่	ประเด็นปัจจัย SWOT ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก	SWOT	จำนวน ผู้ถูกสัมภาษณ์ เชิงลึก (ร้อยละ)
1.	การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเป็นแหล่งข้อมูลและความรู้ทางวิชาการที่สำคัญ	S	30 (100.00)
2.	การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลค่อนข้างใช้เวลาและต้องร่วมกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง	W	25 (83.33)
3.	การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีต้นทุนในการอนุรักษ์สูงเกินกำลังนักศึกษา	W	15 (50.00)
4.	การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลสร้างโอกาสเชิงพาณิชย์ สร้างอาชีพและนำรายได้สู่ชุมชน	O	15 (50.00)
5.	การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลสร้างความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	O	15 (50.00)
6.	การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลสร้างความเป็นมาตรฐานสากลเดียวกัน	O	5 (16.67)
7.	การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลถูกคุกคามด้วยอุณหภูมิจุดเยือกแข็ง ภัยแล้ง โรคภัย	T	17 (56.66)
8.	การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลขาดการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองสิ่งแวดล้อมทางทะเลอย่างจริงจัง	T	5 (16.67)

ตารางที่ 4.13 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึก พบว่านักศึกษา ร้อยละ 100 รายงานว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเป็นแหล่งข้อมูลและความรู้ทางวิชาการซึ่งนักศึกษารายงานว่าการเข้าร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเช่น การสมัครใจเข้าร่วมโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดขึ้น การศึกษากฎหมายทางทะเลหรืออนุสัญญาต่าง ๆ ล้วนแล้วเป็นแหล่งข้อมูลและความรู้ทางวิชาการด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลที่สำคัญของประเทศ นักศึกษา ร้อยละ 83.33 รายงานว่าตนเป็นผู้ที่กำลังศึกษาเล่าเรียนซึ่งการตัดสินใจเข้าร่วม

กิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเป็นไปได้ยากเพราะนักศึกษาจะต้องใช้เวลาเพื่อหุ่ทะเล่าเรียนในแต่ละรายวิชาที่ทางมหาลัยมีการเรียนการสอน นักศึกษาร้อยละ 50.00 รายงานว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีต้นทุนในการอนุรักษ์สูงเกินกำลังของตน โดยต้นทุนในการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำจำเป็นต้องใช้งบประมาณในการริเริ่มโครงการเช่น ค่าอาหาร, ค่ายา, ค่าพันธุ์สัตว์น้ำและค่าแรงงาน อีกทั้งการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำต้องใช้ระยะเวลาานมากกว่า 12-18 เดือนจึงจะนำสัตว์น้ำมาผสมพันธุ์ได้ นักศึกษาร้อยละ 50.00 รายงานว่า กิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลสร้างโอกาสในเชิงพาณิชย์ โดยการขยายพันธุ์สัตว์น้ำสามารถสร้างอาชีพให้กับผู้ประกอบการอาชีพประมงในพื้นที่ เป็นแนวทางประกอบอาชีพให้กับตนในอนาคตและการขยายพันธุ์สัตว์น้ำแทนการนำพันธุ์สัตว์น้ำจากแหล่งธรรมชาติมาใช้สามารถช่วยสงวนพันธุ์สัตว์น้ำอย่างยั่งยืนได้ นักศึกษาร้อยละ 50.00 รายงานว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลสร้างความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เพราะหากมีการผสมเทียม การถ่ายฝากตัวอ่อนและการโคลนนิ่งวิธีการดังกล่าวนำมาซึ่งการเพิ่มผลผลิตและขีดความสามารถในการแข่งขันด้านประมงของประเทศไทยและยังสอดคล้องกับนโยบายการเกษตรที่ใช้นวัตกรรมเกษตรแบบอัจฉริยะด้วยการนำระบบติดตามสินค้าตั้งแต่การผลิต การแปรรูปและการจัดจำหน่ายเพื่อตรวจสอบคุณภาพของสินค้าเกษตร นักศึกษาร้อยละ 16.67 รายงานว่าการเข้าร่วมอบรมอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982 เป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเพราะฉะนั้นการเข้าร่วมอบรมอนุสัญญาฉบับดังกล่าวสร้างความเป็นมาตรฐานสากลเดียวกันที่มนุษย์จะต้องปฏิบัติเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ นักศึกษาร้อยละ 50.00 รายงานว่ากิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล เช่นการเพาะพันธุ์กุ้งกุลาดำหรือสัตว์น้ำอื่นมีความจำเป็นจะต้องอาศัยปัจจัยภายนอกเหล่านี้ อาทิเช่น อุณหภูมิ, การจัดการคุณภาพน้ำอย่างเหมาะสม, การป้องกันโรคซึ่งบ่อยครั้งนักศึกษาต้องเผชิญความเสี่ยงข้างต้นและไม่สามารถป้องกันหรือจัดการได้อย่างเต็มความสามารถ สำหรับการทำซึ่งจะต้องใช้เวลานานเพื่อเลือกที่วางซึ่งให้เหมาะสมและขั้นตอนนี้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องอีกด้วยจึงต้องใช้เวลาในการประสานงาน นักศึกษาร้อยละ 16.67 รายงานว่าการอนุรักษ์ทรัพยากรยังขาดการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังซึ่งอนุสัญญาบางฉบับประเทศไทยยังไม่ได้เข้าร่วมเป็นภาคีในอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการควบคุมและการจัดการน้ำอับเฉาเรือและตะกอน ปี ค.ศ.2004 จึงส่งผลต่อการนำข้อตกลงดังกล่าวมาปฏิบัติอย่างไรประสิทธิภาพในหน่วยงานภาครัฐและผู้ประกอบการการเดินเรือ

4.5.5 การลำดับความสำคัญปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

ตารางที่ 4.14 การลำดับความสำคัญปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

ปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	ลำดับความสำคัญปัจจัยการอนุรักษ์ (ร้อยละ)				
	1	2	3	4	5
ด้านทัศนคติการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	13 (43.33)	11 (36.67)	5 (16.67)	1 (3.33)	0 (0.00)
ด้านความตระหนักในการอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	8 (26.67)	14 (46.67)	6 (20.00)	0 (0.00)	2 (6.67)
ด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	5 (16.67)	4 (13.33)	16 (53.33)	2 (6.67)	3 (10.00)
ด้านการรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเล	4 (13.33)	0 (0.00)	1 (3.33)	18 (60.00)	7 (23.33)
ด้านการเห็นแบบอย่าง	0 (0.00)	1 (3.33)	2 (6.67)	9 (30.00)	18 (60.00)

ตารางที่ 4.14 ผลการสัมภาษณ์เชิงลึกการลำดับความสำคัญปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทยที่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลพบว่า นักศึกษาร้อยละ 43.33 รายงานว่าด้านทัศนคติการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีความสำคัญเป็นลำดับแรก นักศึกษาร้อยละ 46.67 รายงานว่าความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีความสำคัญเป็นลำดับรอง นักศึกษาร้อยละ 53.33 รายงานว่าด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีความสำคัญเป็นลำดับที่สาม นักศึกษาร้อยละ 60.00 รายงานว่าด้านการรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีความสำคัญเป็นลำดับที่สี่และนักศึกษาร้อยละ 60.00 รายงานว่าการเห็นแบบอย่างจากบุคคลรอบข้างมีความสำคัญลำดับสุดท้ายต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง ทั้งนี้ นักศึกษารายงานว่า “พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช” ทรงเป็นต้นแบบที่ดีในการริเริ่มโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรต่าง ๆ อาทิเช่น โครงการเขื่อนป่าสักชลสิทธิ์ เพื่อการแก้ปัญหากล้งแล้ง ปัญหาอุทกภัยและการบำบัดน้ำเสีย ทรงประดิษฐ์กังหันชัยพัฒนาเพิ่มออกซิเจนในน้ำและทรงส่งเสริมการเลี้ยงปลาในโครงการส่วนพระองค์สวนจิตรลดา เป็นต้น

บทที่ 5

สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

- (1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย
- (2) เพื่อศึกษาปัจจัยการอนุรักษ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพและวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย จำนวน 800 คน โดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยค่าเฉลี่ย ร้อยละและใช้สถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยการวิเคราะห์ปัจจัยและวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการอนุรักษ์กับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลโดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

5.1.1.1 ลักษณะทางประชากร

ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาจำนวน 800 คนพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 581 คน และเป็นเพศชาย จำนวน 219 คน ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาที่กำลังศึกษาในกลุ่มสาขาวิชากลุ่มวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์และคอมพิวเตอร์ซึ่งเป็นกลุ่มที่ให้การตอบแบบสอบถามมากที่สุด จำนวน 379 คน รองลงมาคือ กลุ่มสังคมศาสตร์ ธุรกิจและกฎหมาย จำนวน 156 คน กลุ่มการเกษตรศาสตร์ จำนวน 125 คน กลุ่มวิศวกรรมศาสตร์ การผลิตและการก่อสร้างจำนวน 74 คน กลุ่มมนุษยศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์ จำนวน 57 คน กลุ่มสุขภาพและสวัสดิการ จำนวน 4 คน กลุ่มการศึกษา จำนวน 3 คน และส่วนน้อยเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาบริการ จำนวน 2 คน โดยนักศึกษส่วนใหญ่มีประสบการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล จำนวน 513 คน และเป็นนักศึกษาที่ไม่มีประสบการณ์

การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล จำนวน 287 คนซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาออกพื้นที่ศึกษา จำนวน 554 คน และมีภูมิลำเนาอยู่ในบริเวณพื้นที่ศึกษาตั้งแต่กำเนิด จำนวน 246 คน

5.1.2.1 พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

5.1.2.2 พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

นักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลในระดับมาก โดยนักศึกษามีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลและสำนึกรับผิดชอบต่อทรัพยากรชายฝั่งทะเล

5.1.2.3 ปัจจัยด้านทัศนคติและความตระหนัก (ATAW)

นักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติและความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลในระดับมากที่สุดโดยนักศึกษสามารถประเมินค่าทรัพยากรชายฝั่งทะเลว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเลควรมีขีดจำกัด ใช้อย่างเหมาะสม ไม่ควรทิ้งหรือปล่อยของเสียลงสู่ทะเลและควรร่วมฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งทะเลที่เสื่อมโทรม โดยการร่วมปลูกป่าชายเลนและหากพบผู้ลักลอบจำหน่ายสัตว์น้ำสงวนควรจะร้องเรียนหน่วยงานรัฐ เพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้รับการลงโทษ ทั้งนี้ นักศึกษายังมีความตระหนักว่ามหาวิทยาลัยควรจัดสัปดาห์การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลร่วมกับหน่วยงานรัฐ และควรส่งเสริมพ่อค้าแม่ค้าบริเวณชายหาดให้ตระหนักเห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

5.1.2.4 ปัจจัยด้านกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ACT)

นักศึกษาส่วนใหญ่ร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลในระดับปานกลาง โดยนักศึกษาร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเมื่อได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น

5.1.2.5 ปัจจัยด้านการเห็นแบบอย่าง (MODEL)

นักศึกษาส่วนใหญ่มีการเห็นแบบอย่างการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลในระดับมาก โดยนักศึกษามีตนเองและบุคคลรอบข้างเป็นต้นแบบในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

5.1.2.6 ปัจจัยด้านการรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเลจากสื่อเฉพาะกิจ (SMEDIA)

นักศึกษาส่วนใหญ่รับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลจากสื่อเฉพาะกิจในระดับปานกลาง โดยนักศึกษามีการรับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลผ่านสื่อเฉพาะกิจจำนวน 2-3 ครั้งต่อเดือน เช่น ติดตามและอ่านข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลผ่านเฟซบุ๊กแฟนเพจ ป้ายประกาศ โบสเตอร์ บิลบอร์ดและสอบถามข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

5.1.2.7 ปัจจัยด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (KNOWL)

นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลในระดับมาก โดยนักศึกษาคำนิยามถึงเขตการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสมอเช่น เขตอนุรักษ์ เขตสงวนและเขตการใช้งาน ทั้งนี้ นักศึกษามีการเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมและนักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นประจำ

5.1.2.8 ปัจจัยด้านการรับข่าวสารสื่อมวลชน (NEWS)

นักศึกษาส่วนใหญ่มีการรับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลในระดับปานกลาง โดยนักศึกษามีการรับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลผ่านสื่อมวลชนจำนวน 2-3 ครั้งต่อเดือน เช่น นักศึกษาอ่านวารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และรับฟังข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเลทางโทรทัศน์

5.1.3 ผลการวิเคราะห์สมมติฐาน

ในงานวิจัยนี้ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาต่างประเทศ ต่างชั้นปีการศึกษาและต่างกลุ่มสาขาวิชา มีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลไม่แตกต่างกัน และพบว่าปัจจัยการอนุรักษ์มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาซึ่งปัจจัยการอนุรักษ์ ได้แก่ ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล การรับข่าวสารเฉพาะกิจ การรับข่าวสารสื่อมวลชน การเห็นแบบอย่าง และทัศนคติและความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่ง

5.1.4 อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทยสามารถอภิปรายผลการวิจัยสอดคล้องตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัยดังนี้

5.1.4.1 การศึกษาพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

สมมติฐานการวิจัยด้านประชากรศาสตร์พบผลการศึกษาว่า นักศึกษาต่างประเทศ ต่างชั้นปีการศึกษา และต่างกลุ่มสาขาวิชา มีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลที่ไม่แตกต่างกันกล่าวคือ นักศึกษาเพศชายและเพศหญิง นักศึกษาที่กำลังศึกษาตั้งแต่ชั้นปีที่หนึ่งจนกระทั่งชั้นปีที่สี่ และนักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในสาขาที่เกี่ยวข้องหรือไม่เกี่ยวข้องกับการบริหารกิจการทางทะเล ล้วนแล้วแต่มีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลที่ไม่แตกต่างกัน โดยนักศึกษามีพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลในระดับมาก ซึ่งนักศึกษสามารถประเมินได้ว่าทรัพยากรชายฝั่งทะเลหมายถึงสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตที่อาศัยบริเวณชายฝั่งทะเลและมนุษย์สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเล

พฤติกรรมการณ์อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ ชายฝั่ง
ทะเลตะวันออกของประเทศไทย พบผลการศึกษานักศึกษามีส่วนร่วมใน การ
อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลด้วยการสังเกตปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรม
ที่เกิดขึ้นบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลของตน เช่น ปัญหาปริมาณสัตว์น้ำทะเลลดลง
ปัญหาการคุกคามของสิ่งมีชีวิตต่างถิ่น ปัญหาปะการังฟอกขาว ปัญหาป่าชายเลนลดลงและ
ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง โดยนักศึกษาระบุสาเหตุของปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรม
เกิดจากการก่อกมลพิษจากชายฝั่งทะเล เช่น มลพิษจากชุมชนและอุตสาหกรรม
มลพิษจากการท่องเที่ยว เป็นต้น เมื่อพบปัญหาข้างต้นนักศึกษาวางแผนและร่วมกิจกรรม
การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลต่าง ๆ ที่ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์
ทรัพยากรชายฝั่งทะเลจัดขึ้น เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การทำซั้ง การปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ เป็นต้น
อีกทั้งนักศึกษาได้รับผลประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล เช่น นักศึกษาได้รับ
ความรู้ทางวิชาเกี่ยวกับทรัพยากรชายฝั่งทะเลซึ่งเป็นจุดแข็งของการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
ในขณะที่นักศึกษาต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ทุ่มเท เพื่อการศึกษาเล่าเรียนจึงมีเวลาค่อนข้างจำกัดใน
การติดตามและประเมินผลการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับ
แนวคิดของ Cohen and Uphoff (1977) กล่าวว่า ลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชน
ต้องประกอบด้วยการมีส่วนร่วมในการกำหนด การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ การมีส่วนร่วมใน
การร่วมรับผลประโยชน์และการมีส่วนร่วมในการประเมินการทำงานของชุมชนหรือองค์การ
ทั้งนี้งานวิจัยนี้ยังพบว่านักศึกษามีเป้าหมายการอนุรักษ์เพื่อแสวงหาความมั่นคงในชีวิต
โดยนักศึกษามองเห็นโอกาสจากการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลว่าการอนุรักษ์
ทรัพยากรชายฝั่งทะเลสามารถสร้างโอกาสเชิงพาณิชย์ สร้างอาชีพ สร้างรายได้สู่ชุมชน
สร้างความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และสร้างความเป็นมาตรฐานสากลเดียวกัน นักศึกษา
มีจิตสำนึกความเป็นเจ้าของทรัพยากรทางทะเล โดยนักศึกษามีวิธีการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
อย่างถูกต้องและมีการรายงานหน่วยงานรัฐ หากนักศึกษาพบผู้กระทำผิด นักศึกษายินดีที่จะแจ้ง
หรือร้องเรียนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ
สถาบันพระปกเกล้า (2560) ที่กล่าวว่าหลักสำนึกรับผิดชอบมีลักษณะสำคัญที่ประชาชนจะต้องมี
เพื่อการตระหนักในสิทธิหน้าที่ สำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม เอาใจใส่ต่อปัญหาสาธารณะ
กระตือรือร้นในการแก้ไขปัญหาสาธารณะ และมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนซึ่ง ได้แก่
การมีเป้าหมายที่ชัดเจน การสร้างความเป็นเจ้าของร่วมกัน การบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ
การมีระบบติดตามประเมินผล การจัดการผู้ไม่มีผลงานและการมีแผนสำรอง

กล่าวโดยสรุปว่าพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลประจำวันออกของนักศึกษา บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลประจำวันออกประกอบด้วยการศึกษาการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล และมีหลักสำนึกรับผิดชอบต่อทรัพยากรชายฝั่งทะเล

5.1.4.2 การศึกษาปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลที่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลประจำวันออกของประเทศไทยอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลที่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลประจำวันออกของประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยการอนุรักษ์ได้แก่ ด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ด้านการรับข่าวสารสื่อเฉพาะกิจ ด้านการรับข่าวสารสื่อมวลชน ด้านการเห็นแบบอย่าง และด้านทัศนคติและความตระหนักมีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลประจำวันออกของประเทศไทย โดยปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาค่อนข้างน้อย อภิปรายผลการวิจัยดังนี้

(1) ปัจจัยด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

ผลการศึกษาพบว่าด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษา โดยนักศึกษามีความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลในระดับมาก นักศึกษาคำนึงถึงเขตการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรชายฝั่งทะเล เช่น เขตอนุรักษ์ เขตสงวนและเขตการใช้งาน ทั้งนี้ นักศึกษาเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ซึ่งความรู้เหล่านี้ นักศึกษาค้นคว้าจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรชายฝั่งทะเลซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิจารณ์ พานิช (2547) ที่กล่าวว่าความรู้คือ ภูภาคทฤษฎี รู้ว่าสิ่งนั้นคืออะไร รู้วิธีการนำความรู้ในเชิงทฤษฎีมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับเหตุการณ์หรือสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจุฑามาศ อ่อนวงศ์ (2554), คณางค์ จิรภัตตานนท์ (2549) สุรศักดิ์ วรรณบุญญา (2547) และพงศกร ชุมเปีย (2550) ที่พบว่าความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยคณางค์ จิรภัตตานนท์ (2549) ศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษาป่าชายเลนเขตบางขุนเทียน

จังหวัดกรุงเทพมหานครศึกษาผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่บริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งศึกษาและพบผลการศึกษาว่าความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของประชาชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติไปชายเลน เขตบางขุนเทียน โดยประชาชนที่มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติไปชายเลนในระดับมากจะมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากกว่าประชาชนที่มีความรู้เกี่ยวกับการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวในระดับน้อย

(2) ปัจจัยด้านการรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเล

ผลการศึกษาพบว่า การรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเลผ่านสื่อเฉพาะกิจมีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษา โดยนักศึกษามีการรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเลผ่านสื่อเฉพาะกิจระดับปานกลาง เช่น นักศึกษาอ่านข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเลจากเฟซบุ๊กและป้ายประกาศ นักศึกษาสอบถามข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้ นักศึกษามีการรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเลผ่านสื่อมวลชนในระดับปานกลาง เช่น นักศึกษารับชมและฟังข่าวสารเกี่ยวกับทรัพยากรชายฝั่งทะเลทางโทรทัศน์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Schramm (1954) ที่กล่าวว่าการสื่อสารเริ่มต้นกระบวนการโดยผู้ส่งสารทำหน้าที่ในการส่งข่าวสารไปยังผู้รับสาร ซึ่งผู้ส่งสารมีหน้าที่ถอดรหัสสิ่งที่ได้รับเข้ามาจากแหล่งข่าว ตีความหมายที่ได้รับเข้าแล้วส่งข่าวสารออกไปยังผู้รับสาร เมื่อผู้รับสารได้ทำการรับสารก็จะต้องทำการถอดรหัส ตีความหมาย ประกอบกับผู้รับสารมีสิ่งเร้าภายในใจซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะถ่ายทอดออกมาในรูปแบบพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kotler (2001) ที่กล่าวว่า สิ่งเร้าที่เกิดจากการรับข่าวสารจะถูกนำเข้าสู่ กระตุ้นสิ่งที่ซ่อนอยู่ภายใน และตอบสนองในลักษณะของพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมธัญย์ อำภานุกิจ (2551), สุขุมล มุ่งพัฒนสุนทร (2546), คนางค์ จิรภัตตานนท์ (2549), วิลาศ พร้อมเพรียง (2543), ภิญญาภรณ์ เพ็ญภินันท์ (2544), วีระศักดิ์ จรินทร์รัตนกร (2544) และ พิศศิลป์ จิตนาวสาร (2536) ที่พบว่า การรับรู้ข่าวสารด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรของประชาชน โดยพิศศิลป์ จิตนาวสาร (2536) ศึกษาเรื่องการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรไปชายเลนของประชาชนในเขตอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

ซึ่งพบผลการศึกษาว่าการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจมีผลต่อการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน

(3) ปัจจัยด้านการเห็นแบบอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า การเห็นแบบอย่างในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษา โดยนักศึกษามีการเห็นแบบอย่างเกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลในระดับมาก เช่น นักศึกษาแยกประเภทขยะก่อนทิ้งลงถัง เมื่อเห็นนักท่องเที่ยวปฏิบัติ นักศึกษาร่วมกิจกรรมปลูกป่าชายเลนเมื่อเห็นศิลปินร่วมกิจกรรม นักศึกษามีตนเองเป็นต้นแบบในการเก็บขยะบริเวณชายหาด และนักศึกษาสันับสนุนรางวัลแก่ร้านค้าที่ร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Bandura (1971) ที่กล่าวว่ากระบวนการของการเกิดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม หรือพฤติกรรมการเลียนแบบ จะต้องเริ่มต้นโดยมนุษย์มีความสนใจในตัวแบบ จดจำ แปรสภาพจากการจดจำมาเป็นการกระทำตามตัวแบบ โดยการมุ่งใจว่าการกระทำตามแบบจะต้องส่งผลดีต่อตน เมื่อมนุษย์เรียนรู้หรือรับตัวแบบเข้าจะกระตุ้นให้มนุษย์สร้างสัญลักษณ์ รหัส สถิติปัญญา การจัดการ หรือการฝึกซ้อม ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้จะถ่ายทอดออกมาเป็นพฤติกรรมการตอบสนองจากการเลียนแบบ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภัทรกร อิศระภาคย์ (2550) และ นพวรรณ ทองกำเนิด (2554) ที่พบว่า การเห็นแบบอย่างที่ดีจากบุคคลรอบข้าง มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

(4) ปัจจัยด้านทัศนคติและความตระหนัก

ผลการศึกษาพบว่าด้านทัศนคติและความตระหนักมีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษา โดยนักศึกษามีทัศนคติและความตระหนักในระดับมากที่สุด เช่น นักศึกษาสามารถประเมินค่าว่าทรัพยากรชายฝั่งทะเลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเลควรใช้อย่างเหมาะสม ไม่ควรปล่อยของเสียลงสู่ทะเล และควรร่วมฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งทะเลที่เสื่อมโทรมด้วยการร่วมปลูกป่าชายเลน แม้นักศึกษาไม่ได้อาศัยอยู่บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลก็ตาม หากพบผู้กระทำความผิดต่อทรัพยากรชายฝั่งทะเล นักศึกษายินดีร้องเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้บุคคลเหล่านั้นได้รับโทษ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของดวงเดือน พันธุมนาวิณ (2541) ที่กล่าวว่าบุคคลจะต้องมีองค์ประกอบพื้นฐานคือการประเมินคุณค่า ความรู้สึกและการลงมือกระทำ โดยปัจจัยพื้นฐานนี้แสดงออกมาในลักษณะ

ของพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุเทพ เสงจินดา (2557), นิภาพร โชติสุดเสน่ห์ (2545), ภิญาภรณ์ เพ็ญภินันท์ (2544), วีระศักดิ์ จรินทร์รัตนกร (2544) และณัฐธัญญา วรวรรณเศรษฐ์ (2546) ที่พบว่าทัศนคติและความตระหนักที่ดีในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม สถานะที่ท่องเที่ยว และทรัพยากรชายฝั่งทะเล มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยณัฐธัญญา วรวรรณเศรษฐ์ (2546) ศึกษาเรื่องกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์โครงการอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล ความตระหนักและการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เต่าทะเลของประชาชนในเขตอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี ซึ่งพบผลการศึกษาว่า ความตระหนักในการอนุรักษ์เต่าทะเลมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เต่าทะเล แต่เป็นความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

5.2 ข้อเสนอแนะ

การศึกษาปัจจัยการอนุรักษ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล พบว่า ปัจจัยด้านความรู้การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล ด้านการรับข่าวทรัพยากรชายฝั่งทะเล ด้านการเห็นแบบอย่าง ด้านทัศนคติและความตระหนัก มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษา ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐและเอกชนควรร่วมกันจัดกิจกรรมฝึกอบรม ให้ความรู้ และสร้างจิตสำนึกด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลแก่นักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชน สร้างความตระหนักผ่านสื่อประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง และจัดทำคู่มือส่งเสริมการอนุรักษ์เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาในครั้งต่อไป

(1) งานวิจัยนี้มุ่งเน้นวิจัยเฉพาะพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษา บริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทยเท่านั้น ผู้วิจัยเสนอแนะว่าการศึกษาครั้งต่อไป ควรวิจัยพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของประชาชนทั่วไปที่อาศัยในบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกและชายฝั่งทะเลอื่นของประเทศไทยด้วย เพื่อวัดระดับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล และทราบปัจจัยการอนุรักษ์ที่มีผลต่อพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล และนำผลการวิจัยมากำหนดนโยบายและปฏิบัติกับประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวต่อไป

(2) งานวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยเสนอแนะให้มีการศึกษาปัจจัยการอนุรักษ์ด้านอื่น ๆ ได้แก่ มาตรการทางกฎหมายการจัดการทรัพยากรชายฝั่งทะเล, นโยบายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล และกระแสสังคมต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล เป็นต้น

เลขที่

แบบสอบถาม

พฤติกรรมการณ์อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้ใช้สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกของประเทศไทย
2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของนักศึกษา
3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไม่มีชื่อผู้ตอบและไม่มีการระบุชื่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใดแต่จะเป็นประโยชน์ในการพัฒนานโยบายการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลต่อไป
4. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามจะถือเป็นความลับและใช้เฉพาะในงานวิจัยเท่านั้น

คำชี้แจง: โปรดตอบแบบสอบถามแต่ละตอนให้ครบทุกข้อด้วยความตั้งใจและตรงตามความเป็นจริง

แบบสอบถามชุดนี้มีทั้งหมด 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา

ตอนที่ 2 ปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการณ์อนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (เฉพาะผู้ถูกสัมภาษณ์เชิงลึก)

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือตอบแบบสอบถามไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวณัชชารีย์ ชัยศิริจิรสิน

นิสิตปริญญาโท

สาขาวิชาการบริหารกิจการทางทะเล

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักศึกษา

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เพศ
 - () ชาย
 - () หญิง

2. มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา
 - () มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา
 - () มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตบางแสน
 - () มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตบางพระ
 - () มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตจันทบุรี
 - () มหาวิทยาลัยบูรพา วิทยาเขตจันทบุรี
 - () มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

3. ชั้นปีที่กำลังศึกษา
 - () ปีที่ 1
 - () ปีที่ 2
 - () ปีที่ 3
 - () ปีที่ 4

4. สาขาวิชาที่เรียน.....

5. ประสบการณ์การอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
 - () มี
 - () ไม่มี

6. ภูมิลำเนาเดิม
 - () อยู่ในพื้นที่นี้ตั้งแต่กำเนิด
 - () มาจากที่อื่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตอนที่ 2 ปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ทัศนคติต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
AT1 การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเลควรมีขีดจำกัดและใช้อย่างเหมาะสม					
AT2 การร่วมปลูกป่าชายเลนมีความสำคัญต่อท่านแม้ท่านไม่ได้อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่ง					
AT3 ท่านร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเมื่อมีการรณรงค์เท่านั้น					
AT4 การทิ้งหรือปล่อยของเสียลงทะเลเป็นการทำลายทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
AT5 ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเป็นสิ่งมีคุณค่าจึงจำเป็นต้องร่วมกันอนุรักษ์					
ความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
AW1 เมื่อมีการนำไม้ป่าชายเลนมาใช้ประโยชน์ควรมีการปลูกทดแทน					
AW2 ผู้ที่ลักลอบจำหน่ายสัตว์น้ำสงวนเป็นผู้ควรได้รับโทษ					
AW3 การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น					
AW4 มหาวิทยาลัยควรจัดสัปดาห์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลฯ					
AW5 หน่วยงานควรส่งเสริมพ่อค้า/แม่ค้า ให้เห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากขึ้น					

ตอนที่ 2 ปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

การเห็นแบบอย่างจากบุคคลรอบข้าง	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
MODEL1 ท่านร่วมกิจกรรมปลูกป่าชายเลน เมื่อท่านเห็นศิลปินร่วมกิจกรรมดังกล่าวเท่านั้น					
MODEL2 ท่านปฏิบัติตามเมื่อท่านเห็น นักท่องเที่ยวแยกประเภทขยะก่อนทิ้งลงถัง					
MODEL3 ท่านสนับสนุนให้รางวัลร้านค้า ที่ร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
MODEL4 ภาคเอกชนในพื้นที่เป็นตัวแบบที่ดี ในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
MODEL5 ท่านเคยเก็บขยะที่พบเห็นตามชายหาด					
การรับข่าวด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเล	ระดับความถี่ในการรับข่าวสาร				
	ตลอด เวลา	4-6ครั้ง/ เดือน	2-3ครั้ง/ เดือน	1ครั้ง/ ปี	ไม่ เคยเลย
สื่อมวลชน					
NEWS1 ท่านอ่านวารสาร/สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับ ป่าชายเลน เต่าทะเลหรือทรัพยากรชายฝั่งทะเลอื่น ๆ					
NEWS2 ท่านรับชมและฟังสารคดีเกี่ยวกับ ทรัพยากรชายฝั่งทะเลทางโทรทัศน์					
สื่อเฉพาะกิจ					
NEWS3 ท่านติดตามเฟสบุ๊คแฟนเพจเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
NEWS4 ท่านอ่านป้ายประกาศ โปสเตอร์บอร์ด เกี่ยวกับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
NEWS5 ท่านสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลจากเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้อง					

ตอนที่ 2 ปัจจัยการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
KNOWL1 ท่านศึกษาทรัพยากรชายฝั่งทะเลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องเป็นประจำ					
KNOWL2 หากท่านทำกิจกรรมหรือใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเล ท่านคำนึงถึงเขตการใช้ประโยชน์เสมอเช่น เขตอนุรักษ์, เขตสงวน และเขตการใช้งาน					
KNOWL 3 การปลูกมะพร้าวหรือปาล์มริมชายหาดช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งได้					
KNOWL4 ท่านให้อาหารปลาหรือสัตว์น้ำทะเลทุกครั้งที่ไปชายหาด					
KNOWL5 ผลิตภัณฑ์ฉลากเขียวเป็นผลิตภัณฑ์สีเขียวไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม					

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล กับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระดับการปฏิบัติ				
	เป็นประจำ มากกว่า 10 ครั้ง	บ่อย ครั้ง 7-9 ครั้ง	บาง ครั้ง 4-6 ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง 1-3 ครั้ง	ไม่ เคย เลย
การรวบรวมหรือค้นพบปัญหา					
BEHV1 ท่านมีส่วนร่วมในการสังเกตปัญหาที่เกิดขึ้น ในพื้นที่ เช่น ปัญหาขยะทะเล การปล่อยน้ำทิ้ง ลงสู่ทะเล การบุกรุกป่าชายเลน ฯลฯ					
BEHV2 ท่านมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์สาเหตุ ของปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่เช่น ปัญหาขยะทะเล การปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ทะเล การบุกรุกป่าชายเลน ฯลฯ					
BEHV3 ท่านมีส่วนร่วมในการแจ้งปัญหาที่เกิดขึ้น ในพื้นที่แก่เจ้าหน้าที่เช่น ปัญหาขยะทะเล การปล่อยน้ำทิ้งลงสู่ทะเล การบุกรุกป่าชายเลน ฯลฯ					
ด้านการวางแผน					
BEHV4 ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนวทาง แก้ไขปัญหาแก่ชมรมหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
BEHV5 ท่านมีส่วนร่วมในการวางแผนเพื่อจัดกิจกรรม การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล เช่น กิจกรรม ปลูกป่าชายเลน กิจกรรมปล่อยเต่าทะเล ฯลฯ					
BEHV6 ท่านมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัด การทรัพยากรชายฝั่งทะเลแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล กับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระดับการปฏิบัติ				
	เป็นประจำ มากกว่า 10 ครั้ง	บ่อย ครั้ง 7-9 ครั้ง	บาง ครั้ง 4-6 ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง 1-3 ครั้ง	ไม่ เคย เลย
ด้านการดำเนินกิจกรรม					
BEHV7 ท่านมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะก่อนทิ้ง ลงถัง					
BEHV8 ท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเช่น กิจกรรมปลูกป่าชายเลน กิจกรรมปล่อยเต่าทะเล ฯลฯ					
BEHV9 ท่านมีส่วนร่วมบริจาคเงินเพื่อสนับสนุน โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลต่าง ๆ					
ด้านการรับผลประโยชน์					
BEHV10 ท่านมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
BEHV11 ท่านได้รับความรู้จากการมีส่วนร่วม ในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
BEHV12 ท่านได้ชื่นชมทัศนียภาพและความงาม ของระบบนิเวศทางทะเล					
ด้านการประเมินผล					
BEHV13 ท่านมีส่วนร่วมสังเกตการณ์การทำงานของ เจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล					

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

การมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลกับมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ระดับการปฏิบัติ				
	เป็นประจำ มากกว่า 10 ครั้ง	บ่อยครั้ง 7-9 ครั้ง	บางครั้ง 4-6 ครั้ง	นาน ๆ ครั้ง 1-3 ครั้ง	ไม่ เคย เลย
ด้านการประเมินผล					
BEHV14 ท่านมีส่วนร่วมในการประเมินความพึงพอใจในการปฏิบัติงานด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลของเจ้าหน้าที่					
BEHV15 ท่านมีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
ความสำนึกรับผิดชอบด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การมีเป้าหมายเพื่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
BEHV16 ท่านอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเพื่อสร้างความสมบูรณ์ให้แก่ระบบนิเวศทางทะเล					
BEHV17 ท่านอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเพื่อแสวงหารายได้จากทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
BEHV18 ท่านอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเพื่อท่านได้รับการยกย่องทางสังคม					
การมีจิตสำนึกความเป็นเจ้าของทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
BEHV19 ท่านรู้สึกหวงแหนทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
BEHV20 ท่านเต็มใจอุทิศตนเพื่อฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรม					
BEHV21 ท่านมีความผูกพันกับทรัพยากรชายทะเลในพื้นที่ของท่าน					

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ความสำนึกรับผิดชอบด้านการอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	ระดับความคิดเห็น				
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
วิธีการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
BEHV22 ท่านงดการบริโภคไข่เต่าทะเล					
BEHV23 ท่านส่งเสริมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ ทรัพยากรชายฝั่งทะเลแก่ชุมชนของท่าน					
BEHV24 ท่านสมัครสมาชิกชมรมอนุรักษ์ทรัพยากร ชายฝั่งทะเลหรือชมรมที่เกี่ยวข้อง					
แนวทางสำหรับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
BEHV25 ท่านเตรียมแนวทางการอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่งทะเลไว้หลายรูปแบบ					
BEHV26 ท่านจะแสวงหาการสนับสนุนจาก บุคคลรอบข้างหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
BEHV27 แนวทางอนุรักษ์ที่ท่านวางแผนไว้ สามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ตาม สถานการณ์เสมอ					
การติดตามผลการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
BEHV28 ท่านติดตามผลหลังจากการเข้าร่วม กิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล					
BEHV29 ท่านนำผลการเข้าร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่งทะเลทะเลมาวิเคราะห์ เพื่อนำเสนอแนวทางแก้ไข					
BEHV30 ท่านมีการติดตามและประเมินผล การทำงานของเจ้าหน้าที่					

ตอนที่ 3 พฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล (ต่อ)

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงใน () ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

ความสำนึกรับผิดชอบด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
การจัดการกับผู้กระทำผิด					
BEHV31 ท่านร้องเรียนเมื่อพบเห็นคนในพื้นที่ของท่านปล่อยน้ำเสีย/ทิ้งสิ่งปฏิกูลลงทะเล					
BEHV32 ท่านร้องเรียนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อพบเห็นคราบน้ำมันบริเวณชายหาดทะเล					
BEHV33 ท่านว่ากล่าวตักเตือนเมื่อพบเห็นคนใกล้ชิดกระทำผิดเช่น ทิ้งขยะ ถูงพลาสติกหรือเก็บประภากรังเป็นของที่ระลึก					

ตอนที่ 4 แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

คำชี้แจง โปรดตอบคำถามให้ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

- (1) จงนิยามความหมายของคำว่า “ทรัพยากรทางชายฝั่งทะเล”
- (2) ปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรมใดที่ท่านพบเห็นในพื้นที่ของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
() การกัดเซาะชายฝั่ง	() ปริมาณสัตว์ทะเลลดลง
() ปะการังฟอกขาว	() พื้นที่ป่าชายเลนลดลง
- (3) มลพิษจากชายฝั่งทะเลใดเป็นสาเหตุก่อให้เกิดทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรมในพื้นที่ของท่าน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
() มลพิษจากชุมชน เช่น น้ำทิ้งจากชุมชน	() มลพิษจากการรั่วไหลของน้ำมัน
() มลพิษจากท่าเรือและสะพานปลา	() มลพิษจากการท่องเที่ยว
() มลพิษจากเกษตรกรรม เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	() มลพิษจากการขุดร่องน้ำ
() มลพิษจากการขุดเจาะก๊าซธรรมชาติ	() การทำเหมืองแร่ในทะเล
() มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม	() อื่น ๆ
- (4) กิจกรรมใดที่ท่านเข้าร่วมเพื่อแก้ไขปัญหาทรัพยากรชายฝั่งทะเลเสื่อมโทรม (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
() กิจกรรมปลูกป่าชายเลน	() อื่น ๆ.....
() กิจกรรมปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ เช่น เต่าทะเล	
() กิจกรรมดำน้ำเก็บขยะใต้ท้องทะเล	
- (5) โปรดอธิบาย จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค(SWOT) ที่ท่านได้รับการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลพื้นที่ของท่าน
- (6) จงเรียงลำดับความสำคัญปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
- (1 หมายถึง สำคัญมากที่สุด, 5 หมายถึง สำคัญน้อยที่สุด)
()ทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
() ความตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล
() การเห็นแบบอย่าง
() การรับข่าวสารด้านทรัพยากรชายฝั่งทะเล
() ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล

ตารางที่ ก1-ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis)

ข้อคำถาม	ปัจจัยการอนุรักษ์					
	1 (ATAW)	2 (ACT)	3 (MODEL)	4 (SMEDIA)	5 (KNOWL)	6 (NEWS)
(AT5) ทรัพยากรชายฝั่งทะเล เป็นสิ่งที่มีคุณค่าจึงจำเป็นต้องร่วมกันอนุรักษ์	0.74					
(AT2) การร่วมปลูกป่าชายเลนมีความสำคัญต่อท่านแม้ท่านไม่ได้อาศัยอยู่บริเวณชายฝั่ง	0.66					
(AT1) การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชายฝั่งทะเลควรมีขีดจำกัดและใช้อย่างเหมาะสม	0.65					
(AW2) ผู้ที่ลักลอบจำหน่ายสัตว์น้ำสงวนเป็นผู้ที่ควรได้รับโทษ	0.63					
(AW1) เมื่อมีการนำไม้ป่าชายเลนมาใช้ประโยชน์ควรมีการปลูกทดแทน	0.61					
(AW5) หน่วยงานควรส่งเสริมพ่อค้าแม่ค้าให้เห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลมากขึ้น	0.58					
(AT4) การทิ้งหรือปล่อยของเสียลงทะเลเป็นการทำลายทรัพยากรชายฝั่งทะเล	0.53					
(AW9) มหาวิทยาลัยควรจัดสัปดาห์ในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล	0.42					

ตารางที่ ก1-ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) (ต่อ)

ข้อความ	ปัจจัยการอนุรักษ์					
	1 (ATAW)	2 (ACT)	3 (MODEL)	4 (SMEDIA)	5 (KNOWL)	6 (NEWS)
(AT3) ท่านร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลเมื่อมีการรณรงค์เท่านั้น		0.78				
(AW3) การอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลต้องได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเท่านั้น		0.78				
(KNOWL4) ท่านให้อาหารปลาทุกครั้งที่คุณไปชายหาด		0.55				
(MODEL1) ท่านร่วมกิจกรรมปลูกป่าชายเลนเมื่อท่านเห็นศิลปินร่วมกิจกรรม			0.36			
(MODEL4) ภาคเอกชนในพื้นที่เป็นตัวแบบที่ดีในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล			0.75			
(MODEL3) ท่านสนับสนุนให้รางวัลร้านค้าที่ร่วมกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเล			0.74			
(MODEL2) ท่านปฏิบัติตามเมื่อท่านเห็นนักท่องเที่ยวแยกประเภทขยะก่อนทิ้งลงถัง			0.44			
(MODEL5) ท่านเคยเก็บขยะที่พบเห็นตามชายหาด			0.43			

ตารางที่ ก1-ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) (ต่อ)

ข้อความ	ปัจจัยการอนุรักษ์					
	1 (ATAW)	2 (ACTT)	3 (MODEL)	4 (SMEDIA)	5 (KNOWL)	6 (NEWS)
(NEWS4) ท่านอ่าน ป้ายประกาศ โปสเตอร์ บิลบอร์ดเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่งทะเล				0.76		
(NEWS5) ท่านสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์ ทรัพยากรชายฝั่งทะเล จากเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง				0.74		
(NEWS3) ท่านติดตาม เฟสบุ๊กแฟนเพจเกี่ยวกับ การอนุรักษ์ทรัพยากร ชายฝั่งทะเล				0.68		
(KNOWL5) ผลัดกัน ฉลากเขียวเป็นผลิตภัณฑ์ เขียวไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม					0.73	
(KNOWL1) ท่านศึกษา ทรัพยากรชายฝั่งทะเล จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เป็นประจำ					0.59	
(KNOWL2) หากท่านทำ กิจกรรมหรือใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรชายฝั่งทะเล ท่านคำนึงถึงเขต การใช้ประโยชน์เสมอ เช่น เขตอนุรักษ์, เขตสงวน, เขตการใช้งาน					0.56	

ตารางที่ ก1-ผลการวิเคราะห์ปัจจัยการอนุรักษ์ด้วยการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) (ต่อ)

ข้อความ	ปัจจัยการอนุรักษ์					
	1 (ATAW)	2 (ACT)	3 (MODEL)	4 (SMEDIA)	5 (KNOWL)	6 (NEWS)
(NEWS1) ท่านอ่านวารสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับป่าชายเลน เต่าทะเลหรือทรัพยากรทางทะเลอื่น ๆ						0.70
(NEWS2) ท่านรับชมและฟังสารคดีเกี่ยวกับทรัพยากรชายฝั่งทะเลทางโทรทัศน์						0.64
(KNOWL4) การปลูกมะพร้าวหรือปาล์มริมชายหาดช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งทะเลได้						0.50

รายการอ้างอิง

- Bandura, A. 1977. Social Learning Theory. Prentice Hall.
- Bloom, B., Hastings, J.T. and Madaus, G.F. 1971. Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning. New York: McGraw-Hill Book Company.
- Cohen, J.M. and Uphoff, N. 1977. Rural Development Participation: Concept and Measure for Project Design Implementation and Evaluation. New York: Cornell University.
- Fishbein, M. 1967. Attitude Theory and Measurement. New York: John Wiley & Sons.
- Good, C.V. 1973. Dictionary of Education. New York: McGraw-Hill.
- Jabbara, J.G. and Dwivedi, O.P. 1989. Public Service Accountability: A Comparative Perspective: Kumarian Press, Inc.
- Kotler, P. and Armstrong, G. 2001. Principles of marketing. Prentice-Hall: New Jersey.
- Nastasi, B.K. and Schensul, S.L. 2005. Contributions of qualitative research to the validity of intervention research. Journal of School Psychology: 177-195.
- Paul, S. 1991. Accountability in Public Services: Exit, Voice, and Capture. Washington, D.C: The World Bank.
- Schramm, W. 1954. The process and effects of mass communication: How communication works: University of Illinois Press.
- UN World Tourism Organization. UNWTO Tourism Highlights, 2016 [online] 2016 available from: <http://www.e-unwto.org/doi/pdf/10.18111/9789284418145> [14 March, 2016]
- Wolman, B.B. 1973. Dictionary of Behavioral Science. London: Education Publishing.
- กาญจนา แก้วเทพ. 2545. สื่อสารมวลชน ทฤษฎี และแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ศาลาแดง จำกัด.
- กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กระทรวงการต่างประเทศ. 2548. อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ. 1982: ภาค 12 การคุ้มครองและการรักษาสิ่งแวดล้อมทางทะเล. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ห้างหุ้นส่วนจำกัดเอราวัณการพิมพ์.

- กรณีศึกษา ดิบุญทอง. 2555. ความรู้และพฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักศึกษาอาชีวศึกษาจังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สาขาเกษตรศาสตร์เพื่อพัฒนาชุมชน คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2558. พระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ.2558. กรุงเทพมหานคร: กลุ่มนิติการ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง.
- กรมควบคุมมลพิษ. 2559. รายงานการดำเนินงานสำนักจัดการคุณภาพน้ำ พ.ศ.2559., หน้า 2-8 กรุงเทพมหานคร: กรมควบคุมมลพิษ.
- กรมการท่องเที่ยว. สรุปสถานการณ์จำนวนผู้เยี่ยมชมและรายได้จากผู้เยี่ยมชมเดือนธันวาคม พ.ศ.2559 [ออนไลน์] 2560 แหล่งที่มา: <http://tourism2.tourism.go.th/fams/uploaded/00Statistic/2016/OR/OR%20ธันวาคม%202559.pdf> [14 มีนาคม 2560]
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดชลบุรี. รู้จักจังหวัดชลบุรี [ออนไลน์] 2560 แหล่งที่มา: http://www.chonburi.go.th/website/about_chonburi/about2 [2 พฤศจิกายน 2560]
- กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. จำนวนประชากรแยกอายุ จังหวัดชลบุรี เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2554-2559 [ออนไลน์] 2560 แหล่งที่มา: http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php [2 พฤศจิกายน 2560]
- คนางค์ จิรภัตตานนท์. 2549. ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว กรณีศึกษาป่าชายเลนเขตบางขุนเทียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สาขาพัฒนามนุษย์และสังคม คณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทร์วิภา อ่อนพึ้ง. 2545. พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา คณะบัณฑิตศึกษา สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- จินดา เมืองสมุทร. 2546. พฤติกรรมการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14000. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต, ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- จุฑามาศ อ่อนวงศ์. 2554. ความรู้ ความตระหนักและการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการอนุรักษ์ป่าชายเลน กรณีศึกษา บ้านธารน้ำร้อน ตำบลเขาถ่าน อำเภอท่าฉาง จังหวัดสุราษฎร์ธานี. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ชัยสิทธิ์ ศรีระดา. 2551. ผลของโครงการส่งเสริมและพัฒนา การมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ที่มีต่อเจตคติต่อการมีส่วนร่วมและการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้. การศึกษาค้นคว้าอิสระ, สาขาวิชาการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชลาทิพ จันทร์ชมภู ชาติชาย เพ็ญเพียรและคณะ. 2559. สถานภาพประชากรแม่พันธุ์เต่าทะเลและสถิติการวางไข่ บริเวณเกาะคราม จังหวัดชลบุรี. โรงแรมรามาคาร์ดินัล กรุงเทพฯ. 210-218
- ณัฐธินิชา วรวรรณเศรษฐ์. 2546. กลยุทธ์การประชาสัมพันธ์โครงการอนุรักษ์พันธุ์เต่าทะเล ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เต่าทะเลของประชาชนในเขตอำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขานิติศาสตร์พัฒนาการคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน และคณะ. 2528. ปัจจัยทางจิตวิทยาในเวทีที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. 2541. รูปแบบปฏิสัมพันธ์นิยม (Interactionism model) เพื่อการวิจัยสาเหตุของพฤติกรรมและการพัฒนาพฤติกรรมมนุษย์. วารสารทันตภิบาล 62-81
- ทองเรือน อมรัชกุล. 2525. การบริหารกิจการนิสิตทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: จงเจริญการพิมพ์.
- ธรณ์ธันย์ อำภานุกิจ. 2551. ลักษณะทางจิตและลักษณะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมประหยัดพลังงานไฟฟ้าในอาคารสำนักงานของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นพวรรณ ทองกำเนิด. 2554. ปัจจัยทางจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโครงการประชารวมใจคืนความสดใสให้คลองแสนแสบ. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิวัติ เรืองพานิช. 2539. การอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม. คู่มือการสอนและการฝึกอบรม. กรุงเทพมหานคร: คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- นิภาพร โชติสุดเสนต์. 2545. ปัจจัยเชิงจิตสังคมที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ของ นักศึกษามหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, คณะพัฒนาสังคม สถาบัน บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526. การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร: ไทย วัฒนาพานิช.
- พิศศิลป์ จิตนาวสาร. 2536. การศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ทศนคติและการมีส่วนร่วมในการ อนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลนของประชาชนในเขตอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประมะ สตะเวทิน. 2541. การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วน จำกัด ภาพพิมพ์.
- ไพศาล หวังพานิช. 2546. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- พงศกร ชุมเปีย. 2550. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่าชายเลนตำบลบางนายสี อำเภอ ตะกั่วป่า จังหวัดพังงา. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภิญญาภรณ์ เพ็ญภินันท์. 2544. การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนักรู้ ทศนคติ และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัด สมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภัทรกร อิสระภาคย์. 2550. ปัจจัยเชิงเหตุแบบบูรณาการระหว่างสังคมและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการทิ้งขยะอย่างเหมาะสมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. ภาคนิพนธ์ปริญญาโท มหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อมสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- มนัส สุวรรณ. 2537. การสร้างความตระหนักเรื่องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้แก่เยาวชน. 84-85
- มัทนา ลัดดาสิริพร. 2555. พัฒนาแหลมฉบังเฟส 3 ความฝันที่ยากจะไปถึงเป้าหมาย : คอลัมน์ รายงานพิเศษวันเสาร์. หนังสือพิมพ์คมชัดลึก. [ออนไลน์]. 2555.แหล่งที่มา: <http://www.komchadluek.net/news/economic/138972> [28 มกราคม 2560]
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2524. ลักษณะและธรรมชาติของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา การ พัฒนาการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

- วิลาศ พร้อมเพรียง. 2543. การมีส่วนร่วมของผู้เลี้ยงกุ้งกุลาดำในการอนุรักษ์ป่าชายเลน พื้นที่อำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด. ภาคนิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชานโยบายสาธารณะ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วีระศักดิ์ จรินทร์รัตนากกร. 2544. การเปิดรับข่าวสาร ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์หอยหลอดของประชาชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต, สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิจารณ์ พานิช. 2547. สถานศึกษากับการจัดการความรู้เพื่อสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักนโยบายและแผนการศึกษา.
- วิวรรธน์ สิงห์ทวีศักดิ์. การบำบัดน้ำทิ้งจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่อ่าวคุ้งกระเบน [ออนไลน์] 2560 แหล่งที่มา: http://www.fisheries.go.th/cf-kung_krabaen/kkb57_3.pdf [4 พฤศจิกายน 2560]
- วันชัย วัฒนศัพท์และคณะ. 2551. คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชน: การตัดสินใจที่ดีกว่าโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม. ขอนแก่น: โรงพิมพ์ศิริภรณ์ ออฟเซ็ท.
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2558. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพงศ์ พงษ์พิพันธุ์. 2553. ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร: บริษัท ฮาซัน พรินต์ติ้ง จำกัด.
- สมจิตต์ สุพรรณทัศน์. 2526. พฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลง เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาสุขศึกษาหน่วยที่ 1-7. กรุงเทพมหานคร. (อัดสำเนา)
- สิทธิโชค วรรณสันติกุล. 2546. จิตวิทยาสังคม ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพมหานคร: หจก. เม็ดทรายพรินต์ติ้ง.
- สุกมล มุ่งพัฒนสุนทร. 2546. ปัจจัยทางจิตสังคมและลักษณะทางพุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมรักษาสัตว์ของนักเรียนวัยรุ่นชายในชนบท. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุเทพ เสงจินดา. 2557. ปัจจัยเชิงเหตุในสถานศึกษาและจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดขยะของนักศึกษาปริญญาตรี. ภาคนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- สถาบันพระปกเกล้า. 2547. วัดระดับการบริหารจัดการที่ดี: การจัดทำดัชนีวัดผลหลักสำนึก
รับผิดชอบ. [ออนไลน์]. 256. แหล่งที่มา:
<http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=%E0%B8%98%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A0%E0%B8%B4%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A5> [10 กรกฎาคม 2560] กรุงเทพมหานคร.
- สุรศักดิ์ วรรณบุญญา. 2547. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอนุรักษ์ป่า
ชายเลนในเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาการบริหารทรัพยากรป่าไม้ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โสภา สมบูรณ์, ฉันทพัส ศิริชัยเศรษฐ และคณะ. 2559. เบנתิคโคโดโนแฟลกเจลเลตสกุล *Ostreopsis*,
Prorocentrum และ *Gambierdiscus* บริเวณเกาะรีนและเกาะจาน จังหวัดชลบุรี. โรงแรม
รามการ์เด้นท์ กรุงเทพฯ.
- สถาบันพระปกเกล้า. ธรรมมาภิบาล: หลักสำนึกรับผิดชอบ [ออนไลน์] 2560 แหล่งที่มา:
<http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=%E0%B8%98%E0%B8%A3%E0%B8%A3%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A0%E0%B8%B4%E0%B8%9A%E0%B8%B2%E0%B8%A5> [10 กรกฎาคม 2560]
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. สรุปการจัดส่งข้อมูลรายบุคคลนักศึกษา ปีการศึกษา 2559
ภาคการเรียนที่ 1 [ออนไลน์] 2559 แหล่งที่มา:
http://www.info.mua.go.th/information/show_all_statdata_table.php?data_show=2 [28 มกราคม 2560]
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคา
ประจำปี จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2555 – 2557 [ออนไลน์] แหล่งที่มา:
http://chonburi.nso.go.th/index.php?option=com_content&view=article&id=246:8-3-2560&catid=102&Itemid=507 [1 พฤศจิกายน 2560]
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. ความรู้ [ออนไลน์] 2560 แหล่งที่มา:
<http://www.royin.go.th/?knowledges=body-of-knowledge-knowledge-knowledge-management-km> [11 มีนาคม 2560]
- สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. ทัศนคติ [ออนไลน์] 2560 แหล่งที่มา:
<http://www.royin.go.th/dictionary/> [31 มีนาคม 2560]
- สำนักงานสถิติจังหวัดจันทบุรี. 2560. วิเคราะห์และสรุปสถานการณ์จากชุดข้อมูลกลางเรื่อง “การ
ท่องเที่ยว.

สุเทพ เจือละอองชลาทิพ จันทรชมภู และคณะ. 2557. การสะสมของสารโลหะหนักในสัตว์ทะเลหายาก เกยตื้นบริเวณอ่าวไทยฝั่งตะวันออก. 421-429

อมรา พงศาพิชญ์. 2543. ธรรมนูญกับประชาสังคมและองค์กรประชาสังคม: เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่องสิ่งแวดล้อมในรัฐธรรมนูญ แปลงแนวคิดสู่ปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม.

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวณัชชารีย์ ชัยศิริจิรสิน เกิดเมื่อวันที่ 5 มิถุนายน พ.ศ. 2530 ที่จังหวัด นครศรีธรรมราช สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจระหว่างประเทศ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษา 2554 และสำเร็จ การศึกษาหลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกริก ปีการศึกษา 2557 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารกิจการ ทางทะเล บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในภาคต้น ปีการศึกษา 2559

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY